

Bu ülkede herkes insanca yaşamayı hak ediyor"

Sizce Ağaoğlu tüm bunları hak ediyor mu?

"Bu ülkede herkes insanca yaşamayı hak ediyor." Bu sözler Ağaoğlu şirketler grubu başkanı Ali Ağaoğlu'na ait. Hani şu son günlerde suretini sıklıkla görmeye başladığımız "iyi niyetli, dürüst" iş adamına. Mustafa Kemal misali "istikbal göklerde" manzaralı fotoğrafları ile gazetelerin manşetlerinden inmeyen Ağaoğlu.

10. katta bahçeli, manzaralı, yüzde 87'si yeşil alan, hatta içinde golf sahası olan yaşam merkezinin mimarı Ağaoğlu... Her şey sudan ucuz olacak, 10 bin lira peşinat veren herkes bu süper lüks konutlarda hak ettiği yaşama

kavuşacak. Böyle söylüyor Forbes dergisinin milyarderler listesine giren Ağaoğlu televizyon reklamında tüm kibiri ile bize bakarken. Basketbol Milli Takımı'na hediye ettiği dairelerle yoğun bir sempati de kazanmıştı üstelik. O depremle yerle bir olmuş bir ülkenin geçmişinden bir kopuşu temsil ediyor sanki. Artık binalar çökmeyecek, sallanmayacak, yaşam merkezlerinde havuzlar olacak ve herkes insanca yaşayacak.... Az şeyler değil söyledikleri.

Merdivenleri yıkıntılara çıkan bir bölge

Uzun bir yokuş ile birlikte yollara yayılan moloz yığınları, fabrika atıkları ve zehirli suların yaydığı kötü kokularla

doludur Ayazma yolları. İstanbul'un mahrumiyet bölgesi... Yapısı ile savaş alanlarını andıran, sessizliği ile yaşamın varlığı

noktasında şüpheleri artıran bir ortam. Üzerinde uçan alıcı kuşları, otlayan inekleri ve koyunları ile İstanbul'un bir "köyü" sanki. Muş, Bitlis, Ağrı, Erzurum ve Dersim'den aldığı göçlerle emekçi Kürt halkının oluşturduğu bir mahalle. Burası güneş ışıklarının düştüğünde ısıtacağı az sayıda evleri bulunan Ayazma-Hamadere Bölgesi. □ Sayfa 14

AYAZMA

Demokratik Halk İktidarı İçin

İŞÇİ-KÖYLÜ

www.iscikoylu.net

DDSB bülteni 1 Mayıs çıktı!

Sayı: 75

* 29 Ekim-11 Kasım 2010

* Fiyatı: 1.50 TL

* ISSN: 1307-878X

AKP, Referandumun meyvelerini topluyor

YDK üyesi ve İşçi-köylü okuru Gülünay'a taciz ve kaçırma girişimi

Henüz arkadaşımız Songül Araç'ın polis güdümündeki bir kişi tarafından evinin önünde cinsel tacize uğramasının üzerinden 1 yıl bile geçmemişken şimdi yine bir arkadaşımız polis tacizine maruz kaldı.

14 Ekim Perşembe günü arkadaşımız Deniz Gülünay, evine giderken arkasından yaklaşan siyah renkli 34 BH 1845 Plakalı Fiat Doblo marka araç tarafından takip edildiğini fark etmiş ve arkasını döndüğünde araçtan sarkan bir kişinin kendisini tutmaya çalıştığını görmüştür. Kendisini polis olarak tanıtan kişiler tarafından gerçekleştirilen kaçırılma girişimi Yeni Demokrat Kadın tarafından İHD'de yapılan basın açıklaması ve Taksim Meydanında gerçekleştirilen eylemle protesto edildi. □ Sayfa 2

12 Eylül 2010'da gerçekleştirilen referandum öncesi tartışmalarda sıkça söylenen konuydu, AKP'nin yargıyı denetim altına alma, bu alanda da kadrolaşma çalışmaları.

Referandum sonucunda AKP istediği sonucu elde etmiş ve Anayasa değişikliği kabul edilmişti. Şimdi sıra AKP hükümetinin bu doğrultuda çalışmalarındaydı.

Nihayetinde yapılan çalışmalar meyvesini verdi ve Hakimler ve Savcılar Yüksek Kurulu'nun 7 üyesi istifasını açıkladı

Ardından yaşanan süreç elbette yargının düne kadar bağımsız, demokratik,

siyasi vesayin altında olmadığı anlamlarına gelmiyor. Devletin kurumları aygıtları gibi yargı da hiçbir zaman devletin ideolojisi dışında kalmamıştır. Bugün yaşananlar karşısında ayağa kalkan yargı mensupları daha düne kadar sayısız devrimci ve yurtsever için kalemi kırarak, faşist Kemalist ideolojinin temsilcileridir. İki gerici faşist klikten daha örgütlü olan klingen diğeri üzerinde egemen hale gelmektedir.

Bunun başta devrimci ve yurtsever-ilerici kesimleri olmak üzere toplumsal muhalefete ve de tüm ezilenlere yansımaları ise her türden baskı ve sorun gündeki artış olacaktır-olmaktadır.

Star Wars ABD'yi kurtaracak mı?

Sınır ötesi operasyon için tezkereyi meclisten geçiren AKP hükümeti bu arada "Füze Kalkanı Projesi" içinde fazla mesai yapıyor.

Kamuoyuna yansıyan "Füze Kalkanı Projesi" bir dizi karmaşık faktörü de içinde barındırıyor. Türk egemen sınıflarının; Amerika'nın NATO üzerinden bu talebine karşı direndiği, sürecin bu yüzden uzadığı ve görüşmelerin devam ettiği basına yansıyanlar arasında. Füze Kalkanı Projesinin görece uzun bir zamana yayılmasının gerçek nedeni Türk egemen sınıflarının direnişi değil uluslararası planda diğer emperyalist devletlerle yaşanan pazarlıklar, karşılıklı restleşmeler ve manevralardır.

Ülkemiz egemenlerinin ABD emperyalizminin isteklerine karşısında bir takım şartlar ileri sürse de direnemeyeceği bilinmektedir. Hele de 2009 Nisan ayı başında NATO'nun 60. yılı nedeniyle Strasbourg'daki NATO zirvesine katılan Cumhurbaşkanı Abdullah Gül, 28 ülkenin üye olduğu NATO içerisinde Türkiye'nin daha fazla rol almak istediğini, sorumluluklarının gereğini her koşulda yerine getireceklerini söylemişken. 2007 yılı sonlarında ABD'ye giden A. Gül, ABD'nin füze kalkanı projesi için dönemin Savunma Bakanı Robert Gates ile ön müzakereler yürütmüştü. Trabzon'da ABD'nin askeri üs açma isteği de bu görüşmede kabul edilmişti. □ Sayfa 3

Demo Plastik patronundan sendikal örgütlülüğe saldırı

Bursa Demirtaş Organize Sanayi Bölgesi'nde faaliyet yürüten Fransız sermayeli Demo Plastik Fabrikası'nda, baskı ve sömürü uygulamaları yeni bir aşamaya sıçradı. İnsanca yaşanacak koşullar ve ücret için Petrol-İş Sendikası'na üye olan Demo Plastik işçileri işten atıldı. □ Sayfa 8

Şehit Pale Eylem Timinin Dersim merkezde eylem

Dersim'de 14 Ekim günü yaşamını yitiren 4 gerillanın anısına bir misilleme eylemi gerçekleştiren HPG güçleri, Dersim merkeze bağlı Cumhuriyet Mahallesi'nde bulunan emniyet müdürlüğüne yönelik bir eylem gerçekleştirdi. □ Sayfa 6

Süryanilerden Bakan Çelik'e binyıllık sitem

"Tek millet, tek devlet ve tek dil" anlayışı ile her türlü farklılığı bir tehdit olarak algılayan ve hedef tahtasına koyan zihniyetin en büyük mağdurlarından biridir Süryaniler. Kendisi dışındaki herkesi öteki olarak kabul eden bu anlayış, gerektiğinde fiziki bir soykırım uygulamaktan kaçınmamış bunun bir ihtiyaç olarak görünmediği durumlarda da bunu kültürel olarak uygulamıştır. □ Sayfa 5

Özel Tim'in işçi-köylü korkusu

Dersim'in Ovacık ilçesi Aslandoğmuş köyünde Özel Timlerin köylüler üzerindeki baskıları sürüyor. Geçtiğimiz hafta ormanda sürsünü otlatan bir köylünün önüne çıkan 13 kişilik bir özel tim grubu, köylüyü tehdit etti. Gazetemiz işçi-köylü'yü soran Özel Timler, arkadaşımıza "sana gazete geliyor, sen okuyorsun" diyerek tehdit etti. Arkadaşımıza küfür eden Özel Timler, gazetemizi okumaya devam ettiği durumda "daha farklı şeyler" yapacaklarını söylediler. □ Sayfa 6

GELECEĞİMİZ VE ÖZGÜRLÜĞÜMÜZ İÇİN 6 KASIM'DA ANKARA'DAYIZ!

1980 Askeri Faşist Cuntası'nın ürünü olan YÖK kurulduğu günden bugüne üniversitelerin demokratik, özerk ve bilimsel misyonuna tüm araçlarıyla saldırdı. Tüm icraatlarıyla üniversiteleri market, öğrencileri müşteri, eğitimi ise alınırsatılır bir meta haline daha fazla getirdi. Yıllardır demokratik halk üniversiteleri mücadelesi veren Yeni Demokrat Gençlik olarak 6 Kasım'da Genç-Sen, Ekim Gençliği,

Kaldıraç, PDG ve Tüm-İGD ile birlikte YÖK protestosu için ortak miting örgütleyeceğiz. Miting için 6 Kasım günü saat 10.00'da Cebeci'de toplanıp Sakarya'ya yürüyeceğiz. YDG olarak özgür bir gelecek için herkesi 6 Kasım günü Ankara'ya davet ediyoruz.

Yaşasın Demokratik Halk Üniversiteleri Mücadelemiz!

YENİ DEMOKRAT GENÇLİK

DEVRİMCİ TUTSAKLARI SAHIPLANELİM

Hapishanelerde ağırlaştırılmış müebbetlik tutsaklara uygulanan hak gasplarının ve tecridin son bulmasını isteyen TUYAB (Tutuklu ve Hükümlü Yakınları Birliği) üyeleri, 24 Ekim günü Taksim Tramvay Durağı'ndan Galatasaray Lisesi'ne kadar bir yürüyüş gerçekleştirdi. □ Sayfa 6

İşçi-köylü'den

Gerçek gündemleri örtmenin adresi: Türban

✓ Sayfa 15

Sınıfsal Yaklaşım

Temelli değişimi engellemek için yeniden biçimleme

Sayfa 3

Göğün yarısı

Şiddete karşı susmayalım... Kendimiz için... Sıdika için...

Sayfa 2

Evrensel bakış

NATO'nun 3. Dönem "Stratejik saldırı konsepti"

Sayfa 11

Pusulula

Kitle çalışmasına dair bazı notlar

Sayfa 12

GÖĞÜN YARISI

Şiddete karşı susmayalım... Kendimiz için... Sıdika için...

Nedenleri ve biçimleri toplumsal koşullarla, ekonomik durumla, eğitim düzeyiyle, toplumsal statüsü vs. (çok az da olsa) değişse de değişmeyen bir gerçekliktir **kadına yönelik şiddet**... İnsanlık tarihinde şöyle çok gerilere gidebilesek ve kadına yönelik ilk şiddete tanıklık edebilssek, bizi çok şaşırtan bir farklılık/özgünlük karşılaşıyor muyuz acaba? Doğrusu ya hiç sanmıyoruz! Bulmuşlardır o zamanlar da kendilerine göre bir neden, şiddeti meşru kılacak bir argüman!

Bu kadar emin olmamızın nedeni duygusal değil elbette! Çünkü bizler, biz örgütlü kadınlar ataerki düzenin yani patriarhanın kadını (emeği, bedeni, cinselliği vd. ile) kontrol etmenin en etkin ve yaygın aracı olarak şiddeti kullandığını biliyoruz. Bu nedenle de kadına yönelik şiddetin tam bir iktidar/egemenlik ilişkisi olarak yaşadığı tespitini yapıyoruz.

Böylesi bir çözümleme özellikle de sorunun çözümü açısından üzerinden atlanmaması gereken yön olsa da tek tek yaşadığımız-yaşamakta olduğumuz pratikleri düşündüğümüzde belki de sorunun bu şekilde hafifletirildiği hissine kapılıyor şü anda. Öyle ya, tek tek hikayelerimizi gözümüzün önünden geçirdiğimizde, "binlerce yıl önce de ka-

dınların şiddet görmesi" elbette bizi rahatlatmıyor. Ama zaten rahatlamak ve rahatlatmak isteyen kim? Çünkü acılarımızın aynılığı ve tarihsel ortaklığı, çözümünü de bu ortaklık (yani örgütlülük) içinde bulacağımız gerçeğe işaret etmektedir ve son derece değerlidir.

Daha da açıkçası, acılarımız, gördüğümüz/görmekte olduğumuz şiddet tek tek bireyleri ilgilendiren, yani bireysel olmayan gerçekliklerdir ve buna yönelik çözüm de bireysel olmayacaktır. Erkeğin kadın üzerinde uyguladığı baskı ve şiddetin öz itibarıyla bir iktidar meselesi olduğunu söyledik. Ezilen sınıftan olsa dahi erkek ateri sistemine ona sunduğu "güç" ayrıcalığından yararlanır. Erkeğin kadın üzerinde söz söyleme, karar alma hakkı olduğu sistem tarafından öğretilmiş, pekiştirilmiş ve hukuki düzenlemelerle garantiye alınmıştır. Öyle ki aile içindeki şiddet kaniksandır olmuştur. Adeta akrabalık bağları bulunanlar arasında yaşanan şiddete müdahale etmek, engellemeye çalışmak onların mahremine karışmakla eş tutulur olmuştur. Bunu özel mülkiyet anlayışından bağımsız düşünemeyiz. Mülkiyet sahibi erkek mülk olan kadın!

Şiddet denilince bir birine kolaylıkla eşleştirebileceğimiz öyle çok şiddet deneyimimiz vardır ki... Hangimiz otobüse bindiğimizde en az bir kez tacize uğramamışızdır ki, hangimiz eve geç geldiğimiz için babamızın, yolda bir erkekle görüşürüz için erkek kardeşimizin, evlenip de bir oh demeyi ha-

yal ederken hangimiz bu kez kocalarımızın her türlü şiddetiyle başbaşa kalmamışızdır...

Çünkü aslında şiddet kavramı oldukça geniş bir alanı kapsıyor. Şiddet; fiziksel, cinsel, psikolojik ve ekonomik şiddet olarak dört temel üzerinden şekilleniyor. Bu durumda "şiddet görmediğini" söyleyen kadınlar, ya şiddet gördüğünün farkında olmuyor ya da tekil örnekler olarak tarihe geçiyorlar!

Ya da hadi diyelim, bunların hiçbirine maruz kalmadık, ama sonuçta hepimiz şiddet olmasa da şiddet tehdidiyle korkmadık mı, davranışlarımızı ve kişiliğimizi bu korku üzerine inşa etmedik mi, çoğunlukla da farkında olmadan. Günün belli bir saatinden sonra sokak kapısının bizim için kapanıyor olmasının bile kişiliğimizde, kimliğimizde nasıl bir etki yaratmakta olduğunu hiç düşünmedik. Ya da kocalarımızın evin giderleri için verdiği paranın hesabını yaparken nasıl bir kıvrınma içinde olduğumuz ve bu duygunun bizi nasıl etkilediğini fark bile etmedik. Ve tüm bunlar bizi bugünkü biz yaptık. Bu korkular, güvensizlikler olmasaydı kimbilir nasıl bir insan olurduk hiç düşündünüz mü?

Kadına yönelik şiddet deyince Mirabel Kardeşleri de kadına yönelik şiddetin örneklerinden biri olarak anmadan geçemeyiz. Latin Amerika'daki Dominik Cumhuriyeti'nde Patria, Menerva ve Maria Teresa Kardeşler namı-diğer "Kelebekler"

1960'da askerler tarafından tecavüz edilerek öldürülmüş ve ölümlerine kaza süsü verilmişti. 1981'de Kolombiya'da yapılan Latin Amerika Kadın Kurul-tayında ise 25 Kasım Mirabel Kardeşlerin anısına "Kadına Yönelik Şiddete Karşı Uluslararası Mücadele Günü" olarak kabul edildi. Mirabel kardeşler bir ilk miydi? Elbette değildi. Ama daha önemlisi son da olmadılar. Bugün hala örgütlü kadınlara yönelik saldırılar sürüyor ve bu saldırılar mutlaka bir cinsel şiddeti içerir tarzda gerçekleşiyor. İşte en son Partizan okuru ve aynı zamanda Yeni Demokrat Kadın faaliyetçisi olan Deniz Gülünay'ın yaşadıkları. Ya da daha önce yine Songül Araç'ın evinin önünde polis yönlendirmesiyle yaşadığı taciz olayı... Ya da Bağcılar'da Demokratik Özgür Kadın Hareketi üyesinın uğradığı tecavüz!

Bunlar ve daha binlerce polis saldırısının hedefinde hep örgütlülük ve örgütlenmenin cinsel kimliği vardır. Ve bunlara karşı da yine örgütlülüğün başka "sığınacak" yer yoktur!

İşte bu nedenle önümüzdeki 25 Kasım'da, Yeni Demokrat Kadın olarak temel hedefimiz örgütlülük ve örgütlenmenin bize kattığı güç olmalıdır. 25 Kasım'ı örgütlemek, bizim için, salt "örgütsel bir görev" değil, başta kendimiz, yakınımızdaki kadınlar olmak üzere tüm ezilen kadınlar için tüm yalancı yönleri ile hissettığımız şiddete karşı ayaklanmaktır. Şiddete uğradığımızda, sessizce başımıza önmüze eğme utancından kurtulmaktır. Kom-

şumuzun evinden çığlık sesleri geldiğinde perdeyi örtmemek, kadınlarla her sohbetimizde şiddetin kadına ait bir "kader" olmadığını anlatmaktır. Ma-aş, ay sonuna yetiştirmediğinde, yemek yandığında, kavga çıktığında babanın belinden çıkardığı kemeri annenin üzerinde şaklattığı yaşamdan karelerin hesabını sormaktır.

İşte bu yüzden çalışmalarımızı yürütürken, mücadelemizin şiddetin hayatımızdaki yakıcılığına karşı olduğunu bilerek yürümlüyoruz. Ve gözümüzün önünde Vanlı Sıdika Platin'in (*) kocası tarafından kulağı kesilmiş fotoğrafı olmalı! Sıdika'nın yaşadıkları ülkemiz kadınlarının yaşadıklarının en yalın tanımıdır çünkü. Ölümüne şiddete maruz kalmasıyla... İyileştirdiği ölüm tehdidi aldığı kocasının koluna şiddet tarafından zorla takılıp ölüme yollanmasıyla... Tekrar tekrar şiddete uğraması ve yine hastanelik olmasıyla... Ve ölüm tehditleri almaya devam etmesiyle... Her yönüyle şiddetin tanımı olan Sıdika'yı hatırlamalıyız. Ve şiddete karşı mücadelemizi örerken Sıdika'nın, gencecik Güldünyalı, yüzlerce asker tarafından tecavüz uğrayan Kürt kadınlarını beynimizde, bilincimizde ve yüreğimizde taşımalıyız.

(*)Bugün Sıdika yine hastane, uğradığı şiddetten dolayı! Ve yakında taburcu olacak! Sıdika'yı daha önce şiddet gördüğü kocasına teslim eden devlet, bu kez de Sıdika'nın ölüm tehdidi aldığı ve şikayeti olduğu eşini bir türlü bulamıyor!

YDK üyesi ve İşçi-köylü okuru Gülünay'a taciz ve kaçırma girişimi

Henüz arkadaşımız Songül Araç'ın polis güdü-mündeki bir kişi tarafından evinin önünde cinsel tacize uğraması olayı üzerinden 1 yıl bile geçmemişken şimdi yine bir arkadaşımız polis tacizine maruz kaldı. 14 Ekim Perşembe günü arkadaşımız **Deniz Gülünay**, Alibeyköy'deki evine giderken arkasından yaklaşan siyah renkli **34 BH 1845** plakalı Fiat Doblo marka araç tarafından takip edildiğini fark etmiş ve arkasını döndüğünde araçtan sarkan bir kişinin kendisini tutmaya çalıştığını görmüştür. Görüldüğünü fark eden ve arabadaki 3 kişiden biri olan gözüllü şahıs, araçtan inerek polis olduklarını ve arkadaşımızı gideceği yere bırakmak istediklerini söylemiş. Bunun üzerine tepki gösteren Gülünay, arabaya binmeyi reddetmiş ancak kolundan tutan şahıs, onu zorla araca bindirmeye ve kaçırma çabası yapmıştır. Gülünay'ın bağırarak çevreden yardım istemesi üzerine bir kadın, kendilerini polis olarak tanıtan kişilere tepki göstererek "ne yapıyorsunuz, siz hep böylesiniz zaten!" diye bağırınca, bu şahıs kadına da imalı bir şekilde "gel seni de götürülim istersen" diyerek tacizde bulunmuştur. Sonuç olarak Gülünay ve çevredekilerin tepkileri üzerine bu şahıslar araçlarına binerek olay yerinden uzaklaşmışlardır.

Aslında Gülünay ailesi, kaçırma-kaybetme po-

litikalarına yabancı değildir. Gülünay'ın babası TKP/ML militanı Hasan Gülünay da 20 Temmuz 1992 yılında Tarabya'daki evinden Sirkeci'ye giderken gözaltına alınır ve ne ailesi ne de arkadaşları ondan bir daha haber alabilirler. Deniz Gülünay'ın yaşadığı kaçırma girişimi bizlere bu olayı anımsattı.

Ne ilk ne de son; örgütlü kadınlara taciz

Dikkat çeken nokta, tacizde bulunan şahısların kendilerini polis olarak nitelendirmesi ve rahat tavırlarıdır. Gülünay'ın zorla araca bindirilmeye çalışıldığı yerde bir mobese kamerası bulunmasına ve çevredekilerin tepki gösterebileceği ihtimali olmasına rağmen kişilerin kaçırma girişimi ve tacizde bulunmaları bu rahatlığın göstergeleridir.

Bu şahıslar polis olmasa dahi polis taciz ve tecavüzü bir işkence yöntemi olarak kullandığı sayısız örnek vardır. Daha 1 yıl önce YDK üyesi Songül Araç, polis güdü-mündeki kişiler tarafından evinin önünde cinsel tacize uğramıştır. Yine yazın başında İstanbul Bağcılar'da DÖKH üyesi bir kadına, polis olduğunu söyleyen kişiler tarafından kaçırılarak tecavüz edilmiştir. Bu ve buna benzer onlarca örnek sayabiliriz. O yüzden biz bu kişilerin polis ya da polis güdü-münde hareket ettiğini biliyoruz.

Kürt illerinde polis, jandarma, asker gibi kolluk kuvvetleri taciz ve tecavüzü cinsel işkence yöntemi olarak kullanmış ve onlarca kadının aşireti tarafından ya da kendisini intihar etmeye zorlayarak katledilmesine neden olmuştur. Özellikle örgütlü kadınların "elinin hamuru" ile erkek egemen düzene karşı örgütlenmesine tahammül edemeyen devletin kolluk kuvvetleri, düzenli olarak taciz saldırısıyla kadını "evine geri göndermeye" çalışmaktadır. Yeni Demokrat Kadın olarak, kadın arkadaşlarımızı/yoldaşlarımızı yönelik bu saldırılara sessiz kalmayacak ve sokaklarda hakkımızı aramaya devam edeceğiz. (Yeni Demokrat Kadın)

"Mücadeleme devam edeceğim!"

21 Ekim günü Yeni Demokrat Kadın olarak, yoldaşımız Deniz Gülünay'ı yalnız bırakmayarak İHD İstanbul Şubesi'nde bir basın toplantısı gerçekleştirdik. Gülünay'ın yanı sıra İHD üyesi Sevim Kalman ve YDK üyesi Rahime Karvar'ın da katıldığı toplantıda ilk olarak konuşan Kalman, son süreçte yaşanan insan hakları ihlallerinin endişe verici boyutta olduğuna dikkat çekti. Kalman'ın ardından söz alan Karvar, bu olaylara karşı sessiz kalmayacaklarını belirterek, bu süreçten sonra Gülünay'ın başına geleceklerden Emniyet Müdürlüğü ve Valliği sorumlu tuttuklarını belirtti. Gülünay da yaptığı konuşmada, olay anında çok da korku duymadığını ancak 18 yıl önce yaşananları hatırladığı için derin bir acı duyduğunu dile getirdi. Gülünay, "hiçbirinden korkmuyorum ve mücadelemi sürdürmeye devam edeceğim" dedi.

Eyleme **DKH, DÖKH, EHP'li Kadınlar, SKM, Sosyalist Feminist Kolektif, İHD Kayıplar Komisyonu, sanatçı Pınar Sağ ve Mehmet Ekici** de katılarak destek verdi.

SIRA KİMDE?

Deniz Gülünay'ın kaçırılmak istenmesi ile ilgili bir başka eylem de yine Yeni Demokrat Kadınlar tarafından 24 Ekim Pazar günü saat 12.30'da Taksim'de yapıldı. Eyleme ESP, Alinteri, SKM, DKH, EHP ve TUYAB bileşeni aileler destek verdi.

Tramvay durağında toplanan kitle "**Yaşasın kadın dayanışması**", "Tacize karşı suskun değil öfkeli, yalnız değil örgütlü", "**Tacizci polis hesap verecek**" gibi sloganlar attı.

Ardından basın metnini YDK faaliyetçisi **Songül Araç** okudu. Araç açıklamada "YDK olarak arkadaşımıza yönelik kaçırma ve taciz girişimine sessiz kalmayacağız. Bu saldırılar mücadelemize engel olmayacak" dedi.

Daha sonra Deniz Gülünay'ın annesi Birsan Gülünay söz aldı. Eşi Hasan Gülünay'ın 1992 yılında gözaltına alınmasının ardından kendisinden bir daha haber alamadıklarını hatırlatan "bu kaçırma politikalarına yabancı değilim. 1 Mayıs 1977'de babam da devlet tarafından katledildi. 20 Temmuz 1992'de eşim Hasan Gülünay gözaltında kaybedildi ve hala bulunamadı. Sıra kızımızda mı? Sıra kimde?" diyerek tepki gösterdi. (İstanbul YDK)

Kadınları öldürmek "kolay" (mı)?

Adana'da, Hüseyin Adıyaman adlı katil, "ablalarının çalışmasını istemediği için" annesini ve iki kız kardeşini öldürdü. Bir anda 3 kadın yaşamda koca boşluklar bırakarak, bu adaletsiz erkek egemen sistemin kurbanı oldular.

Bizler örgütlü kadınlar olabiliriz, kadın ve bizim ne kadına yönelik 2. sınıf muamelesinden muaf kaldığımızı gösterir ne de bir kadın cinayetine kurban gitmeyeceğimizi... Geçtiğimiz günlerde, Büro Emekçileri Sendikası (BES) yöneticilerinden olan **Necla Yıldız** Ankara'da sokak ortasında, kızını öldürdü. Yıldız örgütlü ve bilinçli bir kadındı. Katili tarafından ölüm tehdidi alındığında defalarca suç duyurusunda bulunmuş, ancak şikâyetleri göz ardı edilmişti. Ve sonuç: BES'in Necla ablası artık aramızda değil! Bu örnekler bir kez daha devletin kadın cinayetlerini bizzat nasıl teşvik ettiğini görüyoruz. Erkek egemen devletin, kadınlara karşı katillerle bu dayanışmasına karşı mücadelemiz sürecektir. Artan kadın cinayetlerine karşı mücadelemizi büyütmeye kararlıyız. **Kadın Cinayetlerini Durduracağız Platformu** (KCDP) olarak haftalık eylemlerini sürdürüyor ve yaklaşan 25 Kasım Kadına Yönelik Şiddete Karşı Uluslararası Mücadele Günü'nde hukuksal taleplerimizi Ankara'ya meclise götürüyoruz.

Taksim'de yürüyüşlerimiz devam ediyor

KCDP olarak her hafta Cuma günü Taksim Tramvay Durağı'nda saat 18.45'te başlattığımız eylemin 11'incisini, 15 Ekim'de gerçekleştirdik. Haftanın açıklamasını EHP'li Kadınlar'dan **İlke Acar** okudu. Acar, hafta boyunca işlenen kadın cinayetlerinden bahsederek, mücadelemize devam edeceğimizi söyledi.

22 Ekim'de düzenlediğimiz 12'inci eylemimizde "Kadın Cinayetlerini Durduracağız" pankartımızın yanı sıra "Kadın cinayetlerine karşı 25 Kasım'da Meclis'te, 26 Kasım'da Münevver için Bakırköy Adliyesi'nde-yiz!" yazılı bir ozaliti açtık. Galatasaray Lisesi önünde oturma eylemi sırasında, Ankara'da katledilen Necla Yıldız'ın kuzeni YDK üyesi **Duygu Yıldız** bir konuşma yaptı. Yıldız, "Ö örgütlü bir kadındı. Necla Ablanın eksikliği çok hissediyoruz. Bugüne kadar öldürülen her kadın için acı duyduk. Ama insanın kendi yakını olduğunda acısı çok daha farklı oluyor. Ne söyleyeceğimi bilemiyorum. Necla abla, tehdit alındığında suç duyurusunda bulunmuş ama mahallelinin karakolu, katili bir kez çağırıp ifadesini alıp sonra serbest bırakmaktan başka bir önlem almadılar" dedi.

Haftanın basın açıklamasını SKM'den **Birsan Kaya** okudu. Kaya, "Erkekler artık öldürmek için başka bir bahane aramıyor. Sadece kadın olmak ölüm nedeni sayılıyor. Erkeklerden yana yasalar, şiddet gören kadınları koruyamayan devlet, öldürme bahanelerini ödüllendiren yargı, kadın sığınakları açmayan belediyeler kadın katillerinin suç ortaklarına ortak olmaya devam ediyor" dedi. (İstanbul YDK)

Fatmagül'ün suçu yok, Habertürk'ün suçu çok!

23 Ekim Cumartesi günü saat 13.30'da Taksim'de bul-

nan Habertürk binası önünde bir araya gelen İstanbul **Feminist Kolektif üyesi** kadınlar Habertürk'te yayınlanan "**Gölgede muhabbet**" programında tecavüzcülerin

övlüğünü ve böylece yeni tecavüzcülerin önünün açıldığını söylediler. 2010'un ilk dokuz ayında Türkiye'de **478 kadının** tecavüze uğradığını hatırlatan kadınlar, tecavüz-

cüleri koruyan Adli Tıp'ı ve mahkemeleri protesto etti. Kadınlar sık sık "**Fatmagül'ün suçu yok, Habertürk'ün suçu çok**" sloganlarını haykırdı. (İstanbul)

İsviçre'de YENİ KADIN Kampı Gerçekleştirildi!

Geleneksel hale getirilen İsviçre YENİ KADIN Kampı 24-26 Eylül tarihleri arasında Zürih kentinde gerçekleştirildi.

Kadınların örgütlenmedeki önemi ve sorunlarımız, sendikalar mücadelesinde kadın, eşit işe eşit ücret hakkı gibi ana başlıklar altında gerçekleştirilen eğitim kampına katılım, istenilen düzeyde olmasa da tartışmalara katılım ve canlılık olumlu oldu. "Örgüt bilinci ve örgüt nedir? Örgütsel sorunlarımız ve siyasi-pratik çalışmalarımızı nasıl organize et-

meliyiz?" ara başlıkları altında yürütülen tartışmalarda genel vurgular yapıldı.

Feodal değer yargıları, örgüt bilincindeki eksiklikler, erkek egemenliğinden kopuş için radikal adımlar atma cesaretsizliği, kolektif çalışma tarzındaki yanlışlıklar, kadının kendini ifade edememesi, eğitimin ciddiye alınmaması, yeni fikir ve düşüncelerden faydalanamama, yerli-göçmen kurumlar ve genel olarak kadın kitleleriyle iletişimsizlik, genç kadınlarla ağırlık verilmemesi, kurumlarımızla ortak hareket edilmesi

ama kadın çalışmalarında kadının özne haline getirilememesi vb... başlıklar öne çıkarıldı.

Sendikal çalışma içindeki deney ve tecrübelerini aktaran, kadınların sendikal alandaki durumuna değinen ve ücret eşitsizliğinin İsviçre özgülünde de yaşandığına dikkat çeken Selma Saka arkadaş, UNIA sendikası hakkında da bilgi vererek kadın dayanışmasının güzel bir örneğini sergiledi. Yürütmekte olduğumuz "Eşit işe eşit ücret" şiarlı kampanyanın tam da tüm Avrupa'da

ücretlerin genelde düşürülmeye ya da dondurulmaya başlandığı bir dönemde özeld de kadınlar için ne kadar önemli olduğunun altı çizildi.

"Kendimizi ve kadın örgütümüzü ciddiye alırsak, aşamayacağımız engel olmayacaktır" belirlemesiyle, az katılımdan dolayı başlarda moral bozukluğu yaşansa da kampın ilerleyen saatlerinde pozitif enerjiye dönüşen tartışma ve konuşma sonucunda karamsarlıktan eser kalmaması, kamptan ayrılmanın hüznü yaşanır olmuş, faaliyetlerde buluşmak üzere, dilek ve temennilerin sunumunun ardından kamp coşkuya sonlandırılmıştır. (İsviçre Yeni Kadın)

Tacizciye sendikada da ağır ceza verilmeli!

Sine-Sen'de yönetici **Ahmet Keskin** tarafından tacize uğrayan Alev Arslan'ın açtığı davada kararın sulh ceza mahkemesinden ağır ceza mahkemesine yollandığını ardından **16 Ekim Cumartesi** günü Taksim'de bulunan Sine-Sen binası önünde bir araya gelen "**Sine-Sen'de Tacize Hayır Kadın Platformu**", bu karar ile ilgili bir eylemle konu ile ilgili bilgilendirme yaptılar. Platform adına açıklamayı okuyan Emekli-Sen üye-

si **Meral Güleç**, bu kararın kadınların bir kazanımı olduğunu belirtti. Güleç, "bir emek örgütü olan Sine-Sen'i daha önce yaptığı hukuksuzluklarla ilgili uyardıklarını" söyleyerek, Sine-Sen açısından "gerek kamuoyunda gerekse sinema sektöründe çalışan kadınlar açısından kaybedilen gü-venin yeniden kazanılmasının önemli olduğunun" altını çizdi. Eyleme **Yeni Demokrat Kadın** olarak katılarak, biz de destek verdik. (İstanbul YDK)

Tacize ve soruşturmalara HAYIR

Geçtiğimiz dönem Pertek Anadolu Lisesi'nde kirli yöntemlerden biri daha açığa çıkmış ve bir öğretmen için öz-ğrencisine yönelik cinsel istismarda bulunması gündeme gelmişti. O süreçte ilçe kaymakamından, milli eğitim müdürlüğüne ve polisine kadar kurumların bir dizi entrikası ile öğretmen korunmuş, memleketine tayin edilmiş ve dahası halka yönelik saldırıda da bulunulmuştu. Bununla yetinmeyen Pertek Kaymakamı

sağlık ve eğitim çalışanları hakkında idari soruşturma istemesi ve 41 adet idari soruşturma başlatılmıştır. Bu duruma tepki göstermek amaçlı DTP, EMEP, Eğitim-Sen, Partizan, SES, DHF ve Halk Cephesi bir araya gelerek 8 Ekim günü bir basın açıklaması gerçekleştirdi. Açıklama da "**Tacizcilere, tecavüzcülere ve onları koruyanlara geçit veremeyeceğimizi bir kez daha hatırlatıyor ve soruşturmaların derhal geri çekilmesini istiyoruz**" denildi. (Dersim-Pertek Partizan)

Star Wars ABD'yi kurtaracak mı?

Sınır ötesi operasyon için tezkereyi meclisten geçiren AKP hükümeti bu arada "Füze Kalkanı Projesi" için de fazla mesai yapıyor.

Kamuoyuna yansıyan "Füze Kalkanı Projesi" bir dizi karmaşık faktörü de içinde barındırıyor. Türk egemen sınıflarının; Amerika'nın NATO üzerinden bu talebine karşı direndiği, sürecin bu yüzden uzadığı ve görüşmelerin devam ettiği basına yansayanlar arasında. **Füze Kalkanı Projesinin görece uzun bir zamana yayılması, gerçek nedeni Türk egemen sınıflarının direniş değil uluslararası planda diğer emperyalist devletlerle yaşanan pazarlıklar, karşılıklı restleşmeler ve manevralardır.** Ülkemiz egemenlerinin ABD emperyalizminin istekleri karşısında bir takım şartlar ileri sürse de direnemeyeceği bilinmektedir. Hele de 2009 Nisan ayı başında NATO'nun 60. yılı nedeniyle Strasbourg'daki NATO zirvesine katılan Cumhurbaşkanı Abdullah Gül, 28 ülkenin üye olduğu NATO içerisinde Türkiye'nin daha fazla rol almak istediğini, sorumluluklarının gereğini her koşulda yerine getireceklerini söylemişken. 2007 yılı sonlarında ABD'ye giden Abdullah Gül, ABD'nin füze kalkanı projesi için dönemin Savunma Bakanı Robert Gates ile ön müzakereler yürütmüştü. Trabzon'da ABD'nin askeri üs açma isteği de bu görüşmede kabul edilmişti.

Ortadoğu ve Avrasya'nın geleceğinin şekillenmesinde ve Türkiye'nin bunun içindeki rolünün belirlenmesinde oldukça önemli bir yeri olan proje adım adım yaşama geçiriliyor.

Her 10 yılda bir güncellenen 'Milli Güvenlik Siyaset Belgesi'nde İran, "tehdit oluşturan ülkeler" sıralamasında yer almamasına rağmen İran'ın kuşatılmasını da içeren böyle bir projede Türkiye'nin yer almasına kesin gözüyle bakılıyor.

Füze kalkanı nedir?

Füzeler, bilgisayar kontrollü elektronik sistemlere yüklenen koordinatlarla yöreğe üzerinde hedefe kilitlenen sistemlerdir.

NATO'nun Türkiye'ye kurmak istediği füze kalkanı X-band radar sistemleri, havadaki çok küçük objeleri bile belirleyebilme özelliğine sahip. Bu radarlar, hedeflerden gelen çok küçük füze başlıklarını bile ateşlenir ateşlenmez algılayabiliyor. X-band radarlarının tespit ettiği füzelere karşı ABD'nin Lockheed Martin ve Raytheon silah şirketleri tarafından üretilen Patriot PAC-3 (100 km menzilli) füzeleri, ABD'nin füze savunma kalkanı projesinde önemli bir yer teşkil ediyor. ABD'nin 2008 yılı açıklıklarına göre içinde 550 kıtalar arası balistik füzesi, bunların taşıyabileceği 1600 nükleer başlığı, denizaltılardan atılabilecek 432 füzesi, bunlara ait 3216 nükleer başlığı bulunuyor. Rusya ise 481 kıtalar arası füze ve 2027 nükleer başlık, 288 denizaltından atılabilecek balistik füze ve bunlarla sevk edilebilecek 1488 nükleer başlık, 79 bombardıman uçağı ve bunların atabileceği 632 nükleer bomba ya sahip. İran'ın elinde ise basına yansıdığı kadarıyla Zilzal, Fatih, Şahab-2 ve Şahab-3 isimli uzun menzilli füzeler var. **Ancak bu füzelerle İran'ın ABD veya Avrupa'yı vurması da mümkün değil.**

ABD Yıldız Savaşlarına hazırlanıyor!

ABD'nin İran, Kuzey Kore ve Rusya'yı hedef alan "Füze Kalkanı Projesi" ABD Milli Füze Savunma Programı'nın bir parçasıdır. Amerika'da Ronald Reagan döneminde başlatılan 'Stratejik Savunma Girişimi (SDI), ya da daha yaygın olarak bilinen adıyla 'Yıldız Savaşları (Star Wars)' projesinin bir uzantısıdır.

Küresel Füze Savunma Kalkanı (MDS) oluşturma girişimleri ise, ABD milli projesi olarak 1990'lı yılların sonlarında başlatıldı. MDS'nin SDI ve diğer savunma sistemlerinden farkı; gelen füzelerin karada konuşlandırılan silahlarla imha edilmesi. **Projenin amacı; dünyanın her bölgesinde ABD, İngiltere ve İsrail'in çıkarlarına yönelik füze saldırılarının hedefine ulaşmadan tespit ve imhası için küresel bir füze savunma kalkanı oluşturulması ve geliştirilmesidir.**

Proje kapsamında Alaska'daki 40 ve California'da 4 füzesavar füze konuşlandırılmış durumda. Füze kalkanı sisteminde Amerikan gemilerine yerleştirilmiş 130 füzesavar da var. Bunlar da balistik füzeleri havada vurabilecek özelliklere sahip. Proje; Aegis Balistik Füze Savunma Sistemi, Havada Konuşlandırılmış Lazerli Savunma, Terminal Yüksek İrtifa Alanı Savunması, Patroit Geliştirilmiş İleri kapasite (PAC-3) sistemi, Uzay İzleme ve Gözlem Sistemi, Uzay Konuşlu Yüksek Enfraruj Sistemi, Kinetik Enerji Öneleyicisi sistemi de dahil ediliyor.

G-20 ülkelerinin son yaptığı zirvede, İran'ın nükleer faaliyetlerini ve balistik füze üretimini durdurması için yıl sonuna kadar süre tanınırken Rusya Devlet Başkanı Medvedev de İran'ın nükleer faaliyetlerinin tehlikeli boyuta gelmesi durumunda yaptırımların gündeme geleceğini söyleyerek ABD'ye zeytin dalı uzattı. **ABD bu proje kapsamında Ortadoğu ve Avrasya'daki ekonomik çıkarlarını da korumayı planlıyor. ABD ve İsrail için hayati önemdeki petrol ve doğalgaz projelerinin geçiş güzergâhları füze kalkanının ana koordinatları içinde bulunuyor.**

Artık korkmayın! Kürdistan'a ABD kalkanı geliyor...

"Füze Kalkanı Projesi" kurulacağı yer ve kapsamı itibarıyla Kürdleri de yakından ilgilendiriyor. Türkiye'nin ABD ile yürüttüğü pazarlıklarda temel olarak bölgede Kürt ulusal hareketine dönük yaptırımları garantiye alma hedefi üzerinden yükseliyor.

9-10 Ekim 2005'te Ankara'da yapılan Türkiye-İsrail Enerji Çalışma Grubu'nun ilk toplantısında, Orta Asya ve Kafkas petrol ve doğal gazının Türkiye-Kürdistan üzerinden İsrail'e ve Avrupa'ya aktarılması konusunda mutabakat sağlanmıştı. 13 Temmuz 2009 tarihinde Ankara'da 6 ülkenin başbakanlarının katılımı ile 3,300 km'lik

Nabucco boru hattı projesiyle Azerbaycan ve Orta Asya doğalgazının Türkiye üzerinden Avrupa'ya taşınmasına karar verildi. Uzun süredir kapalı olan ve Kürdistan'dan geçen Kerkük - Ceyhan boru hattı (günde 40 bin varil petrol) 1 Haziran 2009'da yeniden açıldı. Yine Temmuz 2006 tarihinde açılışı yapılan ve Kazak petrollerini Gürcistan üzerinden Akdeniz kıyılarına taşıyan Bakü-Tiflis-Ceyhan petrol boru hattı da T. Kürdistan'ından geçiyor. **Bölge su ve petrol kaynakları anlamında da ciddi rezervlere sahip.**

Tüm bu hedeflerin gerçekleştirilmesi için bölgede tehdit oluşturabilecek siyasi aktörlerin pasifize veya yok edilmesi gerekiyor. Bu çerçevede 5 Kasım 2007'de Tayyip Erdoğan'ın ABD ziyaretinde, ABD Başkanı George Bush yaptığı görüşmede **PKK'nin tasfiyesi için bir dizi eylem planı hazırlandı.** Bununla birlikte Türkiye'deki bütün hükümetlerin dış ve iç politikalarında ve ABD ile ilişkilerinde belirleyici olan "Atlantik Konseyinin"; **'PKK'nin Silahsızlandırılması, Terhisi ve Yeniden Entegrasyonu'** başlıklı raporu yayımlandı. Türkiye'nin PKK'ye karşı bir sınır ötesi operasyonunda ABD'nin istihbarat desteği vermesi raporda geçenler arasında. Türkiye bu pazarlıklar kapsamında Heron'lardan sonra ABD'den Predator adı verilen insansız hava araçlarından istiyor. **Heronlardan farklı ola-**

rak bu uçaklar keşif yeteneklerinin yanında 8 tane füze taşıyor ve merkezden verilen talimatlarla hedefine ateş açabiliyor.

Henüz sınırları tam olarak netleşmemiş bu proje uzunca bir süre daha tartışılacağı benziyor. Emperyalistler Ortadoğu'da yeraltı ve yerüstü zenginliklerini kontrol altına almak için teknolojinin üstün olanaklarını kullanarak devasa bütçelerle ve düşünce kuruluşları ile yüzyıllık projeler hazırlıyor. **Ne var ki Ortadoğu halkları tüm bu emperyalist planları bozacak bir güce sahiptir. Afganistan'da, Irak'ta ve Filistin'de emperyalistlerin savaş makinesini yerle bir eden direniş önumümüzdeki yıllarda da bu sömürücü zorbalarmın peşini bırakmayacaktır!**

Ne "Star Wars" ne de "Füze Kalkanı" başta ABD olmak üzere emperyalistleri Ortadoğu, halklarının korkunç yıkıcı gücünden ve öfkesinden kurtarabilecek! (Kaynak; Kürdistan Araştırmalar Merkezi)

kıksız iddiaları oldu. Allah taksiratını affetsin, Allah insanları cehenneme gitme yoluna düşürmesin, sukut ettirmesin" sözlerini kullandı. Gülen'in bu açıklaması **okun yandan çıktığını** da gösteriyor.

Elinde sayısız devrimcinin kanı bulunan tescilli bir halk düşmanı katil hizmet ettiği klikle ters düşünce bir anda böyle rezil edilebiliyor. Bir avuç asalağın milyonlarca işçiyi emekçiyi sömürsüz üzerine baskı şiddet ve zor ile ayakta kalan bu düzenin sadık bekçileri de gün geldiğinde harcıyor. Osmanlı'dan miras aldıkları entrika, ayak oyunları, iftira, yalan ve sahtekârlıkla birbirleriyle çatışan bu kliklerin hiçbir ahlaki ve etik değerinin bulunmadığını bu vesile ile bir kez daha görmüş olduk. **Egemen sınıflar birbirleriyle çatışsa da elbette bir takım noktalarla kutsal bir ittifak içinde hareket etmektedirler.** Emekçilere karşı aralarında cereyan edenden daha acımasız ve kanlı bir refleks, yaşam felsefesi ve var oluşun garantisi gören bu vampirler ihtiyaç duydukları kadroları da yetiştirmektedir.

Hanefi Avcı, tam da böyle bir fotoğraf içinde yer bulmaktadır. Avcı, yaşamı boyunca emekçilerin kanyıyla beslenen bu **düzenin gönüllü bekçiliğini** yapmıştır. **Ne var ki efendilerinin bir gün mutlaka başına geleceği gibi artık markası geçmiş, işi bitmiştir!**

SINIFSAK YAKLAŞIM

TEMELİ DEĞİŞİMİ ENGELLEMEK İÇİN YENİDEN BİÇİMLEME

Referandum sonrasında yeni bir umutla ele alınan "açılım"ın bu belki de son perdesi inmek üzeredir. Umudun elbette ki yurtsever güçler ve bir takım ilerici, demokratik çevrelere ait olduğunun altını çizmek gerekir. Egemen sınıflar açısından gizlemeye pek fazla gerek duyulmadan "tasfiye" amaçlı örülen sürecin, muhatap olarak nitelenen tarafta da böyle anlaşılabilirdi **sorun** ve bu durum ne yazık ki hala sorun olmaya devam etmektedir. Henüz yeni adımların süreci, başta Öcalan olmak üzere yurtsever kesim önderlerinde ifade edilen ve son dönemde daha sık dillendirilen "tasfiye" olgusu bu çevrelerde hiçbir an gerçek manada elle tutulur bir inanış oluşturamadı.

Bu yüzden, bütün inandırıcı unsurlarına karşın son perdenin nihai bir durumu yaratmadığından söz ediyoruz. Ulusal Hareket ne yazık ki KCK davasından çıkabilecek tahliye kararları üzerinden bile, "iyi niyet" hatta "adım" yönlü bir okuma yapmaya **hazır** durumdadır. Terazinin kötü niyet ve ters yöne hamlelerle yüklü kefesini bir daha kalkmamacasına dibe vurmuşken, nafile bir yanılsama manzarası seyretmenin ne ruha ne de gözlere faydası vardır...

Devlet adına konuşan sözcülerin tümü Kürt sorununa dair açık mesajlar vermekte, pratik de buna uygun biçimde şekillenmektedir. Abdullah Gül'ün "tasfiye amaçlı görüşmeler yapıyoruz" dediği durumda Tayyip'in Esad, Merkel temaslarında altını çizdiği husus aynıdır. "Kinse bizden *anadilde eğitim beklemesin.*"de ifadesini bulan **inkârcı ve ırkçı** yaklaşım; "Eğer dürüstlerse silahlarını bırakın öyle sandığa gitsinler. (...) Şu anda aldıkları oy (BDP'yi kast ediyor) şaibeli oy." sözlerindeki saldırganlık ve klasik ezberdeki "Kürtler kurucu aslı unsurdur, hak sorunları yoktur." pişkinliği ile harmanlanarak üst perdeden sürdürülmektedir.

Ulusal Hareket'in gerilla güçlerinin sınır dışına çıktığına dair asparagas haberleri yapan para-medya yön verenerler, kapalı oturumda sınır dışına operasyon teskeresini üçüncü kez uzatma kararı (12.10) al(dır)anlardır. Televizyonlarda yeni devreye sokulan dizi ve programlarla sovizenim ve ırkçılığı tavana vurduran, operasyon ve katliamlarla beraber her türlü baskı ve saldırıyı sürdürülenler de onlardır.

Her politika ve buna bağlı olarak konumlanışın verdiği bir **mesaj** vardır. Bu mesajı okuma konusunda en hevesli olan hiç kuşkusuz düşman sınıflardır. Artık verilmeye çalışılan ile gerçeklik oluşturan mesajlar arasında ayırım yapmak ve **çözücülük** konusunda deneyim sahibi olunduğu bir aşamaya gelinmiştir. Hiçbir taktik eskisi kadar kolay veya rahat işlerlik gösterememektedir. Bu durumda kendi gerçekliğinin ayırında olmak her zamankinden daha önemlidir. Zira buna uygun olmayan hesap ve planların sonucu **geri dönüşü** olmayan yollara açılmaktadır.

Sınıfsal pozisyon kaçınılmaz biçimde politika üzerindeki tayin edici unsurdur. Ancak bunun biricik koşulu vardır ki bu da **bilinç** olgusudur. Emekçi sınıfların maddi güç olarak desteğini kazanma ve bunu hareketli ve etkili hale getirme halinde çok önemli bir artışa sahip olunmaktadır. Dinamizmin güç oluşturmak için vazgeçilmez bir gerçeklik olduğu yadsınamaz. Ama daha merkezde duran etken, **uzun erime** sahip olan bir perspektiftir. Çıkarları sürekli gözetilen ve kurumsal bir hedef peşinde koşan, dolayısıyla kalıcı zaferleri kovalayan bu bilinçtir. Bilinci soyut

olarak tanımlamak hiçbir şeyi açıklamaz, doğrusu ona **gerçek ve somutla** buluşan içerik kazandırmaktır. Bilinç her şeyden önce bilme ve algılama durumudur ki bunun için bilimsel felsefe ve yöntem ihtiyacı vardır. Bunu sosyal aklın/yaklaşımın süzgecinden geçirenler, **sınıfsal** gerçeğe ulaşacaklardır.

Günceldeki somuta uzanacak olursak; hükümet ile devlet arasındaki ilişki ve bu bağlamda AKP'nin konum ve niteliği üzerinde yaşanan kafa karışıklığı ve yanlışlar dizisinin vardığı zeminde çok ciddi sorunlar bulunmaktadır. Egemen sınıf partileri arasında, taktıkları maskelerdeki ayırmadan öte bir farklılık gözetmenin ve bu partiler gerçekliğini sistem ve devletten **soyutlamanın** en ağır yanlışlara kapı açtığından söz etmemiz gerekir. Öteden beri başta CHP olmak üzere düzen partilerinin çeşitli kategorilerde ayırma tabi tutmak ve neredeyse MHP dışındakileri "sistem dışı" ilan etmenin belli bir karşılığı olmuştur.

Bunu en iyimser ifadeyle, yarar umma yani beklenti olarak nitelersek, en kötü haliye suratımıza çarpan, **uzlaşma ve işbirliğidir.** Egemen sınıf partileri arasındaki dalaşın, kimi kez bürokrasinin kurumları içinde ve arasında süren bir biçim alması karşısında bambaşka yanlışlarla savrulmanın bedeli de aynıdır ve daha kötü sonuçlar yaratabilmektedir. Tam da bu yüzden gerek HSYK seçimleri ya da yargı sorunu, gerek TSK kapsamındaki tartışmalar gerekse de YÖK meselesinde at izi ile izi karışmış, halka önderlik misyonu kullananlar büyük bir hevesle (ve aymazlıkla) bu dalaşmanın parçası olmuşlardır. Türban meselesinde kararsızlık yaşayan ve şaşkınlıkla bu gerici kapışmanın saflarında kendini bulanlar da öyledir.

Halkın bütün kesimlerini dikkate alacak olursak elbette ki bir dizi sorun ve çelişki vardır ve bütün bunlar için mümkün olduğunca duyarlı bir tavır sergilemek gerekir. Ama kimi kez haklar ve gündemlerin, belli sorunlar kapsamında karşı karşıya gelmesi, kimi durumlarda da kötüye kullanılması ve belli safların **aracı** kılınması söz konusudur. Bütün bunlar hesaba katılmadan şu veya bu özgürlük ya da hak çerçevesinde yorum ve değerlendirme (dolayısıyla da politika ve pratik) yapmanın esas zeminden uzaklaşmış olmayı "sorun" olarak görmemeleri, tam da o esaslıkla ilgili sorun yaşadıklarına kanıttır. Sistem içinde debelenmek böyle bir şeydir. Kazanacağı ve başaracağına olan inancı bulunmayan ya da yitirme noktasına gelenin **düzen içi** hesaplarla uğraşan bir konumda bulunması anlaşılabilir.

Reformlar uğruna mücadelenin hem belli kanallar yaratması hem de inandırıcı kanıtlar üretmek **gerçek çekişme** işaret eden sonuçlar üretmesi bakımından önemli işlevleri vardır. Ancak bunu yaparken sisteme uzun ömür ve bağlılık kazandırma gibi meyvelere sahip "diğer" yola sapma olasılığı vardır ki kimi zaman hareket sahiplerinin asıl tercihi budur. Bunun için sistemin temel noktaları ışık tutan zadan teşhiri ve asıl **kurtuluş yolu** ve yönteminin hiç durmaksızın işlenmesi gerekir. Rejimle daha dolaysız ve çıplak biçimde hesaplaşmanın yürüdüğü alanların ön planda tutulmasının bir diğer gereği olarak zaten sisteme alternatifin "görünür" ve "hissedilir" olması şarttır. Önderlik misyonuna uygun bir çizgi oluşturma, hareket ve çekim merkezi olmanın gereği böyle kavranmalıdır.

Hanefi Avcı'nın ipi çekildi!

"Haliçte Yaşayan Simonlar, Dün Devlet, Bugün Cemaat" isimli kitabı ile tartışma yaratan Hanefi Avcı etrafında yürüyen tartışma imve kaybetse de yeni gelişmelerle yol almayı sürdürüyor.

Avcı, herkesi dinlemiş(!)

Hanefi Avcı'nın Eskişehir Emniyet Müdürü olduğu dönemde kullandığı makam odasında yapılan aramalarda 1'den 24'e kadar numaralandırılmış 24 adet teyp kaseti bulunduğu iddia edildi. Kasetlerde eski Başbakanlardan Mesut Yılmaz, Tansu Çillerin eşi Özer Çiller, Eski Genelkurmay 2'nci Başkanı Orgeneral Çevik Bir ile eski 1. Ordu Komutanı emekli Orgeneral İsmail Koçman, gazeteciler Enis Berberoğlu, Ertuğrul Özkök, Mehmet Ali Birand ve Fatih Altaylı'nın da aralarında bulunduğu 53 kişinin kaydı bulundu. Bu kayıtlarda 1990- 2000 yılları arasında yapılan telefon görüşmelerinin olduğu açıklandı.

Hanefi Avcı'nın **sol örgütlerle** ilişkisini kurmak için mesai harcayanlar bunu yeterli görmemiş olacak ki artık daha ciddi iddiaları teker teker gündeme getirmeye başladı. Avcı'nın bir istihbaratçı olarak böylesi önemli dinleme kasetle-

rini çalışma odasında saklama ihtimalinin oldukça **düşük** olduğu ise açık. Avcı, tutuklandıktan sonra birden bire belgeler kamuoyuna dökülmeye başladı. **Sözü edilen yıllarda Avcı'nın Fetullahçılarla birlikte hareket ettiği düşünüldüğünde bu dinlemeleri de kimin yaptığı kendiliğinden ortaya çıkıyor.** İnananı az olan terör örgütü ilişkisi ile Hanefi Avcı'ya bir gözdağı verildi ve ona bir şans tanındı. Görünen o ki bu konuda istenen alınmadı.

Allah taksiratını affetsin!

Hanefi Avcı etrafında ki çember gide-rek daralıyor. Adı sık sık zikredilen Özel Yetkili İstanbul Cumhuriyet Savcısı Mehmet Berk de, kitapta yer alan iddialar nedeniyle Hanefi Avcı aleyhine 100 bin TL'lik tazminat davası açtı ve **kitabın toplatılması** yönünde tedbir kararı istedi. Hanefi Avcı'nın ipinin çekildiğinin ve geriye dönüşün artık imkansız değilse bile çok zor olduğunu gösteren bir başka veri ise Gülen'in açıklaması oldu.

Fethullah Gülen, okyanus ötesinden bir ölünün arkasından mevlit okurmuş edasında Avcı için; "Son günlerde emniyet teşkilatından birisinin 'falan yerde kadrolaşma' gibi çok ya-

Alevi olduğunu saklaması ve kimseye bundan söz etmemesi tembihlenen çocuklar, bu farklılığın kendisinde yarattığı ötekilik duygusuyla her zaman yaşatları ile arasında bir duvar örerek yaşamaktadır

TC'nin kuruluşuyla birlikte başlayan Aleviliğin ve Alevi kültürünün inkarı sonraki yıllarda da katlanarak devam etmiştir. Tek dil, tek millet, tek din anlayışıyla temellenen faşist TC devleti, tam da bu şiarı uygun olarak sadece Sünni-Hanefi mezhebini tanımış, farklı inanç ve kültürleri yok saymıştır. Bu yok saymanın devamı çoğunluğun içinde bu inanç ve kültürleri de asimile etmeye evrilmiş ve bir devlet politikası haline gelmiştir. Bu politikanın eseri olarak da ne ibadethaneler ne kültürel birikim ne de Alevi kimliği devletin makamında bir temsil kazanmış veya en azından resmi bir statüde yer bulmuştur.

Amaçlarına uygun olarak her türlü burjuva-feodal yönetim anlayışıyla gençliğin, geleceğin ta kendisi olduğunu ve zehirlenmesi, asimile edilmesi gereken bir konumda olduğunu farkında olan devlet, bu hedefle tüm farklılıkları tek bir havuzda eritmek için küçük yaşlardan itibaren uyguladığı eğitim politikalarıyla yani en somut projesi olan **zorunlu din dersleri**yle bu planını uygulamaktadır.

Bu türlü politikaların hayattaki yansımaları olarak Alevi olduğunu saklaması ve kimseye bundan söz etmemesi tembihlenen çocuklar, bu farklılığın kendisinde yarattığı **ötekilik duygusuyla** her zaman yaşatları ile arasında bir duvar örerek yaşamaktadır. Bu gizlilik içerisinde günlük sohbetler içindeki Alevilik ve kültürene karşı yapılan küçük düşürücü söz ve davranışlar aynı zamanda "din kültürü ve ahlak bilgisi" adı altındaki planlı asimile derslerindeki subjektif ifadeler ışığında

Zorunlu devlet kültürü ve inkar bilgisi dersi

oluşan din algısı küçük yaşlardaki çocuklarda farklı tepkiselliklere yol açmaktadır. Herkesten gizlemek zorunda olduğu inancının sapkın, din dışı olarak yorumlanması din konusundaki içselleştirmenin tam manasıyla oturmamış olması çok normal olan çocuklarda kendi inanç ve kültüründen tamamen uzaklaşma, tüm farklı inanç ve kültürlerin yani farklılıkların ta kendisinin sorun olduğu algısı yahut kendinden farklı olan herkesin kendisine düşman olduğu düşüncesine kapılmasına sebep olmaktadır.

Baskı, şiddet gibi nedenlerle kendisinden saklanan ve Alevi olduğunu hiç öğrenemeyen ve kültüründen tamamen uzak bir şekilde çoğunluğa yedeklenmiş bir şekilde büyüyen çocuklar ise tam da asimile politikalarının ürünü olarak yetişmektedir. Kendi inanç ve kültüründen bihaber olarak büyüyen genç, sahip olduğu değerlere söven, çoğunluğun bir parçası olmaktan başka da kendi celladına aşık olarak farklı değerlere düşman şekilde sistemin kendisine yedeklediği gençler haline gelmektedir.

Devletin kuruluşundan bu yana uygulamakta olduğu bu politikalar Alevi gençler üzerinde artarak sürmekte ve yer yer başarılı olduğu mevzilerle birlikte devam etmektedir. Çoğunluktan farklı olanın her zaman "devletin ve milletin bölünmez bütünlüğüne" tehdit oluşturduğu fikriyatı ile asimileyi ve bunu başaramadığı yerde imha etmeyi en meşru hakkı; devletin bekası için akan kanı, yok olan hayatları, silip giden kültürleri ve az önce bahsettiğimiz insanın kendisine yabancılaşmasını göz ardı etmekten çekinmemektedir. Tüm bu politikaların tecrübeleryle şekillenen hayatlar artık yeni nesillerin aynı sorunları yaşamaması için bir şeylerin yapılması gerektiği nok-

tasında hemfikir olsa da bu noktada Alevi dernek ve federasyonlarının hemfikir olduğu söylenebilir. Farklı talep ve bu talepler ekseninde yapılacak eylemler ve toplumun diğer muhalif gruplarıyla oluşturulacak birlikler açısından bir anlaşma sağlanmış değil.

Alevilik inancının sömürülmediği, yönlendirilmediği günlük siyasi çıkarlar için bir kaldıraç olarak kullanılmadığı bir yaşam talebi; işçinin, köylünün, Kürt'ün, öğrencinin sorunlarından çok farklidir. Ancak bu çok farklı sorunların aslında tek bir sorundan; bir sistem sorunu olduğundan söz ederek buna göre şekillenmesi gerekir. Kimi çevreler ise bu dönemde reform taleplerinin önüne geçilemeyeceğini söyleyerek yığınlık ve kitleye güvensizlik oluşturarak devletin dedelere maaş bağlamasını göklere çıkartarak var olan tepkileri, yılların vermiş olduğu öteki olma duygusunun yaşattığı memnuniyetsizliği sistemin bekası için eritmeye uğraşmaktadırlar. Bu uğurda Sayıştayları Alevi inanç ve kültürünün yaşadığı sorunların çözüm merkezi olarak gören anlayışlar, devlet organlarına Alevilerin temsiliyeti olarak görünürken zorunlu din dersi, ibadethaneler ile ilgili talepler, genel bir temsiliyet sorunundan bahsedilenler ise marjinal gruplar olarak lanse

edilmektedir.

Son olarak yaşanan zorunlu din dersine karşı başlatılan oturma eylemi de farklı görüşlerin ve anlayışların alanlara yansımaları sebep olmuştur. Tabanda varolan zorunlu din dersine karşı tepkiyi bir eylemle sonlandırmaya yönelik anlayış, kitlenin hem eyleme hem de oluşturulan birlikteliklere karşı güvensizliğine neden olmuştur. Alevi dernek ve federasyon üyelerinin dahi son günle-

re doğru haberdar olduğu, politik olarak altı dolurulamayan ve eylem günü plansız bir şekilde gerçekleşen eylemde belli merkezlerden kaldırılan otobüslerin Ankara'ya gelmesi ve kitlenin yürüyüş sonrası Sakarya Meydanı'nda buluşmasıyla birlikte aynı anda başlayan eylem, aynı zamanda eylemin sonlandığı anın da kendisi olmuştur. Kitle olarak katılımın olmadığı, devrimci ve demokrat kesimin desteğiyle belli bir oranda politik kimlik kazanan eylemin, devletin, örgütlü bir güç olarak görmediği Alevileri kendine bağımlı kılmaktan ve sözde Sayıştaylar eşliğinde oyalmaktan hiçbir zaman vazgeçmeyeceği anlayışının tersine çevrilmesi noktasında çok zayıf kaldığı aşikar bir gerçektir.

Ovacık'ta karakollar köylüleri tedirgin ediyor

Dersim'in Ovacık ilçesinin Yeşilyazı köyünden kaldırılan karakol Eğrişar Ziyaret köyü mevkiine taşındı.

Karakolun inşasından bugüne akşam saatlerinde başlayan silah atışları çevre köyleri tedirgin etmeye devam ediyor. Köylüler karakol yakınında bulunan tarlalarını ekmekte büyük sıkıntılar yaşıyor. Geçtiğimiz günlerde akşam saatlerinde

tarlasında çalışan bir köylü yakınlarında bulunan karakol tarafından ilk önce taciz edildi. Karakoldan köylünün üstüne önce projektör tutuldu ardından köylü tarlada işine devam edince traktörün üstüne ateş açıldı. Traktörle tarlasından ayrılarak yola çıkan köylünün önünü zirhli araçla kesen jandarma köylüyü tehdit etti.

Buna benzer olayların sıkça yaşandığı bölgede köylüler can güvenliklerinin tehlike altında olduğunu söylüyor. Akşam saatlerinde açılan ateş yüzünden tarlasına çıkamayan köylü, ekinini ekemiyor, gece sulama yapamıyor.

Akşam sekizden sonra karakol yakınından geçen köy yolundan yayaların geçmesine izin verilmiyor. Bütün bu baskılar devletin biz Dersimlileri bölgeden sürgün etme politikasının birer ayağını oluşturmaktadır.

(Ovacık'tan bir İK okuru)

Karakolların yapımı hızla devam ediyor

Dersim'de yapılması planlanan karakolların bir tanesi de Dersim'in Mazgirt ilçesi Darıkkent beldesinde yapılmaya başlandı.

Belde halkının onayını almadan asırlık binlerce ağaç kesildi. Halkın binlerce yıldır kutsal saydığı 2 ziyaret de yerle bir edilerek halkın inançlarına ve kültürüne bir saldırı gerçekleştirildi. Karakolların yapıldığı yerde bazı mülkiyet sahiplerinin, özel mülkiyetlerinin de işgal edildiği biliniyor. Bunun üzerine hem ziyaret yerlerinin yıkılması hem de, ziyaret yeri olduğu için bin yıllardır korudukları asırlık ağaçların kesilmesine tepki gösterildi ve Mazgirt Cumhuriyet Savcılığı'na suç duyurusunda bulunuldu.

(Dersim'den bir İK okuru)

Ovacık'ta operasyonlar durmuyor!

Kış öncesi operasyonlarını hızlandıran devlet, Ovacık'ta da boş durmuyor.

Genelde ormanda pusu kurarak bekleyen Özel Timler, helikopter yardımıyla sürekli yer değiştirerek gerillanın geçiş güzergâhları-

nı öğrenmeye çalışıyor.

Ovacık'ın Aslandoğmuş, Karaderesi, Ovacık-Hozat yolu ve Cevizlidere mevkiinde askerlerin sık sık operasyona çıktığı, halk tarafından görülüyor. Operasyon bölgelerinde köylünün ormana ve araziye çıkması yasaklanıyor. Operasyon bitiminde köy içinden ve köy yakınlarından geçen askerler köylülere gerillayı soruyorlar. Köylülere sık sık soru soran askerler köylülere tehdit ediyor.

Ovacık'ta ajan zinciri kurmak isteyen devlet, halkı onursuzlaştırarak istihbarat almaya çalışıyor. Demokratik çizgide faaliyet yürüten devrimcileri tehdit ile ekonomik yönden iyi olmayan kişileri de parayla ajanlaştırmaya çalışıyor.

(Dersim'den doğal muhabir)

Munzur ve Kinem için Ovacık'ta yazılama!

29 Haziran gecesi yaşanan çatışmada toprağa düşen **Ferdi Karacan** (Munzur) ve **Çiğdem Yılmaz** (Kinem) için Ovacık'ın köylerinde yazılama yapıldı.

Temmuz'un ilk haftalarında köylerde evlerin duvarlarına "**Ovacık şehitleri ölümsüz-**

dür" yazılı TIKKO imzalı dev yazılamlarla Munzur ve Kinem'in anıldığı öğrenildi. Öte yandan Ovacık ilçesi Aslandoğmuş köyünde bulunan şehit düşen Halk Ordusu gerillasına ait bir mezar taşının Özel Timler tarafından kırıldığı öğrenildi. Özel Tim'in bu saldırısı düşmanın ölümlerimizden bile ne kadar korktuğumuzu bir kez daha gösterdi.

(Dersim'den doğal muhabir)

"Operasyonlar durdurulsun!"

Sürekli olarak duyduğumuz iniltilerin "Açılım" süreciyle birlikte daha üst perdeden çılgınlara dönüştüğü "**tasfiye, bitirdik-bitireceğiz**" sözlerinin pratikte yaşama geçirilmesi için saldırılar devam ediyor. Bu sürecin temel saldırı ayakları Kürt siyaseti ve gerilla alanına dönük. KCK davası olarak bilinen ve 7500 sayfalık iddianamesi bulunan dava 18 Ekim'de başladı. Bu kapsamda gözaltılar ve tutuklamalar hala devam ediyor. Gerillaya dönük imhaya amaçlayan askeri operasyonlar da devam ediyor.

Dersim Ovacık kırsalında devam eden operasyonlarla ilgili bir araya gelen **BDP, ESP, EMEP, DHF, EÖC, Partizan, KESK, DİSK ve Türk-İş**, operasyonları kınayarak son bulmasını istedi. 20 Ekim Çarşamba günü Sanaat Sokağı'nda bir araya gelen kurumlar "**Operasyonlar Durdurulsun! Kürt Sorununa Demokratik Çö-**

züm" pankartı açarak Yeraltı Çarşısı'na kadar yürüyüşe geçti. Aralarında BDP Tunceli Milletvekili Şerafettin Halis ve Dersim Belediye Başkanı Edi-

"İdeolojik ve askeri saldırılar son bulsun!"

Devrimci ve demokrat aydın, sanatçılar ve Mezopotamya Kültür Merkezi çalışanları 15 Ekim günü İHD İstanbul Şubesi'nde bir basın açıklaması gerçekleştirdi. MKM olarak gerçekleştirilen basın toplantısında kurum adına açıklamayı **Meral Tekçi** yaptı. Tekçi, tasfiye politikalarının son bulması gerektiğini belirterek sürecin muhataplarının bir araya gelmesi gerektiğine vurgu yaptı. Burjuva aydınların yürüttükleri ideolojik saldırılara değinen Tekçi, "aydın ve sanatçıların bir avuç sömürücünün değil toplumun çıkarla-

be Şahin'in de bulunduğu kitle, burada yaptığı açıklamada tutuklu bulunanlar serbest bırakılmadan adım atılmayacağını da belirterek "**Operasyonlar durdurulmalı, gerillalara yönelik saldırılara son verilmelidir**" dedi.

(Dersim Partizan)

rına göre faaliyet yürütmesi gerektiğini belirtti. Açıklamanın ardından konu hakkında konuşma yapan yazar **Cezmi Ersöz** "1 Ekim günü birçok Türk yazarın kitaplarını Kürtçe çevireceğini bunun çevrede maddi ve manevi bağları güçlendireceğini" söyledi. Akabinde konuşma yapan Gazeteci yazar **Ragıp Zarakolu** "yaratılmak istenen korku cumhuriyetinin toplumun gelişim ve refahını sağlamaya çalıştığını" belirtti. Zarakolu'nun ardından MKM sanatçılarından **Hüseyin Gennüm** ve **Yusuf Çetin** barışa sahip çıkılması ve saldırıların son bulmasını istedi.

(H. Merkezi)

Gerilla Cenazeleri Hala Kayıp

13 Ekim günü Dersim'in Ovacık kırsalında yaşanan çatışmada şehit düşen HPG gerillalarının cenazeleri hala kayıp. Bölgeye gelen ailelerin cenazelerini alma taleplerine karşılık Savcılık, "**Çatışma bölgesine 3 gün sonra gittik ve bölgede cenaze bulamadık**" diyerek karşılık verdi. Aileler ise 4 gerillayı öldürdüğünü açıklayan devletin cenazeleri bulamamasına bir anlam veremiyor.

Bu konuyla ilgili olarak aileler ile birlikte aralarında BDP Tunceli Milletvekili **Şerafettin Halis**, BDP il ve ilçe yöneticilerinin de bulunduğu bir grup Ovacık Savcılığı'na suç duyurusunda bulundu. 19 Ekim'de Ovacık'a gelen grup, başvurunun ardından bir de basın açıklaması gerçekleştirdi. Halis açıklamada "**Öldürmesini bilen devlet vermesini de bilecektir, devlet bu ceberrut yanından**

vazgeçmelidir" dedi. Partizan da açıklamaya katılarak destek verdi.

18 Ekim günü konu hakkında HPG Basın İrtibat Merkezi bir açıklamada bulundu. Yapılan açıklamada; operasyonun 13 Ekim günü kobra tipi taarruz helikopterleri eşliğinde Skorsky helikopterlerin asker indirilmesiyle başladığı bildiriliyor. Şiddetli çatışmaların yaşandığı ve çatışmada 4 HPG gerillasının şehit düştüğü 3 TC askerinin öldürüldüğü 3 askerinin ise yaralandığı belirtiliyor.

Çıkan çatışmada şehit düşen gerillaların kimlikleri de açıklandı. Gerillaların 1980 Şam doğumlu **Abdurrahman Hüseyin** (Botan Afrin), 1984 Diyarbakır **Hüseyin Akkuş** (Ağit Amed) 1981 Muş doğumlu, **Cemil Nayman** (Tayhan Umud) ve 1980 Van doğumlu **Şükran Gülsün** (Şilan Ekin) olduğu belirtildi. (Dersim Partizan)

Durmak yok operasyonlara devam!

Askerle AKP arasında üstünde suni fırtınalar koparılan anlaşmazlıklar sürekli gündeme gelse de elbette her zaman anlaşılabilir konularda vardır. Operasyonlar bunların başında gelir. AKP bir yandan Açılım palavraları ile Kürt halkını oyalarken **Türk ordusu da boş durmadı**. Operasyonlara kesintisiz devam etti;

Türk savaş uçakları 18 Ekim'de **Cilo Dağı'nın Kela Perixanê** alanını bombaladı.

19 Ekim günü **Hakkâri merkeze bağlı Geliyê Dîzê**, Cilo dağı, Meydan Belekê ve Mergêzerê alanlarına yönelik olarak başlatılan operasyonda devam ediyor. 20 Ekim günü **Diyarbakır'ın Lice ilçesine bağlı; Güzelêk, Peçar, Nebat, Kulp ilçesine bağlı; Xıraba, Xırborç, Maşdav, Zikê alanları ve Bingöl'ün Genç ilçesine bağlı; Pırans ve Riz alanlarına yönelik pusulama ve keşif çalışmaları ve üç adet Heron'un desteği ile başlatılan operasyon sürüyor.**

Aynı gün **Zap'ın Angola ve Şehit Ferhat tepelerine, Haftanin'in Warê Kemal, Şêva Mêza ile Şêlanış köyü çevresine tüm gün boyunca aralıklarla obüs ve havan atışları gerçekleştirildi.**

Öte yandan devlet gerillayı bitirmek için çeşitli yöntemler geliştirmeye devam ediyor.

20 Ekim günü Türk ordusuna bağlı kontrgerilla birlikleri **Bingöl'e bağlı; Perxanê ve Şırnak'ın Beytüşşebap ilçesine bağlı; Karcanê alanında nokta operasyonları** gerçekleştirmeye başladı.

İran kana doymuyor

İran askerleri 18 Ekim günü Serdeşt'in Bolfaeta bölgesindeki Savana köyünde **bir grup kaçakçıya ateş açtı**. İran askerlerinin saldırısında Savana köyüne kayıtlı Rehman Mamresul isimli bir kaçakçı hayatını kaybederken, askerlerin taradığı 8 at da telef oldu.

Ağustos ayı başından bu yana en az dokuz kaçakçı İran devlet güçlerinin saldırılarında hayatlarını kaybetti. Yılın başından bu yana İran askerleri tarafından sınır bölgelerinde en az 43 kaçakçı katledildi. Öte yandan İran rejimi tarafından **7-8 dakikalık** bir duruşma sonucunda idama çarptırılan **28 yaşındaki Hüseyin Xızri'nin** cezası Yüksek Mahkeme tarafından da onaylandı. Ağır işkencelerden geçirilen Xızri, **49 gün tutuklu kaldığı bir askeri üste elleri ve ayaklarından tavana zincirlenmişti. Ağzı bantla, burnu bir bezle bağlanıyordu.** Konuşmak istediğinde bacağına sallama gerekiyordu.

PJAK üyesi olduğu iddiasıyla 2008 yılının Ağustos ayında İran istihbaratı İlaat tarafından yakalandıktan sonra 9 Haziran 2009 günü idam cezası verilen Hüseyin Xızri'nin yaptığı itiraz reddedilmiş ve 6 Ağustos 2009 günü Urmiye 10 numaralı mahkemesi tarafından **yeniden idam cezasına** çarptırılmıştı.

HPG gerillası Mersin'de toprağa verildi

Dersim Ovacık'ta 13 Ekim günü çıkan çatışmada şehit düşen dört HPG gerillasından Cemil Nayman'ın(Tayhan Umud) cenazesi Mersinde toprağa verildi. Cenaze Akdeniz Belediyesi Güney Kent Mezarlığı'na götürüldü. Cenazeye yaklaşık 10 bin kişi eşlik ederken yol boyunca "**Şehiden Kürdistinê nemirin, Kürdistan Şehitleri ölümsüzdür**" pankartı ve PKK Lideri Abdullah Öcalan'ın posterleri açıldı.

Cenazede sivil kıyafetleri ile slogan atanlara müdahale eden Mersin Emniyet Müdür Yardımcısı Anadolulı Atayün ile Terörle Mücadele Şube Müdürü'nden sorumlu Emniyet Müdür Yardımcısı Hikmet Bulak kitlenin öfkeli tepkisi ile hastanelik oldu.

Süryanilerden Bakan Çelik'e binyıllık sitem:

Devlet bakanları mizah dergileri ile anlaşmış gibi her gün yeni bir vukuat işleme devam ediyor.

Geçtiğimiz günlerde Ankara'nın göbeğinde "Zorunlu din derslerinin kaldırılması" talebiyle eylem yapan Alevilere ilk defa böyle bir taleple karşılaşmış şaşkın bir ifade ile "Ne derdiniz var din dersiyse, neden kalksın?" diye soran Devlet Bakanı Faruk Çelik yine iş başında. Bir yılın hikâyesine dönen Alevi Çalıştaylarına Maraş katilamını bizzat yöneten, katilleri çağırma becerisini gösteren Faruk Çelik dur durak bilmiyor.

Çelik, zorunlu din dersleri ile ilgili yapılan bir televizyon programında "Niye gâvurun dini Hıristiyanlığı öğreniyoruz da Aleviliği öğrenemeyeceğiz" sözleri ile formundan fazlaca birşey kaybetmediğini dosta düşmana gösterdi. Adettendir önce böylesi çıkışlar yapılır, tepkiler gelince de bir çocuk masumluğu ile "ben mi?" sorusuyla herkesi esef ediliyor.

Çelik ve meslektaşlarının ya ağzından çıkan kulakları duymuyor ya da temsilcisi oldukları zihniyetin gücünden kuşku duymuyorlar. Alevi Çalıştaylarında yaşananlar bize ikinci seçeneğin daha doğru hatta bir kaide olduğunu gösteriyor oysa. Alevilerin en temel taleplerini ve hassasiyetlerini yok sayarak bir açılım iddiasında olan bir zihniyetten söz ediyoruz. Kürtlerin seçilmiş beledi-

ye başkanlarını tutuklayan, binlerce çocuğu zindanlara dolduran, Romanları sürgün eden tüm bunlardan sonra "Kendimiz için bir şey istiyor-sak..." riyakarlığını gösteren bir zihniyettendir. Zihniyet böyle olunca bakanların boylarını aşan beyanatları da kabul edilebilir olmasa da anlaşılır geliyor.

Devletin bakanı Faruk Çelik, kendini savunurken bu kez bilinçaltında Hıristiyanlara olan düşmanlığını gizleyemiyor. Böylelikle hem İslamiyet'in bir kolu olarak gördüğü Alevilerin hem de Hıristiyanlığın karşısında olduğunu itiraf ediyor. Çelik, devletin bin yıldır yarattığı geleneğin derin etkileri ile konuşuyor. Çelik ve devleti için elbette vatandaşın Türk ve Sünni olan makbuldür. Bunu sağlamak için de az bir uğraş vermediler.

Bakanın bu açıklamasına tepki gösteren Mardin'in Midyat İlçesinde kurulu bulunan Süryani Kültür Derneği Başkanı **Yuhanna Aktaş**, Bakan Çelik'in, Alevilerin haklı taleplerini bastırarak, Hıristiyanları aşağıladığını söyledi.

Bakan'ın açıklaması bu toprakların en kadim halklarından biri olan Süryanilerin trajik öyküsünü de yeniden hatırlattı.

Mezopotamya'nın en eski ev sahipleri...

"Tek millet, tek devlet ve tek dil" anlayışı ile her türlü farklılığı bir tehdit olarak algılayan ve hedef tahtası-

"Sofeg hoğil*"

na koyan zihniyetin en büyük mağdurlarından biridir Süryaniler.

Kendisi dışındaki herkesi öteki olarak kabul eden bu anlayış gereği fiziki bir soykırım uygulamaktan kaçınmamış, bunun bir ihtiyaç olarak görmediği durumlarda da bunu kültürel olarak uygulamıştır. Cumhuriyet'in kuruluşu ile çok sayıda dil bu kültürel soykırımının sonucunda tarihin sayfalarına karışmıştır. Yürürlüğe sokulan sistematik asimilasyon politikaları sonucunda bu coğrafyada yaşamış halklara ait birikimin yok edilmesi hedeflenmiştir. Bunda büyük bir başarı yakalandığını da söyle-

yebiliriz.

Bu topraklarda yaşayan sayısız kültürü, dili ve etnik aidiyeti yok sayan ve asimile etmek için türlü yöntemlere başvuran bu zihniyetin onları teğet geçmesi de şaşırtıcı olurdu.

Binyıllardır harç oldukları bu topraklardan dünyanın dört bir yanına dağılan Süryaniler bugün hayatta kalma savaşını veriyor. Tıpkı Nasturi, Keldani ve Yakubiler, Ezidiler gibi...

Süryanice Aramicenin bir lehçesidir ve dünyanın en eski üç dilinden biridir. Aramicen en eski kaynaklar MÖ 2. binyıl başlarında Suriye'de bulunmuştur. MÖ

1. binyıl başlarında Babil ve Asur ülkelerini içeren Mezopotamya'da Akkadca yerine egemen dil olarak benimsenmiş, MÖ 6. yüzyılda tüm Yakındoğu'da egemenlik kuran Pers (İran) İmparatorluğu'nun resmi yazışma dili olmuştur. Aynı dönemde Yahudiler tarafından İbranice yerine günlük konuşma ve yazı dili olarak kullanılmaya başlanmıştır. İsa'nın anadilidir.

1914-15 yılları veya Seyfo...

Ermeni, Rum ve Yahudilere dönük katliamlar genel olarak bilinmemiş karşın Süryanilere dönük asimilasyon ve kıyımlar hakkında ise çok az bir bilgi birikimimiz var.

Ermeni soykırımı olarak tarihin utancı sayfaları arasındaki yerini alan harekât Süryaniler için de tam bir etnik "temizlik" olmuştur. 1914-15'te yaşananları Süryaniler Seyfo (Kılıç) olarak adlandırır. Süryani yaşlıları Enver, Talat ve Cemal Paşaların askerleri tarafından kılıçtan geçirildikleri için bu yılları böyle anmaktadır. Süryaniler buldukları köylerde kurşuna dizilmiş, katledilmişlerdir. Hakkâri, Mardin, Diyarbakır, Sivas, Adana, Maraş, Malatya, Viranşehir, Siirt ve Van'da tam bir trajedi yaşanmıştır.

Anlatılanlara göre Süryaniler katliamlar başlangıçta İsa'nın evi olan kiliselere saklanırlar. Ancak kiliselerin çatıları delinerek içeri odun atılır ve içerdekiyle birlikte ateşe verilir. Örneğin;

1915 yılına kadar Cudi Dağı'nda 38 Hıristiyan köyü bulunurken bugün bunlar parmakla sayılacak kadar azdır. Bölgede hâlâ bulunan yok olmamış kuyular bu dönemlerde Süryanilerin diri diri gömüldüğü yerler aynı zamanda. Yapılanlar ne kadar da tanıdık değil mi? Kürt halkını BOTAŞ kuyularında diri diri yakarak bu tarihi tecrübeleri atalarından miras almış olmalı.

Bugün başta Mardin olmak üzere bölgede yaklaşık 2-3 bin, Türkiye genelinde ise 8-10 bin Süryani'nin yaşadığı düşünülüyor. Oldukça günlük ve örgütsüz oldukları, büyük bir kısmı Hıristiyan ve Süryani olduğunu gizlediği için tam sayı hesaplamak zor. Bir nar tanesi gibi dünyanın dört bir yanına dağılan Süryaniler de açılım mağdurlarından. 2009 yılında Mardin Deyrulzafaran Manastırı Metropoliti Saliba Özmen, Artuklu Üniversitesi'nde Süryanice'nin öğretilmesini istedi ancak aldığı cevap tabii ki hayırdı. Ne kadar şaşırtıcı değil mi?

AKP'nin açılım adıyla başlattığı projenin hemen akabinde 1700 yıllık Süryani Kilisesi Mor Yakup'un duvarlarına "şerefsizler defolun", "Siyonistler defolun" yazıları yapıldı.

Süryaniler ise yaşadıkları binlerce yıllık imha ve asimilasyona karşı derinlerinden akan yer altı suları misali bu topraklara can vermeyi ve direnmeyi sürdürüyor.

* Artık Yeter

HALKIN GÜNDEMİ

Arızlı'da hak alma mücadelesi devam ediyor

Daha önce, "Depremzedeyi öldür ki bürokrat yaşasın" sloganlarıyla karşıma çıkmışlardı Arızlı konutlarında yaşayan depremzedeler. Onlar 17 Ağustos depreminde bir katliam yaşadılar. Hayatta en sevdiklerini enkaz altından ölü olarak çıkardılar tam her şey bitti diye düşündükleri sırada Irak'tan gelen yardımla birer ev sahibi oldular. Ancak gidecek hiçbir yeri olmayan ve psikolojik olarak hala iyileşmeyen bu insanlar yerine dolgun maaşlı bürokratları, valiler vb. insanları bu eve yerleştirdiler. İşçi-köylü gazetesi olarak Arızlı'ya gittik ve **Ülkü Karahan**'la bir söyleşi gerçekleştirdik.

- **Bu konutlara ne zaman yerleştirildiniz?**

- Depremden 2 yıl sonra bu konutlara yerleştirildik. Dönemin Irak hükümeti Saddam Hüseyin tarafından ham petrol aktarıldı ve bu ham petrolden elde edilen parayla bize hibe olarak yapılması söylendi. Bu konutların adı da **Arızlı Irak Köy Kızılay Konutları** olacaktı. Ve depremzedelere hibe olarak verilecekti. Bizler buraya geldiğimizde evler için evraklar istediler. Bütün formaliteleri gerçekleştirdik. İstenilen belgeleri kanıtlarıyla tamamen hazırladık.

Evler ölü sayısına göre dağıtıldı. Verdiğimiz canlar çöksa önlenden ev alabilirsin. Tabi bu bana göre çok yanlış bir yerleştirmeydi. Bizi "sistematiği" bir şekilde yerleştirdiler.

- **5 yıl dolduktan sonra...**

- 5 yıl dolduktan sonra akşam saat 16.00'da geldiler. Sabaha kadar yanlarında polis ekipleriyle bizlere sözleşme uzattılar. Kira sözleşmesi. Siz kiracı olacaksınız, şu kadar aidat, şu kadar kira ödeyeceksiniz denildi. Bu evler bize hibe edildi, kira ödeme işi nereden çıktı? Biz bu sözleşmeyi imzaladığımız an direkt kira ödemek zorundayız. Ödemediğimiz takdirde katlanan parasıdır icrasidir. Nereye gideceğiz? Zaten uzun yıllardır tedavilerimiz devam ediyor. Mesela ben 6 ay

hastanede yattım. 2 gün enkaz altında kaldım. 2 defa ameliyat oldum.

Eşimi, oğlumu, annemi, kardeşimi kaybettim. Nasıl bu sözleşmeyi imzalarım nasıl kabul ederim? Bütün arkadaşları aynı şekilde sözleşme için gezmişler. Derken çoğu imzalamış. Bunların çoğu da gidecek yerleri olmadığı için imzalamış. Ben 3-4 ay sonra imzalamadım. Baktım ben tek kalmışım sitedeki herkes imzalamış. Beni de sürekli megafonda anons ettiler. Ülkü Karahan atırılacaksınız, lütfen yönetime gelip kira sözleşmesini imzalayın. Mecbur gidip imzalamadım.

- **Evlere bürokratlar mı yerleştirildi?**

- Evlere vali yardımcılarını, bürokratları yerleştirmeye başlandı. Aidat, kira derken baktık olacak gibi değil bunları bir müddet ödedikten sonra ödemedi kestik. Bu aidatlar bizlere hizmet olarak dönmüyorsa buraya gelen bürokratların, valilerin evlerine parke banyolarına jakuzi yapıyor, hanımları bizlerin verdiği paralarla merkeze özel arabalarla indiriliyorsa ben neden aidat ödeyeyim. Ondan sonra valilerin bürokratların buraya yerleştirilmesini polislerin buraya gelmesiydi derken biz ikiye bölündük. Toparlandık kararlar aldık, dedik ne yapalım, önümüze eylemler koyduk, sesimizi duyurmaya karar verdik.

- **Sonra da eylemlere başladınız...**

- Önce hukuksal boyutuna başvurduk. Bir taraftan da kendi kendimize eylem yapmaya başladık. Kamuyu oluşturduk. Buradan başladık tabi bu Ankara'ya kadar meclise kadar uzandı. Hakkımızı aramak için bazı insanları, bazı güçleri arkamıza almaya çalıştık, derdimizi anlatmaya çalıştık. Bazı insanlar da bizi işgalci gibi gördüler. Çünkü Valinin diğer insanlara anlattıkları, gazetelerde verdiği demeçlerde sanki biz işgalciyiz. Depremden sonra bize başlamış sokacak bir yer verdiler de biz onların evlerine sahip çıkmış görünümlü oldukları.

Çeşitli eylemler yaptık, bildiriler dağıttık, röportajlar verdik. Neyse inanıyorum ki halk artık arkamızda. Ayrıca biz bunları yaparken 2003-2004 yılları arasında hukuksal boyutu ararken çıkan nihai bir kararımız var. Bunlardan kira alınamaz bunlar gerçek hak sahi-

bidir diye kazandığımız dava var. En ufak bir müdahalede polis zoruyla evden çıkartılmada ya da herhangi bir şeyde ben ölümü göze aldım. Çocuklarımızın önünde dövülmek karakollara gidip etiketlenmek... Onurumuzu gururumuzu o kadar incittiler ki bu saatten sonra asla bırakmayacağım. (Kartal)

Sıra kimde?

21 Eylül sabahı "**Devrimci Karargâh**" adı altında SDP ve TÖP'e yapılan operasyonda 13 kişi tutuklanmıştır. Polis dosyada gizlilik kararı olduğunu söyleyerek avukatlara hiçbir bilgi vermezken basın ise operasyonla ilgili psikolojik savas yürütmeye başlamıştı bile. Hiçbir delil olmadan tamamen hukuksuz bir şekilde gerçekleşen tutuklamalar her hafta yapılan oturma eylemi ile protesto ediliyor.

16 Ekim Cumartesi günü saat 14.30'da Galatasaray Lisesi önünde yapılan açıklamada bu hafta Toplumal Özgürlük Kayseri-rililiği'nun yaşam öyküsü anlatıldı.

Ellerinde "Sıra kimde?" yazılı dövizler taşıyan kitle sık sık "**Baskılar bizi yıldırılmaz**", "**Komplolar sökmedi, sökme-yecek**" sloganlarını haykırdı. Eylemde ÖDP Genel Başkanı Alper Taş, BDP Eşbaşkanı Gülten Kışanak ve Eğitim-Sen 7 No'lu Şube Başkanı Aziz Şamiloğlu da söz olarak birer konuşma yaptılar. Yapılan basın açıklamasında Oğuzhan Kayserioğlu'nun mücadeleye 80 ödanesinde başladığı, Beyazıt katliamında arkadaşlarının çoğunu kaybettığı ve ağır yaralandığı 12 Eylül'den sonra da mücadeleye devam ettiği dile getirildi.

* 23 Ekim günü Galatasaray Lisesi önünde biraraya gelen kurumlar "**İşte AKP demokrasisi! Sıra kimde?**" yazılı bir pankart açarak yarım saatlik oturma eylemi yaptılar. "**Devrimci Karargâh**" adı altında yapılan operasyonun bir aldatmaca ve yalandan ibaret olduğunu dile getiren kurumlar tutuklananların demokratik alanda faaliyet yürüten devrimciler olduğuna dikkat çekti. Oturma eyleminden sonra kitle "**Komplolar sökmedi sök-meyecek**" sloganlarıyla Taksim Tramvay Durağı'na doğru yürüdü. Burada yapılan açıklamada burjuva medyanın psikolojik savaş yürüttüğü ve yargı kararı olmadan tutuklanan devrimcilerin suçlu ilan edildiği dile getirildi. (İstanbul)

HASTA TUTSAKLAR

15 Ekim

Hasta tutsaklara özgürlük talebi sürüyor. 15 Ekim Cuma günü Taksim Tramvay Durağında biraraya gelen kurumlar, buradan Galatasaray Lisesi'ne yürüdü. Hasta tutsakların serbest bırakılmasını ve tecridin kaldırılmasını isteyen kitle, sloganları eşliğinde Lise önüne geldi. Burada yapılan basın açıklamasında Hapishanelerde her gün yeni cinayetlerin işlendiğine dikkat çekildi.

22 Ekim

Farklı dilden "**Hasta tutsaklar serbest bırakılsın**" ve hasta tutsakların isimlerinin yazılı olduğu ve üzerinde "**Son 10 yılda 1659, son 8 ayda 154 tutsak katledildi**" yazılı pankartlar açıldı. Yürüyüşün ardından açıklamayı okuyan **Nagihan Kurt**, yaşanan katliamların gündün düne arttığına değinerek

Sorunlar yumağı: Sincan Kadın Hapishanesi

Sincan Kadın Hapishanesi'nden gazetemize mektup yazan TKP/ML tutsağı dava tutsağı **Resmiye Vatanserver** şöyle dedi: "Ankara'nın aile hekimliği uygulanan iller arasında dahil edilmesiyle birlikte revir günleri haftada 1 güne indirildi. Burada bir sağlık ünitesi bulunuyor. Bu ünitede bazı branşlarda uzman doktorlar çalışıyor. Ankara Numune Hastanesi'ne bağlı bir semt polikliniği statüsünde bu sağlık ünitesi. Doktorları il sağlık müdürlüğü görevlendiriyor ve bir gelen doktor belki bir daha hiç uğramıyor. Söz konusu poliklinikte tahlil ve analiz olanakları sınırlı. Bu nedenle hapishane revirinde semt polikliniğine giden hasta orada tetkiklerinin hepsini yaptırmazsa yani rahatsızlığı ciddi boyuttaysa Numune Hastanesi'ne sevk ediliyor. Sevkle tam anlamıyla yılan hikayesi haline geliyor. Tabi semt polikliniği denilen yerdeki doktorun kendisini neden ve hangi tetkikler için gönderdiğini takip etmiş olması gerekiyor. Zira sistemin işleyişi o denli allak bullak ki ortada onlarca birbirini tutmayan sonuç teşhis ya da yönlendirme dolayısıyla. Çok sayıda ağır hasta tutuklu-hükümlü var bu hapishanede. Örneğin adli arkadaşlardan bir kanser hastası her gün ringle radyoterapi için Ankara merkezdeki bir özel hastaneye götürülüp getiriliyor. Hastanenin tutsaklar için bir koşu bulunmadığı için o bu ziyeti yaşıyor. Tabi bu yaşadıklarına da tek başına birey olarak katlanıyor. İlaçları artık yanımıza vermiyorlar, saati geldiğinde tek tek vermeyi dayatıyorlar. Bu birçok ilaç çeşidi geçerli bir uygulamaymış. Ramazan Bayramı'nda yapılan açık görüşte ziyaretçi kısıtlaması getirildi. Görüş alan-

hasta tutsaklara özgürlük talebini yineledi. (İstanbul)

Hasta tutsaklar ölüme mahkûm ediliyor

Hasta tutsakların serbest bırakılması talebiyle her hafta Çarşamba günü bir yürüyüş gerçekleştiren İHD Cezaevleri Komisyonu 20 Ekim günü yürüyüşünü 2 yıldır Siirt E Tipi Hapishanesi'nde hükümlü bulunan ve iki bacağı kesik olan Temino Baysal için yürüdü. Taksim Tramvay Durağı'na kadar bir yürüyüş gerçekleştiren İHD üyeleri "**Hapishanelerde ölüm istemiyoruz Hasta tutsaklar serbest bırakılsın**" yazılı pankart ve çok sayıda "**Hasta tutsaklar serbest bırakılsın**" vb. döviz açtılar. Yürüyüşün ardından sıklıkla "**Hasta mahpuslar serbest bırakılsın**", "**Temino Baysal serbest bırakılsın**" sloganları atıldı. Eylemde açıklama yapan İHD Cezaevi Komisyon üyesi **Sevim Kalman** Temino Baysal'ın hapishane koşullarında kalamayacak durumda olduğunu, kişisel ihtiyaçlarını gideremediğini belirtti. (H. Merkezi)

larındaki yoğunluğu azaltmak için arkadaş ziyaretçisi ve hala, enişte, teyze, yeğen gibi yakınları ziyarete almıdılar."

Vatanserver mektubunda ayrıca Ekim ayı başında yapılan ziyarette ziyaretçilerin çoraplarının çıkartılarak idarenin tutsak yakınlarına onur kırıcı bir şekilde davrandıklarını belirtiyor.

Karataş Kadın Hapishanesinde soruşturma terörü

Karataş Kadın Hapishanesi'nden gazetemize mektup yazan tutuklu YDG'li **Duygu Ergen** hapishanede yaşanan hak ihallerine değindi. Ergen, DHKPC davasından Gülay Efendioğlu, Besime Duru ile birlikte İnfaz Hakimliği'ne ifade vermek üzere ringe götürülürken gardiyan araması yapılmış olmasına rağmen keyfi biçimde asker aramasının dayatıldığını, bunu kabul etmeyince koşu geri getirildiklerini belirtti. Ergen şöyle devam etti: "**Birkaç dakika sonra savcılık emri gerekçesi ile mahkemeye götürülmemiz gerektiği ama yine de asker aramadan gidemeyeceğimizi söylediler. Ayrıca arama yapılmazsak zor kullanılacağını söylediler. Biz bunlara rağmen aramayı reddettik. Ardından bize saldırdılar ve üstünkörü bir arama yaptılar. Saldırı esnasında 'İnsanlık onuru işkenceyi yenecek' şeklinde slogan attık. Aramanın keyfi olduğunu ifade etmemiz üzerine kadın asker üzerimize saldırdı. Gülay Efendioğlu ve Besime Duru daha önceki haftalarda görüş süresinin keyfi olarak indirilmesini protesto ettikleri için haklarında tutulan tutanak doğrultusunda 2 günlük hücre cezası almıştı. Ben de 1,5 ay önce hastaneye giderken kamerayı kapattığım için 2 aylık görüş cezası aldım. Ve infaz Hakimliği'ne ittim."**

TUYAB'tan hak ihlalleri raporu

Tutuklu ve Hükümlü Yakınları Birliği (TUYAB), özellikle son dönemde ağırlaştırılmış müebbet tutsaklarına uygulanan ağır tecrit koşullarını gündemleştirmek amacıyla hazırladıkları "Ekim 2010 Hak İhlalleri Dosyası"ni çeşitli basın kuruluşlarına ulaştırdı

Tutuklu ve Hükümlü Yakınları Birliği (TUYAB), özellikle son dönemde ağırlaştırılmış müebbet tutsaklarına uygulanan ağır tecrit koşullarını gündemleştirmek amacıyla hazırladıkları "Ekim 2010 Hak İhlalleri Dosyası"ni çeşitli basın kuruluşlarına ulaştırdı. Dosyada genel olarak; hapishanelerde yaşanan hak ihlalleri, ağırlaştırılmış müebbet

hükümlülerinin havalandırma haklarının gaspı, tutsak mektupları, Tekirdağ I No'lu F Tipi Hapishanesi Eylül 2010 Ayı Hak ihlali raporu ve disiplin soruşturmaları yer alıyor.

Dosyada; ağırlaştırılmış müebbetlik tutsakların havalandırma sürelerinin uzatılması, buldukları hücre koşullarının iyileştirilmesi, yan yana olan hücrelerdeki tutsakların aynı saatte beraber havalandırılmaya çıkarılması gibi insani talepleri isteyen ve karşılanmadığı için protesto eden tutsaklara aylarca ziyaret ve iletişim cezaları verildiğine ve halen de verilmeye devam edildiğine dikkat çekiliyor. Özellikle **ağırlaştırılmış müebbet hükümlülerine sadece son dönemdeki direniş süresince verilen cezalar F Tipleriyle gündeme gelen tecridin çok çarpıcı bir örneğini; böyle giderse tutsakların ömür boyu ziyaret ve diğer haklarından mahrum bırakılacaklarını bir kez daha gözler önüne**

seriyor. İşte sadece Eylül ayında Tekirdağ I No'lu F Tipi'nde kalan ağırlaştırılmış müebbet tutsaklarına verilen toplam cezalar:

Muzaffer Öztürk'e 32 ay ziyaret, 33 ay iletişim

Ali Gülmez'e 34 ay ziyaret, 20 ay iletişim

Ali Baba Arı'ya 34 ay ziyaret, 33 ay iletişim

Kemal Ayhan'a 32 ay ziyaret, 33 ay iletişim

Cihan Kaplan'a 25 ay ziyaret, 25 ay iletişim

Emin Alakuş'a 9 ay ziyaret, 8 ay iletişim cezaları verildi.

Raporda; "hapishanelerde yaşanan genel hak ihlalleri" başlığında yer alan bazı hak ihlalleri ise şöyle sıralanıyor.

- Ayakkabı vb. aramaların de-tekörle yapılmayıp elle yapılması.

- Sosyalist ve Kürtçe yayınların geç verilmesi, bayiden alınmaması, gelenlerin geciktirilmesi, kimilerinin ise herhangi bir mahkeme kara-

rı olmamasına rağmen idarece alınan kararlar doğrultusunda verilmemesi.

- Telefon görüşmesi sırasında isim-soyadı (tekmi) dayatılması.

- Yer değişimleri konusunda sürekli zorluk çıkartılması, aynı örgütten tutsakları bir araya getirmeye uygulaması, tecrit içinde tecrit politikası.

- Yapılan tüm demokratik-meşru tepkilere sürekli keyfi tutumla "disiplin cezası" verilmesi, verilen cezaların peş peşe aralıksız uygulanması (hücre cezası, iletişim, açık, kapalı görüş ve etkinliklerden men.)

- Hücreler arası kütüphane aracılığıyla kitap alışverişinin sağlanmaması.

- Hücrelere pano takılmadığı halde duvarlara asılan takvim vb. şeylerle sorun çıkarılması.

- Sıcak suyun haftanın her günü verilmesi (haftada 2 gün 1.5 saat veriliyor.)

- Hapishane girişinde onursuzca çıplak arama dayatması yapılması, zor ve şiddet kullanarak soyundurulması.

- Hapishanede doktor bulunmaması, her revire gidişte muayene edip sorunu öğrenmek yerine ilaç yazıp gönderilerek baştan savmacı davranılması.

- Mektupların, edebi ve siyasi çalışmaların engellenerek dışarı çıkartılmaması, fotokopilerinin dahi geri verilmemesi.

- Aramalarda; hücre çıkışında (revir, kapalı görüş, kurumun ilgili kişileriyle görüşme esnasında) iki kez ayrıntılı arama, avukat görüşmelerinde dört kez, hastane ve mahkeme gidiş gelişlerinde iki kez xray cihazıyla olmak üzere, toplam

8 (kez) arama yapılması.

- Elektrik ücretlerinin tutsaklardan zorla alınması.

- Hastanede, muayene esnasında kelepçelerin sökülmemesi, kabul edilmediği takdirde muayenelerin engellenmesi.

- Gerekece dahi gösterilmeden tutsakların sürgün edilmesi.

- Hücrelere keyfi biçimde "ani baskın" aramalarının yapılması.

- Hapishanesinin "A Takımı Müdahale Ekibi" olarak adlandırılan bir saldırı timinin oluşturulması ve bunlarla hapishane içerisinde sürekli karşılaşılmaması.

- Kadın tutsakların hastane sevklerinde muayenesi sırasında askerin odadan çıkmayarak tedavilerin engellenmesi. (H. Merkezi)

Devrimci tutsakları sahiplenelim!

Egemenler yıllardır toplumsal muhalefeti bastırmak için türlü katliamlara başvurdu. Hapishaneler de bu saldırıların odağında yer alan alanlardan biridir..

"Demokratikleşiyoruz", "AB standartlarına uyum sağlıyoruz" söylemlerinin altında her zaman kanlı hapishane gerçekleri yattı. Tecrit-treadman saldırıları ile hasta tutsaklar tedavi edilmiyor ağırlaştırılmış müebbetlik tutsaklar tek kişilik hücrelerde yaşam mücadelesi veriyor. Bu zamana kadar son 10 yılda toplam 1659, son 8 ayda 154 tutsak katledildi.

Hapishanelerde ağırlaştırılmış müebbetliklere uygulanan hak gasplarının ve tecridin son bulmasını isteyen **TUYAB bileşenleri, 24 Ekim günü Taksim Tramvay Durağı'ndan Galatasaray Lisesine kadar bir yürüyüş gerçekleştirdi.** "Asmayıp beslenenlere uygulanan tecrit işkencesine izin vermeyelim" yazılı pankartın yanı sıra "Tecride son", "Sürgün sevklerine son", "Keyfi hak gasplarına son" yazılı dövizler açıldı. Eylemde sıklıkla "Yaşasın devrimci dayanışma", "Anaların öfkesi katilleri boğacak", "İçerde dışarda hücreleri parçala" sloganları atıldı.

Yürüyüşün ardından TUYAB adına açıklama yapan Sema Gül, ağırlaştırılmış müebbetlik tutsakların havalandırma sürelerinin kısıtlandığını ve insanca bir yaşam koşulundan mahrum bırakıldığını belirtti. Gül, taleplerin yerine getirilmemesini protesto eden tutsakların yıllara varan süre için iletişim, ziyaret vb. haklarından da men edildiğini belirtti. Devrimci tutsakları sahiplenmeye ve dayanışmayı büyütme çağrısı yaptı. (İstanbul)

Ağırlaştırılmış müebbetlik mahpuslar için "temsili hücre" eylemi

"8 metrekairelik bir hücrede üstelik penceresine demir dolap sabitlenerek, açılması imkânsız bir yerde siz ne kadar kalabilir, yaşayabilirsiniz? Hava yaşamsal hakur ve bu hak engellenemez!" diyen **İstanbul İHD Şubesi Cezaevi Komisyonu;** aydın, sanatçı ve yazarlar bir araya geldi. F tiplerinde uygulanan hak ihlallerine, baskı ve işkencelere karşı yetkilileri uyarmak amacıyla Galatasaray Lisesi önünde **"temsili hü-**

re eylemi" gerçekleştirdi.

Sabah saatlerinde lise önünde toplanan kitle, ağırlaştırılmış müebbetlik tutsakların kaldıkları hücreye benzer bir hücre inşa etti. Hücre içine şair **Cezmi Ersöz** girdi. Eylem için basın açılmasını da sinema sanatçısı **Nur Süre** okudu. Süre, "hiçbir devletin, tutukladığı mahpuslara işkence yaptığını kabul etmediğini; 'hukuk devleti', 'demokratik ülke' gibi ifadelerle kendine bir zırr yarattığını" söyledi.

Süre, özellikle ağırlaştırılmış müebbetlik tutsakların 1 saatlik havalandırma hakları olduğunu ve tecridin birçok yöntemiyle karşılaştığını ifade ederek, "tecrit, bir işkence metodudur" dedi. Süre'in ardından **Serhad Raşa** ve **Önder Babat Müzik Topluluğu** eylem boyunca şarkılar, türküler, marşlar söyledi. Öğleden sonraya kadar süren eylemde, sık sık **"Tecrit işkencesine son"** sloganı atıldı. (İstanbul)

Şehit Pale Eylem Timinden Dersim merkezde eylem HPG'li Bawer Kotik şehit düştü

Dersim'de 14 Ekim günü yaşamını yitiren 4 gerillanın anısına bir misilleme eylemi gerçekleştiren HPG güçleri, Dersim merkezde bağlı Cumhuriyet Mahallesi'nde bulunan emniyet müdürlüğüne yönelik bir eylem gerçekleştirdi. HPG, eylemde 4 özel hareket timi üyesi askerin öldürüldüğünü açıkladı.

Şehit Pale Eylem Timi tarafından gerçekleştirildiği belirtilen eylemin 23 Ekim akşamı saat 22.00 sularında düzenlendiği bildirildi.

HPG-BİM, bu çatışmada da Türk ordusunun kayıplarının olduğunu, fakat sayının netleştirilemediğini bildirdi. Yaşanan bu çatışmada bir gerillanın da yaşamını yitirdiğini dile getiren HPG-BİM, yaşamını yitiren gerillanın Dersim merkez doğumlu Bahoz Cudi kod isimli Bawer Kotik olduğunu duyurdu. Açıklamada yaşamını yitiren gerillanın çatışmada yaralandığı, bir müddet sonra sağ ele geçmemek için bombasını kendisinde patlattığı belirtildi.

Açıklamada ayrıca eylem ardından Türk or-

dusuna bağlı zırhlı araçların Dersim şehir merkezini ablukaya aldığı ve rastgele etrafı taradığı kaydedildi. HPG-BİM, aynı gün Dersim şehir merkezi ile Kulpê Spî ve Çalkıran alanlarına yönelik olarak başlatılan operasyonun halen devam ettiğini bildirdi.

HPG'li Kotik'in cenazesine binlerce kişi katıldı

HPG'li Bawer Kotik'in (Bahoz) cenazesi, Pertek'te binlerce kişi tarafından sloganlar eşliğinde toprağa verildi.

Kotik'in cenazesi ailesi tarafından Elazığ Araştırma Hastanesi morgundan alınarak feribotla Pertek'e getirildi. Burada yüzlerce araçlık konvoy oluşurken, Kotik'in cenazesinin bulunduğu tabut sarı, kırmızı ve yeşil flamalarla sarıldı. Cenaze omuzlarda taşınarak ailesinin ikamet ettiği İstiklal Mahallesi'ndeki evine getirildi. Binlerce kişinin katıldığı cenaze töreninde sık sık "Şehit namirin", "İntikma", "Ey şehit xwin a te erde namine", "Bi can bi xwin em bi terana ey şehit" ve "Bedel ödedik bedel ödeteceğiz" sloganları atıldı.

Cenaze töreninde BDP Dersim Milletvekili Şerafettin Halis kısa bir konuşma yaptı. 30 yıldır bölgede devam eden çatışmalı ortam binlerce insanın yaşamına mal olduğunu dile getiren Halis, "Bir hafta öncesi de çatışmasızlık ortamına rağmen gerçekleştirilen operasyonlar sonucu bu halkın çocukları evlatlarımız vuruldu, öldürüldü" dedi. Halis çıkan çatışmada yaralanan ve ardından yakalanmamak için üzerindeki bombayı patlatabilecek kadar bir inanca sahip insanlara var olduğunu belirtti. (ANF-DİHA)

Dersim'de sistematik saldırılar durmuyor

Süleyman Paşa Lisesi Müdürü Aslı Aşkan'ın polis memuru olan eşi Nurettin Üzün'ün hemen her gün okula gelip öğrencilere **"Sizler geleceğin PKK'lılarınız, gidin evinize mum söndü oynayın PKK'nin p.leri"** şeklinde hakaretler yağdırması sonucu okulda kavga çıktı. 15 Eylül günü yaşanan olayda okula gelen jandarma Nurettin Üzün'ü koruma altında karakola götürürken 11 öğrenciyi de gözaltına aldı.

Konu hakkında araştırma yapmaya ve gözaltındaki öğrencileri ziyaret etmeye gelen Eğitim-Sen Tunceli Şubesi üyeleri de korucuların saldırısına uğradı. Öğrencilerin sağlık kontrolü için sağlık ocağına götürüldükleri sırada bölgede bulunan korucular öğrencilere saldırdı. Yaşanan kavgayı yatıştırmak isteyen eğitim emekçileri de korucuların saldırısına maruz kaldı. Saldırıda Eğitim-Sen Dersim Şube Yöneticisi **Erkan Eslek'in** kafası kırılırken, Mazgirt Yöneticisi **Hasan Taşkın** da darp edildi. Yaşanan olayların ardından Nurettin Üzün jandarmaların koruması eşliğinde bölgeden çıkarıldı.

Saldırlara geçit yok

Olayların ardından okul bahçesinde basın açıklaması yapan eğitim emekçileri alkış ve zılgıtlarla saldırılarına protesto etti. Eyleme demokratik kitle örgütlerinin yanı sıra veliler ve öğrenciler de destek verdi. Eylemde açıklama yapan Eğitim-Sen Tunceli Şube Başkanı **Mehmet Ali Arslan** öğret-

menlerin ve demokrat öğrencilerin korucular tarafından devamlı tehdit edildiğini belirtti. Bu saldırıların sistematik ve organizasyonlu yapıldığını söyleyen Arslan, sorumluların bulunmasını, yargılanmasını istedi. Açıklamanın ardından saldırıya uğrayan 5 kadın öğretmen 6 saat Jandarma Karakolu'nda gözaltında kalan öğrenci ve velileri, Mazgirt Cumhuriyet Savcılığı'na giderek, korucular, okul yetkilileri, Nurettin Üzün ve karakol komutanı hakkında suç duyurusunda bulundu. (Dersim Partizan)

Ovacık'ta Özel Tim'in İşçi-Köylü korkusu!

Dersim'in Ovacık ilçesi Aslanoğmuş köyünde Özel Timlerin köylüler üzerindeki baskıları sürüyor.

Geçtiğimiz hafta ormanda sürüsünü otlatan bir köylünün önüne çıkan 13 kişilik bir özel tim grubu köylüyü tehdit etti. Gazetemiz İşçi-Köylü'yü soran Özel Timler arkadaşımıza **"sana gazete geliyor, sen okuyorsun"** diyerek tehdit etti. Arkadaşımıza küfür eden Özel Timler gazetemi okumaya devam etmesi halinde bundan sonra "daha farklı şeyler" yapacaklarını söylediler. Böylesi tehdit ve baskılar karşısında arkadaşlarımız gazetemi takip etmeye devam edeceğini dile getirdi. (Ovacık'tan bir İK okuru)

"Tutuklu kadınlar serbest bırakılsın!"

18 Ekim'de başlayan KCK duruşmaları öncesi, 16 Ekim'de Galatasaray Lisesi önünde bir araya gelen Barış İçin Kadın Girişimi üyeleri bir basın açıklaması düzenledi. Lise önünde "barış noktası" oluşturan kadınlar, KCK operasyonları kapsamında tutuklanan kadınların serbest bırakılmasını istedikler.

Girişim adına konuşan **Semiha Şahin**, "savaş var bu topraklarda. Bu savaş tüm kadınları vuruyor..." diyerek; savaşın nefret ve korku yarattığına vurgu yaptı. "KCK adı altında yapılan operasyonlarda Kürt halkının iradesiyle seçilen BDP'li ve KESK'li kadınların tutuklandığını" hatırlatan Şahin, Kürt kadınlarının siyaset yapmalarının önündeki engellerin kaldırılmasını istedi. (İstanbul)

Mersin'deki Periyodik Eylemler

Eylemlerimizin 17. haftasını PTT önünde devrimci tutsaklara toplu bir şekilde kart göndererek gerçekleştirdik. Gerçekleştirdiğimiz basın açıklaması ve oturma eylemi kitle tarafından ilgiyle karşılanıp, desteklendi. Bunun yanı sıra basın açıklamasında devletin hapishanelerde uyguladığı politikaların adaletsizliğine de değinildi ve uygulanan bu politikalar sonucu **Nurettin Soysal, Bekir Şimşek** gibi hasta tutsakların, hastalıklarının ölümcül hale dönüştüğü söylendi. (Mersin İK Okurları)

"Yargının demokratikleşmesi" maskesi de düştü!

lyordu. Yüksek kurulun bazı üyelerinin taslakta olmayan çok sayıda öneri ve ilave yapmak istemeleri üzerine kararın kalan bölümleri geri çekilmiş. Bu durum 12 Eylül referandumuna kadar, kurulun işleyişinde sorumluluğu kendilerine ait olmayan aksaamları ortaya çıkarmış! 12 Eylül'e kadar geçen bu süre istifa edenlerce fiili müdahalelerle çalıştırılmama olarak adlandırılırken HSYK kanunda yapılan değişikliklerle birlikte artık herhangi bir fiili müdahaleye ihtiyaç duyulmadığı da görülüyor. Çünkü kurulun 7 olan üye sayısı 22'ye çıkarılıyor. Toplanma sayısı en az 15, karar alma sayısı ise 8 olarak belirleniyordu. Bu değişikliğe uygun yapılanmanın ancak HSYK'nın 17 Ekim seçimlerinden sonra mümkün olabileceği olması kurulun eski 7 üyesini seçimler öncesi kendiliğinden işlevsiz kılıyordu. Bu aynı zamanda kurulun çalışmasını işlememesi anlamına geliyordu. İstifa eden üyelerin eleştirileri elbette sadece çalıştırılmamaları ile sınırlı değil. Onlarda tıpkı YARSAV vd. birçok hukuk çevreleri gibi, HSYK Kanunu'nda yapılan değişikliklerin neredeyse tamamına dönük ciddi eleştiriler getiriyorlar.

Anayasa değişikliği ile birlikte Anayasa Mahkemesi bileşenlerinde hayli bir değişim yaşanması (AKP'nin istediği isimlerin gelmesi) bundan böyle AKP'nin istemediği isimlerin Anayasa

Mahkemesi'ne seçilme şanslarının ortadan kalkması, ardından ise HSYK özgünlünde yaşananlar açıktır ki, AKP'nin temsil ettiği egemen sınıf klğinin tüm kurumlarda olduğu gibi yargıda da tam denetim sağlama, burada kadrolaşma çabaları kapsamında gerçekleşmektedir. Yargı uzunca zamandır da bilindiği-gözlendiği gibi AKP'nin ele geçirmek için her yönüne başvurduğu önemli bir kale'dir. 12 Eylül referandumu ise bu kaleyi ele geçirmeye dönük sayısız olanağı yaratmıştır.

Adalet bakanlığı özel seçim ekipleri oluşturmuş

YARSAV'ın HSYK seçimlerine neredeyse saatler kala yaptığı açıklamalar HSYK'nın yeniden gündeminin ilk sıralarına oturttu. Çünkü bundan birkaç gün önce gerçekleşen istifalar, 12 Eylül referandumu ile değişen Anayasa'nın hükümetin yargı üzerinde denetim kurmaya el veren yönüne dikkat çekmeyle sınırlı kalmış, ancak yankısı hemen sönmüştü. YARSAV'ın yaptığı açıklamayla birlikte getirildiği iddialar "Yargının (sözde birçok alanda da olduğu iddia edilen) demokratikleşmesi" iddialarını da çürütür nitelikteydi!

YARSAV Başkanı **Emine Tarhan** Adalet Bakanlığı'nın seçimler (HSYK seçimleri) öncesinde özel propaganda ekipleri oluşturduğunu, bunların oy verecek olan hâkimlere tehdit ve/veya vaatler yağdırdığını söylüyordu. Yargıcı ve savcılarının sicil dosyaları üzerinde ege-

men olan seçim, personel müdürü olduğunu, bazı küçük illerdeki müdürlerin oy verecek olanları "sicilin benim elimde" gibi tehdit ettiğini açıklıyordu. Bazı illerde hâkim ve savcılarla toplantı yaptıklarını (özel ekiplerin) yine bu toplantılarda da tehdit ve/veya vaatlerin gündeme geldiğini altını çiziyordu.

YARSAV'ın referandum tavrı bilindiği üzere "HAYIR" olmuştur. Bunun içindir ki hükümet cephesi YARSAV'ın iddialarını onların referandumdaki tutumu ile açıklamaya çalıştı. "Bunlar zaten muhalif" demeye getirdi.

Ancak yargıdaki gelişmelerden yakınlarının sadece "hayır"cı yargı mensupları olmadıkları yine neredeyse aynı saatlerde görüldü.

Gelişmeleri yargıda demokratikleşme sivilleşme adımları olarak gören, bunu da özellikle seçme seçilme hakkı tanınması vb. örneklerle açıklamaya kalkarak referandumda "evet" tutumu sergileyen Demokrat-Yargı (Demokrasi ve Özgürlük için Yargıçlar ve Savcılar Birliği Derneği) temsilcileri de durumdan hoşnut değildi. YARSAV'ın iddiaları ile paralellik taşıyan iddiaları onlar da gündeme getiriyor. Bunun ise "Demokratikleşme- sivilleşme adımları referandum sonrası boğulmaya- engellenmeye çalışılıyor"!

Yürütme kendini gizlemeden yargıda

17 Ekim seçimleri YARSAV vd. hu-

kuk çevrelerinin getirdiği iddiaları doğrulamanın yanı sıra AKP'nin yargıda kadrolaşma çabalarını artık ne kadar aleni ve pervasızca gerçekleştirdiğini de gözler önüne seriyordu. Adalet Bakanlığı seçimlerde kendi bürokratlarını aday göstermişti! Yürütme artık kendini gizlemeden yargı içinde yer almakta sakınca görmemektedir.

Ortaya atılan tehdit ve vaat iddiaları anlaşılın soyut iddialar değildi ve bunların oy verenler üzerinde oldukça "etkisi olmuştu". Bu bürokratların seçimi açık ara önde bitirmeleri ancak böyle açıklanabilir. Bu sonuçla birlikte AKP'nin yargıda kadrolaşma çabalarının da hayli yol aldığı, hatta sona yaklaşmış söylelenebilir.

Tüm bu yaşananlardan yargının düne kadar bağımsız, demokratik, siyasi vesayetin altında olmadığı vb. anlamı çıkmıyor elbette. **Devletin kurumları aygıtları gibi yargı da hiçbir zaman devletin ideolojisi dışında kalmamıştır.** Bugün yaşananlar karşısında ayağa kalkan yargı mensupları daha düne kadar sayısız devrimci-yurtsever için kalemi kırınla, faşist Kemalist ideolojinin temsilcileridir. İki gerici faşist kilitlen daha örgütlü olan klğini diğeri üzerinde egemen hale gelmektedir.

Bunun başta devrimci-yurtsever-ile-rici kesimleri olmak üzere toplumsal muhalefete ve de tüm ezilenlere yansımaları ise (uzunca zamandır da görüldüğü üzere) her türden baskı ve sorun dozundaki artış olacaktır-olacaktır.

İşçilerin öfke selinin önündeki bentleri yıkalım!

Küresel ekonomik krizin emperyalist ülkelerde daha da derinleşmesi ve yaşanan panik dünya gündeminde ön sıralarda yerini almaya devam etmekte. ABD ekonomisinin durması, İngiltere ve Almanya harici euro bölgesindeki ekonomilerin vahim durumu üzerine her gün yeni veriler almaktayız. Burjuva ekonomistler geçtiğimiz yıllarda yoğun devlet müdahalesi ile kurtarılan büyük banka ve şirketler sayesinde dünya ekonomisinin bunalıma girmediğine ancak uzun ve etkili bir durgunluk içerisinde olduğuna işaret etmektedir. Ve 1929 Büyük Bunalımına benzer şekilde bu dönemi Büyük Durgunluk olarak adlandırmaktadır. Zaten en az 3 yıldır kriz içinde debelenen ABD ekonomisinin en az 5-6 sene daha bu durumdan çıkamayacağı da tahmin edilmektedir. Bu açıklamalarda görüldüğü üzere bir havanın verilmesiyle çalışıldığı ve panik ve ürküntü yaratmaya derinin olduğu da zaten malumdur.

Krizin emperyalist metropollerden yarı-sömürge bağımlı ekonomilere doğru derinleşerek gittiği görülmekte ve bu da emperyalistler arası gelişki ve çatışmaları da derinleştirir. Özellikle son 1 ay içerisinde ABD Senatosunun ve önde gelen bakanların Çin'i hedef gösteren açıklama ve kabul ettikleri yaptırımlar kendi dayattıkları liberal pazar ekonomisini dahi rafa kaldırdıklarının göstergesidir. ABD ve İngiltere ticaretini geliştirmek için para değerlerini düşürmeye çalışırken parasının değer düşüklüğü sayesinde ekonomisini döndüren Çin'e para değerini yükseltme yolunda açık seçik baskı yapmakta, tehditler savurmaktadır. Çin ise bunu kabul etmemektedir. Çin halkının yoksulluğu nedeniyle üretilen ürünlerin Çin piyasasına tüketilememesi, ürünlerin dünya piyasalarına sunulmasını şart koşturmaktadır. Çin'in bu baskılara boyun eğmesi açıkça krizi ki bile isteye kendi ipini çekmek anlamına gelecektir. Ancak uluslararası baskı ve yaptırımlara da engel olmak açısından yol ve altyapı çalışmalarını ile sigorta ve sosyal güvenlik uygulamalarını gündeme getirmekte ve beklenti yaratmaya çalışmaktadır.

Emperyalizmin ilk dönemlerindeki benzer ticaret savaşları, güç yarışları ve yeryüzü üzerinde nüfus alanları oluşturma mücadelesi, ki bu sonrasında iki dünya savaşına yol açmıştı, günümüzde de gündeme girmektedir. Şu an elbette pratikte bu yönlü bir çatışma olmasa da söylemdeki tehdit, baskı ve çeşitli yasal yaptırımlar hem o günleri andırmaktadır hem de bu tehditlerin çaresizlik içerisindeki em-

peryalistler tarafından fiiliyata geçirmeyeceklerinin delili de yoktur. Son dönemde artan sivilahlanma ve yine gündemdeki füze kalkını meseleleri de bu perspektiften ele alınabilir.

Ülkeler arası mücadelelerin yükselmesi; hem her bir ülkede emeğe yönelik saldırıları peşi sıra getirmekte hem de tekellerin ve yabancı şirketlerin yarı-sömürge ülkelerdeki sömürü oranlarını arttırmalarına sebep olmaktadır. Bugün tüm Avrupa'yı saran, Fransa'dan İngiltere'ye milyonlarca emekçinin gerçekleştirdikleri eylemler, kapitalist metropollerdeki durumun vahametini bize göstermektedir. Bu sorunların ülkemizdeki yansımaları ise sendikaların da giderek gündemine giren ve ülkemizde adına Ulusal İstihdam Stratejisi verilen saldırı paketiyle kendisini göstermektedir. Bu paket içinde yer alan esnek, güvencesiz çalışma, kiralık işçilik, yaşam boyu öğrenim adı altında mesleki kurslara yönlendirme olguları, emeğe dönük daha örgütlü ve kapsamlı bir saldırının tahkimatının alındığını ortaya çıkarmaktadır.

Ancak bahsini ettiğimiz bu saldırılar yakın dönemde yaşama geçecek yeni uygulamalar değildir. Oranı giderek azalan güvenceli emekçiler açısından yakın dönemde önemli bir tehdit olma niteliğini taşımaktadır. Lakin söz konusu uygulamalar bugün ülkemizde özellikle ihracata dönük üretim yapan özel firmalarda çalışan işçiler açısından sıradan kabul edilmektedir. Bugün Tuzla tersanelerinde, İstanbul semtlerindeki merdiven altı işletmelerde, Gebze'de ve görece daha uzakta olan taşra şehirlerde, örneğin Çorlu'da, Düzce'de yüzlerce fabrikadaki binlerce işçi aşırı sömürü şartlarında çalışmaya zorlanmaktadır. İşçilerin talepleri açısından ücret konusu dahi geri planda kalabilmektedir. Bunda birçok işçinin köyle bağlantısının olmasının ve ailece dayanışmanın ön plana çıkmasının etkisi olsa da esas olan insanca şartlarda çalışmaya olan özlemdir. Mesai saatlerinin belli olması, sabahtan gece 11'lere kadar çalışmaya zorlanmama, haftasonu dinlenme haklarının ellerinden alınmaması, aileleriyle zaman geçirme isteği, maaşlarını düzenli alabilme, hayata dair sağlıklı ve uzun vadeli planlar kurabilme vb istekler ön plana çıkabilmektedir. Sadece bunlar da değil işyerinde çalışırken ayrımcılığa, baskıya uğramamak, genellikle emekli askerlerden oluşan müdür ve patron analısı gözemenlerin hakaretlerine maruz kalmamak, özcesi saygı görmek gibi en temel insani değerler bugün işçilere reva görülmemektedir. Kelimenin gerçek anlamıyla sadece maddi şartlar

açısından değil çalışma şartları ve psikolojik açıdan da insan onuruna aykırı kölece çalışma şartları dayatılmaktadır. Tüm bunların karşılığında yaklaşık 500-600 TL maaşı dahi düzenli ödenmeyen işçilerin içinde büyük bir öfke ve kin biriktirmektedir. Bu temelde sendikalarla bağ kuran işçilerin sendikal haklarını savunmada gösterdikleri irade, ısrar ve tüm baskı ve ayrımcılıklara karşı geliştirdikleri inat bahsini ettiğimiz öfkenin dışı vurumudur.

Açıktır ki sendikaların ulaşmadığı veya işçilerin güvensizlik gibi çeşitli sebeplerle yakın durmadığı sendikal çalışmaların önemli giderek artmaktadır. Özel sektördeki güvencesiz işçilerin insanca yaşam talebi ve bedeller sonucu elde edilen haklarını savunması için sendikalar da örgütlenme çalışmalarının güçlendirilmesi, bunun için de sendikal önderliklerin yüzünü sınıfa dönmesi gereklidir. Elbette ki bu da DDSB'nin omuzlarına yüklenen bir görevdir.

Bu temelde ele aldığımızda bir önceki sayımızda bahsini ettiğimiz işçi sınıfı ve emekçiler içindeki çalışmalarımızda işçi gençlik, kadın işçiler ve Kürt ulusundan işçilere neden yoğunlaşmamız gerektiği de daha iyi anlaşılacaktır. Son dönemde deri, belediye, metal vb sektörlerdeki sendikalaşma çabalarında ve inşaat vb sektörde patlak veren eylemlerde de bu kesimlerden işçiler öne çıkmaktadır.

Genç işçiler işyerinde baskı, aşırı sömürü ve ayrımcılıkla karşılaştıklarında büyük bir öfkeyi içlerinde büyütmektedirler. Bu öfke sendikal ve-veya sınıf bilinciyle buluştuğunda ise militan, çatışmacı, kararlı ve hareketli bir süreç örnek mümkün olmaktadır. Gençliğin verdiği özelliklerle hem yeni bilgileri öğrenme ve şekillenme istekli olmaları hem baskılar karşısında daha net bir duruş sergilemekte hem de sınıf mücadelesinin geleceği açısından yeni kadroların safımızda yer almasına kaynaklık etmektedirler. Ancak bu öfke ve kin, bilinçle buluşmadığında ise işçi gençlik tepkisini boşaltmak için farklı yol ve yöntemlere başvurmak zorunda kalmaktadır. Kör bir şiddet tutkunluğu/çetecilik, uyuşturucu, kumar vb birçok yozlaştırıcı olgu işçi gençliğin bilincini köleleştirmek için sırada beklemektedir.

Kadın işçiler son dönemde örgütlenen eylem ve grevlerde kararlı ve net duruşlarıyla öne çıkmalarına karşın sendikal çalışmalarda örgütlenmesi güç bir kesimdir. Bunda bir etken sendikal çalışmalar yürütenler arasında kadınların sayıca azlığı-

dir. Sendikalar dünyasındaki hakim **erkek egemen anlayış kadın işçilere ulaşmada ve algılamada zaafli bir duruşa sebep olmaktadır.** İkinci hayatı boyunca yaşadığı çifte standartlar nedeniyle kadın işçilerde hayata dair ciddi bir güvensizlik mevcuttur. Dolayısıyla sendikal mücadele ve haklar üzerine söylenen sözler gerçekliği yansıtsa ve önemli değişimleri vaat etse de kadın işçilerin bilincinde ihanet ve sözden dönme tehlikesi ön plana çıkmakta ve daha kuşkucu bir yaklaşım sergilenmektedir. Bu nedenle kadın işçiler arasında güven sağlama ciddi bir emeği ve özgün bir yoğunlaşmayı gerektirmektedir. Tabii ki sendikal çalışmalarda kadın yoldaşlarımızın daha etkin hale gelmesi bir yöntemdir ancak kadın işçileri örgütlemek tüm örgütlü güçlerimizin üzerinde durması gereken bir konudur ve sendikalarda erkek egemen hakimiyet üzerine ciddiyete gidilmesi gereken gerici bir güçtür. Özel sektörde kadın işçiler arasında sendikal çalışma ve hak mücadelesi bilinci geliştiği görülmektedir ki kadın işçiler daha kararlı, daha militan bir tutum sergilemekte, kendisine reva görülen hayatın sorumlularına yönelik derin bir nefret hissetmektedir.

Kürt ulusundan işçiler de işçi sınıfı içinde önemli bir paya sahip olan ve yoğunluğu giderek artan bir kesimdir. Kente göç olgusu sebebiyle özellikle en yoksul, en güvencesiz sektörlerde en ağır sömürü şartlarında çalışan kesimler arasında Kürt işçiler öne çıkmaktadır. Grevlerde, direnişlerde, kendiliğinden patlayan işçi eylemlerinde de Kürt işçilerin etkinliğini gözlemlemek mümkündür. Sendikal çalışmalarımızda özellikle işyerinde ayrımcılık konusunda en duyarlı yaklaşımı gösterenlerin

Kürt işçiler olması tesadüf değildir. Ulusal aidiyeti sebebiyle gündelik yaşamlarında sürekli ayrımcılığa uğrayan Kürt ulusundan işçilerin çalışma yerindeki ayrımcılığı daha net kavramaları ve daha duyarlı bir duruş sergilemeleri doğaldır. Yine Kürt ulusal mücadelesinin de etkisiyle polis vb devletin ve patronun zor aygıtları karşısında da daha net bir yaklaşımı sahip olmaları diğer işçiler açısından da öğretici olabilmektedir. Bu açıdan Kürt ulusundan işçiler devrimci politikalarımızı anlamada daha fazla yakınlığa sahiptir. Yoğun sömürü koşullarına maruz kalmaları ise sınıfsal mücadeleye olan ilgilerini geliştirmektedir. Bu zamanda mesele biz sınıf bilinçli işçilerin sınıfsal baskı ve sömürü ile ulusal baskı ve ayrımcılık arasındaki ilişkiyi doğru şekilde aktarabilmesi, birini öne çıkarırken diğerini küçümsememesidir. Ek olarak farklı milliyetlerden işçilerin bir arada çalıştığı fabrikalarda salt sendikal bilinçle ve sınıfsal meselelerle yetinmemek, aynı zamanda Türk işçiler arasında şovenizme karşı da bilinçlendirmek ve Kürt işçilerin ulusal aidiyetlerine dair hassasiyetleri konusuna dikkat çekmek de şarttır.

Ülkemizde sendikal işçilerin azlığı ve sendikalarda hakim olan ihanetçi-bürokratik kesimin devletle bütünleşmesi işçi sınıfının gelişen öfkesinin açığa çıkmasına set çekmekte, bu öfke ve kinin farklı mecralara akması için çaba göstermektedir. Ancak ülkemizde ve dünya genelinde koşulları giderek kötüleşmesi bu büyük selin önündeki bentte de çatlamalara sebep olmaktadır. Bizlerin bu bilinçle daha yoğun, etkin ve bilinçli müdahalelerle ve kolektif bir çalışmayla işçi sınıfı içindeki çalışmalarımızı geliştirmemiz anın öncelikli görevidir. (**İstanbul DDSB**)

TEKEL direnişi sürüyor

Direnişlerinin 14. Gününde TEKEL işçileri İstiklal Caddesi'nde meşaleli bir yürüyüş gerçekleştirdi. "İş ve Güvenceli iş ortamı için 4/C'ye hayır", "Türk el evine, polis karakola, işçi sendikasına" yazılı dövizler açıldı. Galatasaray Lisesi önünden Taksim Tramvay Durağına doğru yürümeye başlayan işçilerin eylemine birçok aydın ve yazar destek verirken Paşabağçe Devlet Hastanesi'nde direnişte olan Türkân Albayrak da katılarak bir konuşma yaptı. Albayrak yaptığı konuşmada TEKEL işçileri kadar kalabalık olmadıkları için üzgün ama satılmış bir sendikasının olmadığı için de seviniyor olduğunu belirtti. Manisa TEKEL işçisi **Arzu Güneş** hükümetin 4/C dayatmasından vazgeçmediğini belirterek, işsiz olduklarını, sağlık ve sigorta haklarının yararlanamadıklarını söyledi. (İstanbul)

Sendika ihanetine karşı mücadele çağrısı

Metal iş kolunda MESS ile yetkili sendikalar arasında 2010-2012 yıllarını kapsayan toplu iş sözleşmeleri gerçekleştirildi. MESS patronlarının esnek çalışma, kazanılmış sosyal haklara saldırı ve sıfır zam dayatması ve Türk Metal-İş yöneticilerinin ihanet tekliflerine karşı iş yerinde örgütlü olan Birleşik Metal-İş sendikası çeşitli eylemler gerçekleştirdi.

22 Ekim günü Bursa'nın Mudanya ilçesinde bulunan PRYSMIAN fabrikası önünde bir araya gelen Birleşik Metal İş Bursa Şubesi, işçileri ile birlikte bir basın açıklaması gerçekleştirdi. Eylemde açıklamayı şube başkanı **Ayhan Ekinci** yaptı. Ekinci MESS ve Türk Metal'in metal işçilerinin mücadelesini baltalamak için işbirliği içinde olduklarını tüm bunlara karşı metal işçilerinin dikkatli olması gerektiğini belirterek işçilere mücadele çağrısında bulundu. (Bursa)

UPS, bu maçı alacak başka yolu yok!

Uluslararası kargo tekelci UPS'de sendikaya üye oldukları gerekçesiyle işten çıkarılan işçilere taraf-
tar desteği geldi. Taraftarlar yaptıkları bir eylemle direnişteki UPS işçilerine moral verdi. Taraftarların çağrısı ile 16 Ekim Cumartesi günü Galatasaray Lisesi önünde bir araya gelen UPS işçileri, devrimci

İŞSİZLİK ARTMAYA DEVAM EDİYOR!

Dünya ekonomik krizyle beraber emperyalist-kapitalist sistem, kendi yarattığı krizin faturasını emekçilere ödetmeye çalışmakta ve işçiler emekçiler üzerine azgın saldırılar yapmaktadır.

Krizle beraber artan işsizlik işçi ve emekçilerin en önemli sorunu haline gelmiştir. Ülkemizde krizin çıkmamasıyla beraber egemenler tarafından söylenen "kriz bizi teğet geçti" söylemleri

emekçiler tarafında bir karşılığını bulmamaktadır. Son açıklanan resmi işsizlik rakamlarına göre Türkiye'de işsiz sayısı Ağustos ayında 3 milyon 429 bin kişiye yükseldi. Ağustos ayında işsizlik oranı, yüzde 13.4 olurken bu oran Temmuz'da 12.8 idi. Genç nüfusta işsizlik ise 23.5 oldu. Bu oranlar resmi oranlar. Gayri resmi oranlara göre işsizlik 5 milyonu geçmiş durumda. (İzmir)

TEKEL işçilerinden sendika ağalarına: "Nerede kalmıştık?"

Geçen yıl yine bu aylarda Ankara'da polis saldırısı sonrası Türk-İş önünde direnişe geçen TEKEL işçileri kısa sürede ülke ve dünya gündeminin ilk sırasına oturmuştu.

İşçiler Ankara'nın ayazına, soğuğuna, karına aldırmadan, bedenlerini direniş ateşiyle ısıtarak AKP hükümetini köşeye sıkıştırmıştı. Yarattıkları ivme diğer sendikaları da harekete geçirmiş ve uzun yıllardır hasret kaldığımız eylem biçimlerini yeniden gündeme getirmişti. TEKEL işçileri "Elveda proletarya" naraları atanlara **esaslı bir cevap** vermiş, sınıfın gücünü dost düşmana bir kez daha göstermişti. Yalnızca bu da değil, ilk günden itibaren işçilerinin yanında olan, polislin gaz bombalarına karşı işçilerle omuz omuza direnen ilericiler ve devrimciler içinde **TEKEL bir okul**, önemli bir deneyim olmuştu. Devrimciler, ilericiler TEKEL'le birlikte **sınıfa olan yabancılıklarını** bir kez daha sorgulamış ve işçilerle ciddi bir kaynaşma yaşamıştı.

Ancak ne yazık ki bu bütünleşme yeterli ol-

madı. Tek Gıda-İş sendikasına hâkim olan sarı sendikal çizgi böylesine güçlü bir direnişi bitirmeyi başardı. Çadırlar Ankara'dan sökülürken yeni eylem taktikleri açıklandı. **Peki sonra ne oldu?** Bundan sonrası 4 Ekim'den bu yana Tek Gıda-İş'in 4. Levent'teki Genel Merkezi önünde direnişte olan işçilerden dinleyelim;

- Ne kadar süredir TEKEL'de çalışıyorsunuz? Sendikanın tutumunu nasıl değerlendiriyorsunuz?

- Mustafa Altun (İzmir Yaprak Tütün işçisi): 17 yıldır bu kurumda çalışıyorum. Bize "sizin işiniz bitti, TEKEL kapatılacak" dediler. Biz de 15 kişilik bir eylem grubuyla Abdi İpekçi'de bir eyleme başladık. **O süreçte sendika yine bizim karşımdaydı, eylem yapmamızı istemiyordu.** Bizler sendikayı zorlayarak eylemlere katmaya çalıştık. Sendikalar işçi sınıfların öncüleridir. İşçileri örgütleyip arkasına sürüklemeydi. Bizde tam tersi oldu. **Biz sendikaları arkamızdan sürüklemeye çalıştık.** Bu sürecin gelişmesinde emek dostlarının, sosyalistlerin büyük emeği oldu. Ben bundan öncesi kadar işine gidip gelen bir insanımdı sadece. TEKEL direnişi başlayınca birçok şey öğrendim. Burada öğrendim ki sendika bürokrasisinin, devletin bürokrasisinin tüm amacı işçileri bitirmektir. Bizim tek istediğimiz bizim yanımızda olmalarıydı. Türk'elin buna cevabı ise **"siz marjinal gruplara mensupsunuz,**

tarlarnın sloganları ve tezahüratları eşliğinde Taksim

Gebze'de kurulu bulunan **MUTAŞ Metal Fabrikası**'nda çalışan işçiler sendikaya üye olduğu için işten çıkarıldı. 25 Ağustos'ta patron tarafından sendikadan istifa etmedikleri gerekçesiyle işten çıkarılan işçilerin direnişi devam ediyor. Birleşik Metal-İş sendikasının, 40 kişinin çalıştığı MUTAŞ Fabrikasında örgütlenmeye başlaması ile patronun saldırıları da artmaya başladı. Patron işçileri sendikaya olmamaları konusunda uyarırken işçiler, çoğunluğu sağlayarak Bakanlığa başvurdu ve yetkiyi aldı. Ancak patron buna rağmen hukuksuz bir şekilde önce 20 işçiyi işten çıkardı. Böylece diğer işçilere gözdağı vereceğini düşünüyordu. Ancak tam tersi oldu ve tüm işçiler sendikaya üye oldu. Bunu hazmedemeyen patron yasalara aykırı bir şekilde tüm işçileri işten çıkardı ve yeni işçileri işe aldı. Fabrika önünde direnişe başlayan işçi-

ler korkutmak amacıyla çevik kuvvet ekiplerini çağırıldı.

Patronun bu işçi düşmanı tavrına karşı Birleşik Metal-İş sendikası da Gebze, **İstanbul** ve **Çorlu**'da çeşitli eylemler gerçekleştirdi.

21 Ekim günü saat 11.30'da Taksim Tramvay Durağında toplanan işçiler buradan sloganlarla Galatasaray Lisesi önüne yürüdü. "2 değil 1 sendikaya üye olduk şimdi? Kariyeri konduk/ MUTAŞ işçileri" yazılı pankart açan işçiler "Susma sustukça sıra sana gelecek", "MUTAŞ işçisi köle değildir" sloganlarını haykırarak lisenin önüne geldi. Burada yapılan konuşmalarda başbakanın açıklamalarına dikkat çekilerek büyük bir sahtekârlık yapıldığı dile getirildi. Eyleme Dev Sağlık-İş, Nakliyat-İş de destek verdi. (İstanbul)

Diğer TEKEL işçileri ile görüşüyoruz. İzmir'den yakın zamanda 60 işçinin gelmesini bekliyoruz. **Diyarbakır, Batman, Bitlis, Adana, Muş, Bingöl, Samsun, Bursa**'dan 2'er 3'er arkadaşımız gelecek. Bizler sendikamıza güveniyorduk. Türk'el çıktı Başbakan'a

Tramvay Durağına gelindi. Burada basın açıklamasını okuyan TÜMTİS Genel Başkanı **Kenan Öztürk**, UPS işçilerinin direnişlerinin 165. gününe girdiğini, yapılan görüşmelerde patronun geri adım atmadığını, işçilerin de direnişlerini kararlılıkla sürdürdüklerini dile getirdi.

Ardından taraftarlar söz alarak direnişte olan işçilerin yanında olduklarını ve bu maçı alacaklarını söyledi. Eyleme çok sayıda devrimci, ilerici kurum da destek verdi. Oldukça kitlesel, canlı ve coşkulu geçen eylem UPS işçileriyle dayanışma çağrısı ile sona erdi. (İstanbul)

leri korkutmak amacıyla çevik kuvvet ekiplerini çağırıldı.

Patronun bu işçi düşmanı tavrına karşı Birleşik Metal-İş sendikası da Gebze, **İstanbul** ve **Çorlu**'da çeşitli eylemler gerçekleştirdi.

21 Ekim günü saat 11.30'da Taksim Tramvay Durağında toplanan işçiler buradan sloganlarla Galatasaray Lisesi önüne yürüdü. "2 değil 1 sendikaya üye olduk şimdi? Kariyeri konduk/ MUTAŞ işçileri" yazılı pankart açan işçiler "Susma sustukça sıra sana gelecek", "MUTAŞ işçisi köle değildir" sloganlarını haykırarak lisenin önüne geldi. Burada yapılan konuşmalarda başbakanın açıklamalarına dikkat çekilerek büyük bir sahtekârlık yapıldığı dile getirildi. Eyleme Dev Sağlık-İş, Nakliyat-İş de destek verdi. (İstanbul)

"sen şerefsizsin" dedi. Bizler de buna inandık. Ama zaman içinde baktık ki işçinin gerisinde kaldı. Arkadaşlarımız yeni yeni bir şeylerin farkına vardılar. Kiş uykusundan yeni uyandılar. Artık daha öfkeliyiz. Kamuoyundan hemen herkes burada, emek örgütleri destek veriyor. Buranın insanı da destek veriyor. (İstanbul)

"Verdiğin sözleri tut!"

Direnişlerine **Tek Gıda-İş** sendikası önünde kurdukları çadırla devam eden Tekel işçileri eylemlerini sürdürüyor.

23 Ekim Cumartesi günü saat 18.30'da Şişli Camii önünde toplanan Tekel işçileri, devrimci, ilerici kurumlar ve sendikalar buradan **AKP** ilçe binasına doğru yürüyüşe geçti. Ankara'da direniş sırasında yaşamını yitiren **Hamdullah Uysal**'ın resmini taşıyan Tekel işçileri "**Tekel işçisi direnişin simgesi**", "**4-C'ye hayır**" sloganlarını yol boyunca haykırdı. AKP önüne gelindiğinde ilk sözü Tekel işçilerini yalnız bırakmayan direnişçi işçiler aldı. **Paşabağçe direnişçisi Türkân Albayrak, TÜBİTAK işçisi Aynur Çamalan ve Tuzla'dan bir işçi duygularını paylaştı.** Tekel işçileri adına açıklamayı okuyan Hüseyin Bozkurt; Tek Gıda-İş Genel Başkanı Mustafa Türk'el'in verdiği sözleri tutmasını istedi. Eyleme çevreden geçen emekçiler alkışlarla destek verdi. (İstanbul)

ÇİNELİ MADENCİLER İŞ BIRAKTI!

Çine Kaltun Maden A.Ş.'de çalışan maden işçileri üç aydır ücretlerinin ödenmemesi üzerine uyarı amacıyla 2 saat iş bıraktı. İşçiler ücretlerinin ödenmemesi durumunda iş bırakmanın 2 saatle sınırlı kalmayacağı uyarısında bulundu.

Tüm girişimlerine rağmen paralarının ödenmemesi üzerine 16 Ekim 24.00-08.00 vardiyasından çıkan işçilerle 08.00-16.00 vardiyası için işyerine gelen işçiler bir araya geldiler. Toplam 100 işçi işbaşı yapılmayarak üretimi durdurdu.

Bunun üzerine işçilere hitaben bir konuşma yapan işveren temsilcisi, "Bu ay sonunda gelecek paramız var. Para geldiğinde öncelikli olarak sizin alacaklarınızı ödeyeceğiz" diyerek işçilerin tepkilerini yatıştırdı. Bunun üzerine iş bırakma eylemi yapan işçiler, iki saat sonra eylemi sona erdirmek işbaşı yaptı. İşçiler üç yıldan beri kriz bahanesiyle ücretlerini düzenli alamadıklarını, artık dayanacak hallerinin kalmadığını belirttiler. "Bize kriz var deyip maaşlarımızı ödemiyorlar ama dışarıya sürekli bir mal sevkiyatı var. Sürekli çalışıyoruz ama her defasında bize bahane olarak krizi söylüyorlar. Eğer sözlerini tutmazlarsa eylemlerimiz daha güçlü devam edecek" dediler. (İzmir)

Belediye-İş'te muhalif şubelerden değişim hareketi!

Belediye-İş Sendikasında yaklaşan Genel Kurul öncesi tansiyon giderek yükseliyor. İcraatları ile şubelerin tepkisini çeken genel merkeze karşı alternatif arayışları yaklaşan Genel Kurul öncesi hız kazandı.

Genel Başkanı **Nihat Yurdakul**'un Belediye-İş Sendikasında statükocu, sınıftan uzak ve gerici bir anlayışı temsil ettiğini, sendikayı anti-demokratik yöntemlerle tek adam anlayışı ile yönettiğini dile getiren muhalif şubeler, yaptıkları bir basın toplantısı ile bu düşüncelerini kamuoyuna duyurdu.

25 Ekim Pazartesi günü Belediye-İş İstanbul Şubelerinin Saraçhane'de bulunan binasında bir araya gelen muhalif şubeler açıkladıkları bir deklarasyonla Genel Merkeze bayrak açtılar.

Belediye İş İstanbul 1, 2, 5, 6 şubeleri, Belediye-İş Ankara 2, Askı, Ego ve Belediye-İş Balıkesir Şubeleri tarafından gerçekleştirilen basın toplantısında açıklamayı 2 No'lu Şube başkanı **Hasan Gülüm** okudu. Gülüm; mevcut yönetimin işçi sınıfının içinden geçtiği ola-

ğanüstü süreci kavrayacak ve süreçle ilişkin politikalar üretecek birikim ve donanımdan yoksun olduğunu, Toplu İş Sözleşmelerinde mücadele yerine Yüksek Hakem Kurulu'nu tercih ettiğini, yönetimin tek bir kişiye indirildiğini ve sendika içinde demokratik bir işbirliğinin olmadığını dile getirdi. Hasan Gülüm; açıklamasını şu sözlerle bitirdi: "Tüm üyelerimizi statükoya, bürokrasiye, boş vermişliğe, tek adam sultasına karşı mücadeleye davet ediyoruz."

Açıklamada konuşan 6 Nolu Şube Başkanı Hasan Koç da "İhtirasi olanlar böler parçalar,

ideali olanlar bütünleştirir" diyerek durumu gayet net olarak açıkladı.

Belediye-İş Sendikası İstanbul 1, 2, 5, 6 no'lu şube başkanları da söz alarak neden muhalif oldukları açıkladı.

Öte yandan Belediye-İş'te muhalif seslerin çıkmaya başlamasının ardından Nihat Yurdakul muhalefete yönelik tahammülsüzlüğünü göstermekte gecikmedi; 6 No'lu Şube Başkanının aracına el koydu, profesyonelliğini düşürdü; 2, 1 ve 5 No'lu Şubelerin araçlarının yakıt ücretlerini keserek muhalif çalışmayı engellemeye yönelik tavra girerken Balıkesir Şube Başkan Yardımcısının profesyonelliğini düşürdü. Bunun dışında kendisine muhalif olabilecek şubeleri kapanma tehlikesiyle karşı karşıya bırakıyor.

Nihat Yurdakul, geçtiğimiz günlerde Adana'da yapılan bir toplantıda Belediye-İş üyesi Kürt emekçilere dönük milliyetçi ırkçı söylemleri ile de tepki çekmiş, özellikle T.Kürdistan'ın da birçok şube bu nedenlerle Genel-İş'e geçmişti.

(İstanbul)

DESA Deri'de Sendikaya Tahammülsüzlük Sürüyor

2008 yılından bu yana sendikalaşma çalışmalarımızın devam ettiği DESA'da işçiler sendikalı oldukları gerekçesiyle ayrımcı ve onur kırıcı davranışlara maruz kalmaya devam ediyorlar. konu ile ilgili bir basın açıklaması yayımlayan Deri-İş Sendikası Genel Merkezi geçtiğimiz günlerde Desa'nın Düzce Fabrikasında çalışmakta olan bir üyelerine yapılan onur kırıcı davranıştan söz ederek bu örneğin DESA'da işçilere nasıl davranıldığını gösterdiğini söyledi.

yaşanan olay şu şekilde aktarıldı: "2007 yılında işe başlayan ve kötü çalışma şartlarına karşı 2008 yılı Mayıs ayında sendikamıza üye olan ve üyeliğinin başlangıcından itibaren bugüne kadar Desa tarafından çeşitli baskılara maruz kalan **Peyyar Temizel** adlı üyemiz 14 Ekim Perşembe günü kendisine zorla imzalatılmaya çalışılan belgeyi imzalamayarak işinin başına dönmek istedi. Ancak idarecilerin emri ile güvenlikçiler tarafından yaka paça fab-

rika dışına çıkarıldı. Yine 21 Ekim Perşembe günü ise idare yönetimi tarafından yönlendirilen kişiler **Hakan Lermi** adlı üyemizi ve tüm sendikalı çalışanları hedef alan ağır hakaret ve küfürlerle maruz bırakıldılar."

Deri-İş Sendikası bu uygulamaları protesto ederek DESA firmasına işçilerin sendikal hak ve özgürlüklerine saygı göstermesi konusunda bulundu. (H. Merkezi)

Türkiye'nin enerji ihtiyacı bahaneleriyle HES projelerini yaşama geçirmek için AKP iktidarının 2003 yılında uygulamaya geçirdiği 'su kullanım hakkı anlaşmaları' yoluyla akarsularımızın ticarileştirilmesine KARŞIYIZ

"Yaşamın kaynağı olan suyu, alınıp satılabilen piyasa malı haline getirenler; sulama kanallarına, evlerimize, okullarımıza, hastanelerimize kontrollü sığa takmaya kalkışanlara; akarsularımızı satışa çıkarana, su kaynaklarımızı el koyanlara; sularımızı, su havzalarımızı kirletenlere, halkın sağlık hakkını yok sayanlara karşı mücadelede su hakkına, yaşam hakkına sahip çıkmak için bir araya geldik."

Suyun Ticarileştirilmesine Hayır Platformu, kuruluş amacını böyle açıklıyor. Aralarında çevre dernekleri, platformları; odalar, sendikalar, siyasi partiler, devrimci-demokrat ve ilerici örgütlerin bir araya gelerek oluşturduğu bu platform, "su hakkı mücadelesinde" önemli kazanımlar sağlamayı önüne koyuyor.

Özellikle AKP döneminde artış gösteren HES projeleriyle doğa katliamları sürerken, HES'lerin bulunduğu yerelerde "derelerimiz özgür olacak" sloganı ile halkın, kendi örgütlenmelerini kurduğu ve doğa katillerinin karşısına dikildiği onlarca direniş örneği yaşanıyor. Bu mücadelelerin bir parçası olma iddiasıyla İstanbul'da kurulan bu platform, geçen sene bir miting ile "su hakkı mücadelesine" dikkat çekmişlerdi.

"Yaşamı savunanlar İstanbul'da"

"Su, doğanın hakkı, yaşamın kaynağıdır satılmaz!" diyen platform, 15-16-17 Ekim tarihlerinde "Yaşamı Savunanlar İstanbul'da" isimli bir forum düzenledi. HES mücadelelerinin sürdürüldüğü bölgelerden çevre örgütlerinin bir araya geldiği ve deneyimlerini paylaştığı forum, çevre mücadelesi açısından büyük önem taşıyor.

Forumun 1. gününde, açılıştaki Yıldız Teknik Üniversitesi'nden (YTÜ) Prof. **Beza Üstün**, "Yasa değiştirildi, dereler şirketlere satıldı. Ali-

ano'i'den Hasankeyf'e kültür yok ediyor. Ön ödemeli sayaçlar da bu ticarileştirilmenin bir parçası" dedi. "Kentte Su Hakkı Mücadele Deneyimleri" bölümünde Ankara-Mamak, İstanbul-Sarıyer, İstanbul-Armutlu ve Bursa'da yaşanan çevre mücadeleleri deneyimleri aktarıldı. Mersin Nükleer Karşıtı Platform ve yine Bursa Çevre Platformu'nun nükleer karşıtı mücadelelerinin aktarıldığı 2. bölümün ardından termik santral mücadelesi veren çevre örgütlerinin tartışmalarına geçildi. Gerze, Aliğa, Çanakkale, Bartın ve Yalova'dan gelen dernek ve platformlar, bölgelerinde yaşanan HES karşıtı mücadeleleri anlattılar.

Çevre mücadelesi deneyimleri

Samsun'un en yeşil ve en güzel ilçelerinden biri olan Gerze de 2 yıldır termik santral tehlikesi ile karşı karşıya olan bir bölge... Aynı zamanda bölge halkının tepkilerini örgütlü bir biçimde dile getirdiği bir yer. Bu mücadelenin öncüsü Yeşil Gerze Çevre Platformu yani YEGEP, bölge halkı ile birlikte termik santralinin kurulmasına engel olmaya çalıştıklarını anlattı. İşte onlardan biri:

Geçtiğimiz Mayıs ayında, halk ile birlikte termik santral ile ilgili yapılacak olan ÇED toplantısını basan platform, toplantıya katılmak istediğini söyleyince, şirketle toplantı mecburen ilçedeki stadyuma taşınır. Şirket ve santral karşıtı tişörtler giyen insanlar, toplantı boyunca slogan atar. Bunun üzerine çevik kuvvet devreye girer ve kapalı salonda halka biber gazı sıkılır. Yine de şirket ve devlet, toplantıdan istediği sonucu alamaz.

Sadece bu örnek bile başta Karadeniz ve Dersim bölgesi olmak üzere çevre katliamlarına

Doğa için mücadele etmek

karşı verilen mücadelenin önemini ve yer yer nasıl radikalleştiğini göstermektedir. Ve bu forumun en değerli kazanımı elbette ki mücadelenin yaygınlığını, meşruluğunu kavramak ve deneyim aktarımları ile mücadeleyi bir adım yukarı taşımaktır. 15 ve 16 Ekim'de düzenlenen tüm panellerde de öne çıkan olgu bu oldu. Görüyoruz ki; çevre için mücadele etmek, artık kaçınılmaz bir zorunluluk, sınıf mücadelesinin bir ayağı haline geliyor.

17 Ekim'de ise Kadıköy'de düzenlenen bir şenlikle forum sona erdirildi. Bu şenlikte Suyun Ticarileştirilmesine Hayır Platformu'nun Sonuç Bildirgesi açıklandı. İşte sonuç bildirgesinden bazı bölümler:

"Bizler;

- Türkiye'nin enerji ihtiyacı bahaneleriyle HES projelerini yaşama geçirmek için AKP iktidarının 2003 yılında uygulamaya geçirdiği 'su kullanım hakkı anlaşmaları' yoluyla akarsularımızın ticarileştirilmesine KARŞIYIZ;

- Su şirketlerinin başta Uludağ'daki köylere ait sular olmak üzere Anadolu'daki gözelerden (kaynaklardan) akan suları rişelemesine, satmasına, yer altı sularının ticarileştirilme amacıyla kullanılmasına, suyun ticarileştirilmesiyle insanca ve sağlıklı bir yaşam sürme hakkımızın elimizden alınmasına KARŞIYIZ;

- Tarım alanlarını işgal eden endüstri tesislerinin ve atık suyu arıtmadan ortama deşarj eden belediyelerin Ergene nehri, Küçükçekmece Lagünü örneklerinde olduğu gibi dereleri, gölleri, denizleri ve yer altı sularını kirletmesine KARŞIYIZ;

yaşamı savunmaktır!

- Melen, Istranca, Kızıllık örneklerinde olduğu gibi içme suyu temin edileceği iddiası ya da yapılan HES'lerin kapasitelerinin artırılması amaçları ile derelerin havzalar arası taşınmasına, doğasından koparılmasına KARŞIYIZ;

- Belediyelerin ve kamu kuruluşlarının ticari işletmeler haline getirilmesine KARŞIYIZ;

- GDO'lu besinlere ihtiyacımız yok, GDO'lu tohumlara ve GDO'lu besinlere KARŞIYIZ;

- Yaşam alanlarını, doğayı sermaye birikimine sokarak yok eden, sanayi ve hizmet üretimi yapan bütün şirketlere, sermaye yanlısı hükümetlere ve yerel yönetimlere, onların uluslararası kuruluşları olan yapıların bütün politikaları, karar ve uygulamalarına ve bu politikaları savunan şirket, hükümet destekli sivil toplum örgütlerine KARŞIYIZ!" (İstanbul)

150 maden işçisi iş bıraktı

22 Ekim günü Zonguldak'ta Türkiye Taşkömürü Kurumu (TTK) Üzülmüş Müessesesi Müdürlüğü'ne bağlı taşeron şirket olan Star İnşaat ve Ticaret A.Ş.'de çalışan 140 maden işçisi maaşlarını düzenli ve tam alamadıkları için iş bırakma eylemi başlattı. 22 Ekim günü gerçekleştirilen eylemde işçiler adına açıklama yapan **Ercan Çiloğlu** kimi arkadaşlarının 500, kimi arkadaşlarının ise 50 TL hesaplarına maaş yatırıldığını söyledi. Son tam maaşlarını 30 işçinin katledildiği Karadon'daki patlamanın sonrasında iki ay aldıklarını söyleyen işçiler, alacaklarını alana kadar eylemi sürdürüleceklerini ifade ettiler.

(H. Merkezi)

Anakonda'da işçiler direniyor

Kırklareli Lüleburgaz'da kurulu bulunan İtalyan sermayeli Anakonda Isıtıcı ve Pijirici Cihazlar San. ve Tic. A.Ş. sendikası işçileri çeşitli bahanelerle işten atıyor. Patronun bu tutumuna karşı net bir tavır koyan işçiler direnişlerini sendikali olarak işbaşı yapmaya kadar sürdüreceklerini dile getiriyor. Direnişini kırmak için polis vb çeşitli baskılarda bulunan patron bunların yıldırmadığını görünce içeride çalışan işçileri işten atmakla tehdit ediyor. Sendika, sözde hak ihken egemenler için hak değil suç, işten atma sebebi. Anakonda işçileri haklarını alana kadar direnişlerine devam edeceklerini ve fabrikaya sendika getireceklerini belirtiyor.

(Kartal)

Paşabahçe'de 100 günü aşkındır direniş devam ediyor

Taşeronlaşmaya karşı geldiği için işten atılan Türkan Albayrak, 100 günü aşkındır direnişte. Hastanenin bahçesine kurduğu çadırında gece-gündüz demeden direnişte olan Türkan Albayrak haykırıyor; "**Ben burada herkes için direniyorum; bu direniş taşeronlaşmaya karşı bir direniş, bu direniş hepimizin direnişi.**"

Direnişinin 106. gününde Türkan Albayrak'ı ziyarete gittik.

- **100. gününüzü doldurdunuz; direniş başlamadan önceki ve geçen süreçten bahsedermisiniz?**

- 100'ü geçtim 106'ncı günüm. Önce başlarken tabii 106 gün olur mu diye düşünmemiştim. Ya da ne kadar sürer, bu nasıl olur, nelerle karşılaşırım hiç onları düşünmemiştim. Çadırı kurduğum zaman düşündüğüm tek şey; haksız yere işten atılmamdı. Buna karşı direneceğim ve bunu bütün herkese anlatacağım, işe geri dönünceye kadar hastanenin bahçesinden ayrılmayacağım. Başlarken polis gelir zabıta gelir, Başhekimlik işçileri bana karşı kıskırtır diye düşünmemiştim. Tek amacım işime geri dönmektir. Süreçte işte herkesin bildiği gibi zabitanın, polisin baskısı vardı. Bunun dışında da direnişi anlatık, bildiriler dağıttık imza kampanyaları yaptık.

- **Toplanan imzaları başhekimliğe götürme kararı almıştınız...**

- İmzalarımız 4 bine yaklaştığında başhekimliğe götürme kararı aldık. Bu arada başhe-

kimlikle görüşmeler yapıldı. DİSK'in genel başkanı Süleyman Çelebi gidip görüştü. Beni sendikadan dolayı değil de işimi yapmadığım için işten çıkarıldıklarını söylemişler. İmzaları götürdük, yürüyüş yaparak. Başhekimlik benimle görüşeceğini ama sendikalarla görüşmeyeceğini söyledi. Ben de "benim hazırladığım heyeti kabul etmiyorsa ben de görüşmem" dedim. Daha sonra öğrendik ki başhekim yerinde yokmuş. Tekrar geleceğimizi söyleyip imzaları hastane bahçesine bıraktık ve geri döndük.

- **6 Ekim tarihinde mahkemenin kararı nasıl geçti?**

Demo Plastik patronundan sendikal örgütlülüğe saldırı!

Bursa Demirtaş Organize Sanayi Bölgesi'nde faaliyet yürüten Fransız sermayeli **Demo Plastik Fabrikası**'nda, baskı ve sömürü uygulamaları yeni bir aşamaya geçirdi. İnsanca yaşanacak koşullar ve ücret için Petrol-İş Sendikası'na üye olan Demo Plastik işçileri işten atıldı. 103 işçinin çalıştığı fabrikada sendikali olan 53 işçinin 10'u işten atılırken, çalışan işçilere de sendikadan istifa etme baskısı devam ediyor.

Bu saldırı karşısında Petrol-İş Sendikası Bursa Şubesi, işten atılan üyeleri ile 13 Ekim günü Demo Plastik Fabrikası önünde basın açıklaması gerçekleştirecek, sendikal örgütlülüğü karşı patronun tahammülsüzlüğünü protesto etti ve fabrikaya sendikal örgütlülüğün girmesi için kararlı bir şekilde mücadele edeceklerini ifade etti.

Açıklamayı okuyan Şube Başkanı **Nuri Han**, "Demo Plastik işvereni bilmedir ki işten çıkarılan üyelerimizin sendikal mücadelesini hiçbir şekilde bırakmayacağımızı, sendikalaşma ve toplu sözleşme haklarımızı sonuna kadar ve işverenin tüm engellemelerine karşın savunacağımızı kamuoyuna duyurmak isteriz" dedi.

Açıklamaya Türk-İş'e bağlı sendika temsilcileri, Gemlik Gübre, Polifeleks, Grammer ve ambar işçileri de katıldı. Ayrıca eyleme Partizan, BDSF, EMEP ve ÖDP de destek verdi. (Bursa)

Taksim İlk Yardım'da neler oluyor?

Taksim İlk Yardım Hastanesi Dev Sağlık-İş sendikası işyeri temsilcisi işten çıkarıldı.

Hastane Başhekimliğinin talimatı ile Acil Servis çalışanı **Ozan Altıntaş**, 17 Ekim günü keyfi bir şekilde işten çıkarıldı. Hastanede sendikalaşmaya karşı olduğunu ilan eden Başhekim Dev Sağlık-İş sendikasının konuya ilişkin soruları karşısında suçlu taşeron şirkete atarak kendisinin taşeron şirkete katılmayacağını söyledi. Hastanede en küçük hak arama talebine karşı işçileri anında işten çıkararak Başhekimlik teşhir olmamak için de taşeron şirketin yetkili olduğunu iddia etmektedir. Gerçekte ise en üst işveren olarak yetki, Başhekimliğe aittir. Dev Sağlık-İş sendikası hastanede yaşa-

nan bu durumu yaptığı bir eylemle protesto etti. 21 Ekim günü saat 12.30'da hastane önünde toplanan sağlık emekçileri "**AKP sağlığa zararlıdır**" sloganlarını haykırды. (İstanbul)

gereklerini, çok hızlı artan iş yükünün oluşturduğu riskler gibi birçok temel faktörün çok planlı değerlendirilmesi ile yapılabilir" dedi. Atılay Ayçın, THY'deki işlerin parça parça taşerona verildiğini kaydederek, çalışma koşullarının gün geçtikçe kötüye gittiğini vurguladı. Ayçın, ayrıca Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı'na başvuruda bulduklarını da belirtti. Hava-İş Sendikası İzmir, Ankara, Antalya ve Adana'da firma değişikliği gerekçe gösterilerek THY'den 150 işçinin atıldı. (Kartal)

"Sendikaya karşı yeni taktik"

Bisküvi ve gıfret üretimi yapan Gebze Güzeller Organize Sanayi Bölgesi'nde kurulu bulunan **Çizmecici Gıda** çalışanlarının başlattıkları sendika çalışmasını duyan patron 33 işçiyi işten attı. Sendikal hak için mücadele başlatan işçiler, fabrika önünde direnişe geçti. Türk-İş'e bağlı Tek Gıda-İş'e üye olan işçiler "sendikal hakkımızı elde ettik ancak işveren bunu fark edince önce sendika üyeliğinden vazgeçirmeye çalıştı, olmayınca da 33 işçiyi işten attı" sözleri ile yaşadıklarını dile getirdi.

Sendikaya üye olup olmadıklarını, olmadıysa üye olmasın diye komedi bir şekilde işçilere kurana el bastırma ya çalışan Çizmecici Gıda patronu, işçiler bunu kabul etmeyince 33 işçinin işlerine "performans düşüklüğü" diyerek son verdi. İşçilerin tazminatlarını ise vermedi. (Kartal)

Dersim'de barajlarla ve koruculuğa karşı eylem!

Dersim merkezde yapılacak istenen barajlara ve ilçelerde ve köylerde getirilmek istenen koruculuk sistemine karşı bir eylem gerçekleştirildi.

12 Ekim Salı günü Ovacık merkezden Dersim merkeze doğa aktivistlerinin "Barajlara Hayır" eylemine **Partizan** olarak destek verdik. Saat 11.00'de Tunceli-Ovacık yolu üzerinde bulunan **Halbori** gözlelerinden Tunceli Merkeze kadar yapılan yürüyüş boyunca "**Dersim onurdur onuruna sahip çık**", "Dersim'de baraj istemiyoruz", "**Dersim'de korucu istemiyoruz**", "Orman katili, orman bakanı" sloganlarını haykırarak Ovacık'ta devam eden operasyonları protesto etmek amacıyla "**Operasyonlara Hayır**" sloganlarını da attık. Bunun yanı sıra yürüyüş boyunca marşlarımız ve türkülerimizle Dersimlileri eyleme çağırarak Oldukça coşkulu geçen yürüyüş boyunca Dersimliler bize alkışlarla destek verdi, korteje katıldı.

Yürüyüş Yeraltı Çarşısı'nda son buldu. Sloganlarımız burada da kitle ile beraber haykırıldı. Çarşı önünde bir müzik dinletisi gerçekleştirildi. Dersim'de barajların yaratacağı etkiler ve koruculuk üzerine konuşmalar yapıldı. (Ovacık'tan bir İK okuru)

22 HES'e iptal kararı

Yapılan doğa katliamlarına karşı mücadelesini sürdüren Karadeniz halkı bir zafer daha kazandı. 22 Ekim günü Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kurulu, Rize'nin İkizdere Vadisi'ni Doğal SİT alanı ilan etti. Böylece İkizdere, Anzer ve Ovit yöresinde yapılması planlanan 22 Hidroelektrik Santrali (HES) Projesi iptal edildi. Konu hakkında açıklama yapan Eski İkizdere Derneği Başkanı **Kadem Ekşi**, mücadeleleri ile bir zaferle imza attıklarını, geleceği yaratma anlamında kazandıkları bu zaferi gençlere armağan ettiklerini belirtti.

(H. Merkezi)

Tersanelerin ölüm listesine biri daha eklendi

1992'den beri 142 işçinin öldüğü Tuzla tersanelerinde hala bir önlem alınmayarak, işçi güvenliği göz ardı edilerek iş cinayetlerine davetiye çıkarılıyor. Tersanede güvenli çalışma koşullarının işleyiş başka ki sürekli ölüm haberleri alıyoruz. Sonuç olarak yok edilen 142 hayat egemenlerin umurunda olmuyor.

İş cinayetlerine belli kıyılar uydurularak ölümün işçilerin hatalarımız gibi gösteriliyor. Örneğin; 2008'de denize düşerek ölen işçi **Metin Turan** için patronu "Denize yüzmek için atıldı" demişti. Bu cinayetin bir benzeri geçtiğimiz günlerde yaşandı. 7 Ekim Perşembe gününden beri kayıp olan **Zülfikar Uysal**'in cesedi 11 Ekim günü sabah saatlerinde denizden çıkarıldı. Tersane patronlarının örgütü GİSBİR'in hastanesi ve Tuzla Devlet Hastanesi işçi için "intihar etti" diyerek patronların sorumluluğu gizlemeye çalıştı.

Limter-İş Sendikası'nın verilerine göre, 1992'den beri en az 142 tersane işçisi öldü. Zira sendika, basına yansımayan, bilinmeyen, geç öğrenilen ölümlerin olduğunu defalarca dile getirmişti. Ama bu ölümlere rağmen hala hiçbir önlem alınmıyor. Bile bile işçiler her gün ölüme gönderiliyor ve egemenler ölümler karşısında tepkisiz kalıyor. (Kartal)

"İGDAŞ'ı satanı biz de satarız!"

17 Haziran'da İstanbul Büyükşehir Belediyesi Meclisi İGDAŞ'ı özelleştirme kararı almış ve yetkiyi İBB Başkanı Kadir Topbaş'a vermişti. İGDAŞ içinde örgütlü olan Tes-İş Sendikası ise bu kararın işçileri geleceksizleştirdiğini belirterek "yetkinin iptali" yönünde dava açmıştı. Danıştay 13. Dairesi'nin, sendika aleyhinde karar vermesinin ardından İGDAŞ, satışa ilişkin İstanbul Büyükşehir Belediyesi'ne bir rapor sundu. Raporun, Belediye Meclisi'nin Ekim ayı toplantısında ele alınacağını öğrenen işçiler 14 Ekim günü belediye önünde eylem yaparak Kadir Topbaş'ı uyardı. "**Topbaş istifa**", "**İGDAŞ'ı satanı biz de satarız**" sloganlarını atan yüzlerce işçi adına açıklama yapan Tes-İş İstanbul 3 No'lu Şube Başkanı **Hüseyin Özil**, İBB Başkanı Kadir Topbaş'ın, yerel seçimler öncesinde İGDAŞ ve İDO'yu satmayacağı yönünde söz verdiğini, ancak seçimlerden hemen sonra peşkes çekme pahasına satışları hızlandırdığını belirtti.

(H. Merkezi)

Anuradha Gandhi

Feminist Hareket İçinde Felsefi Yaklaşımlar - 3

CİNSİYET-TOPLUMSAL CİNSİYET SİSTEMİ VE PATRİYARKA

Radikal feminist anlayışta merkezi konu cinsiyet/toplumsal cinsiyet sistemidir. Gayle Rubin tarafından yapılan popüler bir tanımlamaya göre, cinsiyet/toplumsal cinsiyet sistemi "toplumun biyolojik cinsiyetini insan faaliyetinin ürününe dönüştürme amaçlı bir dizi düzenlemedir". Bunun anlamı ise patriyarkal toplum erkek ve kadının fiziği (cinsiyet) üzerine belirli doğruları kullanarak erkeğin nasıl bir erkek, kadının ise nasıl bir kadın olması gerektiği üzerine erkeği güçlendirecek ve kadını güçsüzleştirilecek bir dizi eril ve kadınsal kimlik ve davranışlar (toplumsal cinsiyet) inşa etmektedir. Bu, onlara göre, kadının bağımlılığının ideolojik temelidir. Toplum bir şekilde bu kültürel açıdan belirlenmiş tavırların "doğal" olduğuna inanılmaktadır. Bu nedenle onlara göre "normal" davranış bir insanın toplumun biyolojik cinsiyetle bağ kurduğu şekilde toplumsal cinsiyet ve davranışlara uygun bir yaşam sürdürülebilirliğin özelliğidir.

İlk başta radikal feministler örneğin Boston grubu veya Radikal New York Grubu Kate Millet'in ve Firestone'un görüşlerini savundular ve kadınsallık kavramına ve kadının tam bir insan olarak gelişimine engel olan (çocuk bakımı gibi) sorumluluklarına, cinsiyet rollerine ve yeniden üretime yoğunlaştılar. Bu nedenle androjenliği savundular. Androjenlik erkek ve kadının hem erkek hem de kadın özelliklerine sahip olması böylece tanımlanmış katı cinsiyet rollerinin ortadan kalkmasıdır. Bunun anlamı kadınlar bazı erkek özelliklerini benimsemelilerdir. (ve erkek de kadın özelliklerini) Ancak sonrasında 70'lerin sonlarında radikal feministlerin bir kısmı androjenlik hedefini reddettiler ve bunun anlamının kadının erillik en kötü özelliklerinden bazılarını öğrenmeleri anlamına geleceğine inandılar. Aksine kadının kendi "kadınsallığını" korumasını önerdiler. Kadınlar daha fazla kadın olmak için çaba göstermelidir. Örneğin kadının değerleri olarak bilinen dayanışma, komünite, iletişim, paylaşım, duygusalılık, vücut, dürüstlük, hiyerarşinin reddi, doğa, içkinlik, süreç, eğlence, bariş ve yaşamı vurguladılar. Buradan itibaren esas yoğunlaşmaları ayrılıkçı olmaya başladı, kadın yalnızca kadınla iletişim kurmalı, kadın kültürü ve kurumları inşa edilmelidir. Bununla beraber cinselle ilgili anlayışları da değiştirdi ve kadınların lezbiyen olmasını savundular ve lezbiyen ilişkilerin kadınlar için en iyisi olduğuna inandılar. Siyasi olarak pasifist oldular. Şiddet ve saldırganlık reddedilmesi gereken eril özelliklerdir. Alternatif kurumlar oluştura-

rak devrimci bir değişiklik getirdiklerine inandılar. Kadın kulüpleri kurmaya, kadın filmleri yapmaya ve diğer kadının ayrı kültürü üzerine üretmeye başladılar. Anlayışlarına göre toplumun devrimci dönüşümü zaman içinde gelecektir. Bu akım kültürel feministler olarak adlandırıldılar, çünkü tamamen toplumun kültürüne odaklanmışlardı. Kültürel toplumun siyasi-ekonomik yapısı arasında ilişki kuruyorlardı. Ancak radikal feminizm içinde ana akım haline geldiler ve eko-feminizm ve post-feminizmle de iç içe geçtiler. Bilinen kültürel feministler arasında Marilyn French ve Mary Daly.

CİNSELLİK: HETEROSEKSİZM VE LEZBİYENLİK

Radikal feministler için kadın-erkek ilişkiler temel çelişki olduğundan erkekle kadın arasındaki cinsel ilişkiye özel bir dikkat göstermişlerdir. Cinsellik radikal feministlerin tartışmalarının en çok odaklandığı arena haline gelmiştir. Batı'da Hıristiyan Kiliselerin cinsellik ve kurtaj gibi çok sayıda konudaki duruşu aşırı bir muhafazakarlık olmuştur. Bu ABD, Fransa ve İtalya gibi ülkelerde daha da fazlaydı. Hıristiyan ahlakı cinselliği yalnızca evlilikten sonra savunmakta ve kurtaja karşı çıkmaktaydı. Radikal feminist teorisyenler bu sorunlara karşı çıktılar. Aynı zamanda patriyarkal toplumlarda cinsel ilişkilerin (evlilik içinde dahi) kadını nasıl hükmedilen konumuna getirdiğini ortaya çıkardılar. Bu arka plan nedeniyle cinsel baskı, zorunlu heteroseksüellik ve eşcinsellik veya cinsel tercih tartışmaların konuları haline geldi.

Radikal feministler patriyarkal toplumda cinsel ilişkilerde ve pratiklerde dahi erkek hakimiyetinin sürdürüldüğüne inanmaktalar. Bu baskı terimi ilk akım tarafından ve cinsel nesneleştirme ideolojisi ise kültürel feminismlerde adlandırılmıştır. Onlara (patriyarkal topluma-çev.) göre cinsellik kötü, tehlikeli ve olumsuz görülmektedir. **Tek izin verilen ve kabul edilebilir cinsellik evli heteroseksüel ilişkidir.** (Heteroseksüellik farklı cinsiyetlerin, erkekle kadının cinsel ilişkiye girmesi demektir.) Patriyarkal toplumda heteroseksüel olmak için bir baskı vardır ve lezbiyenler, travestiler, transeksüeller gibi cinsel azınlıklar kabul edilemez bulunmaktadırlar. Güçlü bir doğal güç olan cinsel zevk, sözde iyi, normal, sağlıklı cinsel ilişki; kötü, sağlıksız, meşru olmayan cinsel ilişkiden ayrılacak patriyarkal toplum tarafından kontrol edilmektedir.

Ancak bu iki akımın cinsellik üzerine çok farklı yaklaşımları olduğundan taleplerini ve çözüm önerilerini de etkilemektedir. Radikal feminist akıma göre cinsel baskı medeniyet güçlerinin

insan davranışlarını denetimine almak için başvurdukları en zorba ve akıl dışı baskıdır. Serbestlik kadın ve erkek için en uygundur. Tersine kültürel feministler heteroseksüel cinsel ilişkinin erkeğin efendi/özne, kadının ise köle/nesne olduğu nesneleştirme ideolojisinin bir göstergesi olduğunu savunmaktadır. "Heteroseksüelizm, paternalizm (baba gibi davranış-çev.) reddedildiğinde zor kullanarak varlığını sürdürmesinde ve hakimiyeti doğal olarak göstermesinde ve kadını vasıfsızlaştırmasında olduğu gibi sömürgecilikle ortak yanlara sahiptir." (Sarah Lucia Hoagland) Bu erkeğin kadına yönelik cinsel şiddetinin bir biçimidir. Bu nedenle feministler erkeğin cinsel şiddetini normalleştiren bütün cinsel ilişkilere karşı çıkmaktadır. Onlara göre kadın, erkeğin önceliklerinden farklı olarak kendi cinsel önceliklerini geliştirerek cinselliği üzerinde kontrolü elinde tutmalıdır. Kadınlar performansı değil samimiyeti istemektedir. Bu nedenle kadınlar erkeklerle heteroseksüel ilişkileri reddetmeli ve lezbiyen olmalıdır.

Diğer yandan radikaller, Gayle Rubin'e göre kadınların kurallar koymak yerine keyif elde etmeyi hedeflemelerine inanmaktadır. Kültürel feministler için heteroseksüel erkek hakimiyeti ve kadının bağımlılığı ile ilgilidir ve bu nedenle pornografi, fahişelik ve cinsel şiddet için ortam hazırlamaktadır. Bu nedenle kadın heteroseksüel ilişkileri bırakmalı ve duygusal olarak da dahil olabileceği lezbiyen ilişkilere girmelidir. Kültürel feministler kadının "kadınsallığını" geliştirmeye olan ihtiyacı vurgulamaktadır. Lezbiyenizm Batı'daki kadın hareketinde 80'lerin başlarında güçlü şekilde öne çıktı ancak birkaç yıl sonra etkisi azaldı.

Kültürel feministlerin kadının bağımlılığını kırmak için önerdikleri çözüm kadının kendisi için ayrı bir sınıf haline gelmesini sağlayarak erkekle kadın arasındaki cinsel ilişkiye son vermektir. İlk akım erkek veya kadın tarafından duygusal bir katılım olmadan serbest cinsel ilişkiyi savunmaktadır. Aslında öne sürdükleri çözüm samimiyete dayalı insan ilişkilerini meta tarzı kişisel olmayan ilişkilere dönüştürmektedir. Buradan sonra bir diğer adım pornografii ve fahişeliği savunmaktır. Kültürel feministler pornografiye şiddetle karşı çıkarken radikaller pornografinin erkeğin kadına bakiş tarzında ters bir etkisinin olup olmadığı konusunda anlaşamamıştır. Tersine pornografinin cinsel baskıyı kaldırmak için kullanılabileceğine inanmışlardır. Üreme teknolojisi konusunda da iki taraf farklı düşünmektedir. Radikaller bunu savunurken kültürel feministler karşı çıkmaktalar. Kültürel feministlerin görüşüne göre kadınlar annelikten vazgeçmemelidir çünkü bu sahip oldukları tek güçtür. Üreme teknolojisi üzerinden gelişen biyolojik anne ve taşıyıcı anne üzerine etiksel tartışmalarda aktif şekilde yer almışlardır.

RADİKAL FEMİNİZMİN ELEŞTİRİSİ

Maddi koşulların anlaşılmasında üreme ve kadının biyolojik rolü üzerine fiziki gerçekliği analizlerinde merkezi konu olarak ele almakta ve bunu kadının ezilmesinin esas nedeni olarak yazdığı gibi yaşamın üretimi ve üreme insanın varlığı için iki öncelikli koşuldu. Üreme (veya yeniden üretim) hem insanın günlük temelde yeniden üretimidir hem de insan türünün üremesi anlamına gelmektedir. Ancak türün üremesi insanın hayvanlarla paylaştığı bir konudur. Bu kadının ezilme-

si için bir temel oluşturamaz. İnsanlığın varlığının ilk aşamasında insanlar binlerce yıl kadının erkeğe bağımlılığı olmadan yaşadı. Hatta üreme rolü kutanmış ve türün ve grubun devamlılığı ona bağlı olduğu için de önemsenmiştir. Kabile toplumların büyük kısmında doğurganlığa verilen önem ve doğurganlık ritüelleri bunun kanıtıdır.

Marksizm'e göre kadının konumunun değişmesi ve bağımlı hale gelmesi bazı maddi şartların değişmesine bağlıdır. Maddi koşullardaki belirgin değişim artı ürün üretiminin belirli bir boyuta gelebilmesidir. Bu arı ürünün nasıl paylaşılacağı üzerinden sınıflar yükselmiş ve artı-ürüne topluluğa önderlik eden küçük bir grup tarafından el konulmuştur. Üremedeki rolü öncesinde kendisini yükseltirken artık köleleştirilmesine neden olmuştur. Doğan çoçuk hangi klana-geniş aileye mensup olduğu önem kazandığından kadın üzerinde kısıtlamalar başlamış ve kadını bağımlı hale getiren ve toplumda esas görevi aile için çocuk büyütme olan patriyarkal aile ortaya çıkmıştır. Radikal feministler tarihsel gelişmeyi ve tarihsel gerçekleri hafifçe ele almakta ve kendilerine ait erkek-kadın çelişkisi anlayışını **orijinal çelişki** ve tarihin gelişimini belirleyen **temel çelişki** olarak ileri sürmektedir.

Bu merkezi yaklaşımın ardından radikal feminist analiz tarihi bir bütün olarak terk etmektedir, siyasi-ekonomik yapıyı reddetmekte ve yalnızca ileri kapitalist ülkelerin toplumsal ve kültürel yönlerine yoğunlaşmakta ve bu koşulları evrensel insani koşullar olarak öne sürmektedir. Bu da analiz ve yaklaşımlarındaki bir diğer temel zayıflıktır.

Kadın-erkek ilişkisini (cinsiyet/toplumsal cinsiyet ilişkisi) toplumdaki merkezi çelişki olarak ele almakla beraber tüm analizler bundan üretilmekte ve erkekler kadınların esas düşmanı

haline gelmektedir. Bu toplumu devirmek için herhangi bir somut stratejileri olmadığından tüm analizlerini üstüyaşıl konulara -kültür, dil, kavram, ahlak gibi- yönelmekte, kapitalizm gerçekliğini ve kapitalizmin cinsiyet/toplumsal cinsiyet ilişkisini korumadaki rolünü dikkate almamakta ve bu sayede kadının kurtuluşu stratejilerinde kapitalizmin devrilmesine olan ihtiyacı yer vermemektedir. **Patriyarkal yapı üzerine güçlü eleştiriler yöneltmelerine karşın önerdikleri çözüm gerçekte reformisttir.** Çözümleri rollerin, özelliklerin, davranışların ve ahlaki değerlerin değişmesine ve alternatif bir kültür oluşturmaya odaklanmaktadır. Pratikte bunun anlamı; insanlar belirli bir düzeyde belirli değerlerinden vazgeçebilir, erkekler bunların patriyarkal olduğunu kabul edip daha az saldırgan olabilir, kadın ise daha etkin ve daha az bağımlı olabilir ancak **tüm toplum patriyarkal mevcut kapitalist sistem değişmeden bu değişimler ne ka-**

dar ileri gidebilir konusu cevap veremedikleri bir konudur. Dolayısıyla sonunda yaşam tarzlarını, insanlar arası ilişkilerini değiştirmeye çalışan, sistem yerine kişiler arası ilişkilere odaklanan küçük gruplara dönüşmektedirler. Tüm sistemi eleştirme ve değiştirme niyetiyle başlasalar da analiz çizgileri onları reformist yollara taşımaktadır. Kadının kurtuluşu bu yolla mümkün değildir. Hata temel analizde yer almaktadır.

Kültürel feministler erkeklerle kadınlar arasındaki temel farklılıkları vurgulayarak ve kadın özellik ve değerlerinin (kadınsal değil) istenilen özellikler olduğunu ileri sürerek bir adım daha ileri gitmektedir. Bu yaklaşım ise erkek kadın arasındaki biyolojik farklılıklara toplumsal yetiştirme tarzından daha fazla önem yüklemektedir. Bu aslında karşı tarafa ait bir argümandır çünkü toplumdaki muhafazakar güçler her zaman bu tarz argümanları kullanarak (biyolojik determinizm denilerek) bir kesim insan üzerindeki hakimiyeti meşrulaştırmaktadır. Köleler köledir çünkü özellikleri sebebiyle yönetilmeye ihtiyaçları vardır, kendilerinin sorumluluklarını alamazlar. Kadın kadındır ve erkek erkektir ve temel olarak kadınla erkeğin toplumsal rolleri de farklıdır. Bunlar kadının kurtuluşuna karşı çıkan gerici, muhafazakar güçlerin argümanlarıdır. Bu nedenle öne sürdükleri temel argümanın tehlikeli sonuçları olabilir ve kadının değişim mücadelesine engel olabilir-olacaktır.

Erillik ve kadınlık, patriyarkal toplumun yarattığı konulardır ve bizler bu katı yapıları yıkmak için mücadele etmeliyiz. Ancak bu, sömürücü sistemi devirmekle de ilişkilidir. **Patriyarkal hakimiyetin hakim olmadığı bir toplumda erkek ve kadınların nasıl olabileceklerini, hangi özellikleri benimseyebileceklerini söylemek imkansızdır.** İnsanların o zaman be-

sürerek radikal akım emperyalistlerce desteklenen ve ezilen etnik topluluklardan ve üçüncü dünya ülkelerinden on binlerce kadını cinsel sömürüye ve anlatılmaz acılara mahkum eden seks turizmi endüstrisini meşrulaştıran ve destekleyen gerici bir duruş sergilemektedir. Gerici burjuvazinin ve Kilisenin iki yüzlü ve baskıcı cinsel törelerini eleştirirken radikal akım insanları birbirlerinden daha da yabancılaştıran ve en içten insani ilişkiyi yozlaştıran bir alternatif öne sürmektedir. **Cinselliği aşk ve samimiyetten ayırmak insan ilişkilerini mekanik ve insandışı bir hale getirmektedir.** Dahası argümanları kadının yaşamının ve acı deneyimlerinin gerçekliğinden tam bir izolasyonu göstermektedir.

Maria Mies bu akımın eleştirisini yaparken zayıf yönlerini ortaya koymaktadır.

"Eğitime, kültürel faaliyetlere veya hatta kültür devrimine inanmak şehirli orta sınıfın değişime yönelik tipik inancıdır. Kadın sorunuyla da ilgili olarak kadının sömürsünün temel maddi üretim ilişkileriyle hiçbir ilgisi olmadığı anlayışdır... Bu anlayış kapitalizmden bahsetmeyen daha çok Batılı özellikle de Amerikalı feministlerde daha yaygındır. Birçok batılı feminist için kadına yönelik baskı patriyarkal medeniyetin kültüründe kökleşmektedir. Onlar için, bu nedenle, feminizm büyük oranda bir kültürel harekettir, yeni bir ideolojidir veya yeni bir bilimdir." (1986)

Kültürel feminizm Batılı feminizm içinde hakimdi ve üçüncü dünya ülkelerindeki feminist düşüncüyü de etkilemiştir. Post-modernist akımla rahat şekilde birleşmektedir ve kadın hareketinin merkezini kadın yaşamının maddi koşullarını değiştirme mücadelesinden "temsiller" ve semboller analizine doğru değiştirerek yozlaştırmaktadır. Kadının militan bir güç olması fikrine karşı çıkmaktalar çünkü kadının şiddet dışı doğasına vurgu yapmaktalar. (Onlar) Tarih boyunca kadının tiranlığa karşı savaşlarda oynadığı rolü reddetmektedir. Kadınlar sömürü ve baskıya son verecek haklı savaşlarda aktif bir rol oynamaya bundan sonra da devam etmelidir ve devam edecektir. Bu sayede değişim mücadelesinin aktif katılımcıları olacaklardır.

Özetlersek radikal feminist akım kadın için ayrımcılığı savunarak kadın hareketini ölümcül bir sona götürmektedir. Teoride ve yaklaşımdaki temel zayıflıkları şunlardır:

1. Kişisel özellik ve kültürel değerlere maddi koşullara nazaran merkezi önem vererek felsefi açıdan idealist bir konum almaktadır. Dünyadaki maddi koşulları bir bütün olarak yok saymakta ve yalnızca kültürel yönleri odaklanmaktadır.
2. Erkek kadını arasındaki çelişkiyi esas çelişki kabul ettiğinden ayrılıkçılığı meşrulaştırmaktadır.
3. Doğal bir gerçek olan üremeyi kadının bağımlılığının nedeni sayarak ve ezilmenin toplumsal koşulları için sosyo-ekonomik nedenleri reddederek erkekle kadının doğal olarak farklı olduğuna dair muhafazakar argümanı güçlendirmektedir.
4. Erkek ve kadın doğalarını değiştiremez kabul etmektedir.
5. Kadınlar arasındaki sınıfsal farklılıkları ve yoksul kadınların sorun ve ihtiyaçlarını yok saymaktadır.
6. Kadının doğasının şiddeti içermediğini propaganda ederek kadının kendisinin ve toplumunun kurtuluşu mücadelesinde savaşçı olmasında kadının cesaretini kırmaktadır.
7. Radikal olma iddiasında olmalarına karşın kadının kurtuluşunu ileriye taşıyacak tamamen reformist çözümler öne sürmektedirler.

Fransa'da "Emeklilik Yasası" geçti, direniş sürüyor!

Emeklilik yaşını 60'dan 62'ye, tam emeklilik yaşını ise 65'ten 67'ye çıkaran yeni reforma karşı sendikaların çağrısı üzerine Fransa aylar boyunca birçok kez greve gitti. Her greve ortalama 3 milyon kişinin katıldığı ülkede, eylemler son dönemlerde daha da hareketlendi. Tüm baskı ve tehditlere karşı liselilerin de greve/eyleme katılmasıyla birlikte özellikle gençlik alanında ciddi bir hareketlenme yaşandı.

Makinistlerin genel grev çağrısıyla bir gün boyunca Fransa'da hayatı durduran işçilerin yanında; Fransa genelinde yaklaşık 800 lise işgal edilirken, bunun yanında birçok bölgede tren yolları, tramvay yolları, üniversite amfileri bloke edildi. Bunun yanında rafineriler greve gitti ve bir bölgedeki rafineri için kapatılma kararı alındı. Petrol işçilerinin greve gitmesiyle beraber Fransa'nın birçok bölgesi benzin, petrol sıkıntısı çekti.

Aralarında Türkiyelilerin de bulunduğu eyleme katılan emekçilere polis şiddeti de gün geçtikçe artmaya başladı. Fransa'nın birçok bölgesinde eylemlere müdahale edip gaz bombaları atan polis, yaklaşık 1200 kişiyi gözaltına aldı ve bunların arasından tutuklananlar da oldu. Özellikle son iki grev-

de kitle içerisine daha fazla sivil polis yerleştirildiği de göze çarpan başka bir detay. 22 Ekim tarihinde de uygulamanın hayata geçmesi için gereken son adım olan Senato'da, "reform" 153 oya karşı 177 oyla kabul edildi.

Reformun ilk duyurulmasından itibaren sendikaların yanında olan geniş kamuoyu kitlesi, reformun Senato'da kabul edilmesinden sonra da sendikaların yanında olduğunu, anketlerde "Greve devam" diyerek gösterdi.

EMEKÇİLER NE İSTİYOR?

Yeni emeklilik reformuna karşı işçi-emekçi, gençlik ve kadınlar, bu reformun geri çekilmesini ve emeklilik yaşının 60, ağır iş çalışanlarının ise 55 yaşa çekilmesini istemekte. Gösterilerde göze çarpan bir başka detay ise; eylemlere katılan bazı emekçilerden zaten bu reformdan etkilenmeyişi. Fakat

eylemciler "Biz çocuklarımız için yürüyoruz! Diğer kardeşlerimiz için yürüyoruz!" diyerek en ön safarda yerlerini alıyorlar.

Fakat son birkaç grevde sendikalarından bağımsız bir şekilde işçi ve gençlik kesimleri eylemlerini daha da radikalleştirmeye başladılar. Birçok bölgede sendikaların karşı koyma çabalarına rağmen eylemciler yürüyüşlerden sonra tren raylarını işgal edip toplantılar yaptılar, tramvay yollarını işgal edip yürüyüşe geçtiler, polisle çatıştılar. Ayrıca eylemcilerin çok büyük bir çoğunluğu grevin genel greve dönüşmesi için sendikalara baskı yapmak ve eylem alanlarında hep genel grev sloganlarını haykırmaktalar.

Son yapılan kamuoyu anketlerinde de Sarkozy'nin çok büyük bir güven kaybına uğradığı gerçeği karşımızda durmaktadır. Yine birçok insan Sarkozy'nin bir dahaki seçimlerde gideceğini düşünse de yine de yaptığı bu işçi-emekçi düşmanı reforma kar-

şı direniştir.

Bizler Fransa'da yaşayan Türkiyeli göçmenler olarak bu yeni reform tasarısına kayıtsız kalamayız. Son dönemlerde emperyalist krizin de etkisiyle özellikle göçmenlere karşı uygulanan faşist uygulamalar, yasalar bu reformla beraber devam etmekte. Bizler biliyoruz ki bu reform, Fransa devletinin faşist, ırkçı politikalarından bağımsız değildir. Bulduğumuz her alanda bize özgü sorunlar çok fazla bulunmaktadır.

Yaşadığımız ülkelerde -özellikle son dö-

nemlerde- ırkçı uygulamalar, yasalar çok daha yoğunlaşmaktadır. Buna karşı demokratik kurumlarımızda örgütlenip, her alanda bu türden baskı ve saldırıları teşhir etmek bizim şu anki acil görevlerimizdendir.

(Fransa'dan bir İK okuru)

Pazartesi Yürüyüşçüleri Hak Gasplarına ve İrkçılığa Karşı Yürüdü

Artan sosyal eşitsizliğe, hak gasplarına, ırkçılığa ve adaletsizliğe karşı emekçiler Berlin sokaklarında idi. Yaklaşık 7 yıl önce SPD-Yeşiller hükümetinin Agenda 2010 politikalarına karşı tepki olarak doğan Pazartesi eylemlerinin (Montagsdemo) 7. yılında işçi ve emekçiler yaşanabilir bir geleceğin sağlanması ve Harz IV yasasının kaldırılması için seslerini yükselttiler. 7. Sonbahar eylemi olarak tarihe geçen yürüyüş, Almanya'nın kriz eklenmiş politikalarına karşı tepkilerin dile getirildiği etkinlik oldu.

Berlin'in Hermannplatz alanında itibaren biraraya gelen binlerce işçi ve emekçi "Halk Biziz", "Atina'dan Berlin'e, Krizin faturasını emekçilere ödetirmeye hayır" sloganlarını haykırdılar. Almanya'nın çeşitli şehirlerinden Berlin'e akan yaklaşık

7000 emekçinin eylemi Aleksandrplatz Meydanı'nda son bulurken burada bir de miting gerçekleştirildi.

Almanya Marksist Leninist Partisi (MLPD) ve göçmen kurumlardan Almanya Türkiyeli İşçiler Federasyonu (ATİF) eyleme Almanya merkezli katılırken, eylemde AGİF ve YEK-KOM da yer aldı. Türkçe ve Almanca atılan sloganlarda, Almanya'da ırkçılık ve faşizm teşhir edilirken, Alman devletinin emekçilere yönelik yıkım politikaları teşhir edildi. Sis ve yağmura rağmen eylem üç saat sürdü. Eylemde Stuttgart 21 proje karşıtları da yer aldı. Eylem Grup Haykırış elemanları da katılarak destek verdi. Eylem, Aleksandrplatz'ta yapılan mitingle sonlandırıldı.

(ATİK Haber Merkezi)

Şili maden işçileri kurtarıldı ama maden ocaklarındaki tehlike sürüyor!

69 gün yer altında madende kalan biri Bolivyalı 33 maden işçisi nihayet kurtuldu. Tek tek işçileri yer altından çıkartırlarken dünyanın birçok yerinde insanlar gözyaşlarına boğuldu. Yerin 700 metre altında kapana kısılmış kalan Şili madenci işçilerin öyküsünün burada bittiğini zannedenler var, ama bitmedi! Çünkü maden işçilerinin öyküsü de onlarla başlamadı. Her yıl yüzlerce insan maden "kaza"larında yaşamını yitirmektedir. Patlamalar, güvensizlikler, gaz, radon etkisi gibi faktörler nedeniyle "kaza"lar meydana gelmektedir.

Şili'deki kaza 5 Ağustos 2010 tarihinde meydana geldi ve 33 işçi yerin metrelerce altında göçmük altında kaldı ve günlerce onlardan haber alamadılar. Yaşayıp yaşamadıkları dahi bilinmiyordu. Sonra hiç beklenilmeyen bir anda dünya kanallarına yansıyan haberlerde onlarca işçi dünyaya el salladı. "Merhaba" dediler dünya emekçilerine. Haftalarca moral verdiler. "Venceremos" marşıyla yukarıdakilere seslendiler. Kaldıkları sığınma bir komün gibi işlettiriler, telefon görüşmeleri yaptılar ve ilham kaynağı oldular hepimize.

Bu olayda yaşamını yitiren işçilerin olmaması tamamen tesadüftür. Şili devlet ve maden ocağı sahipleri, kendilerini "duyarlı" gösterip hemen harekete geçtiklerini yansıtmaya çalışıyorlar, oysa ilk kaza olduğu sırada fazla ilgi gösterilmediği biliniyor. Ne zaman ki, maden işçilerinin telefon ve video görüntüleri uluslararası ve yerel basına yansıtırsa o zaman harekete geçildi. Şili çapında bütün işçi ve emekçiler, sendikalar, öğrenciler dayanışma içinde bulundular ve kazanın esas sorumlusunun hükümet olduğunu defalarca vurguladılar. Şili'de demokratik ve devrimci hareketin doğuşunda maden işçileri önemli bir rol oynadı ve bu yüzden de askeri darbe sırasında ilk kapatılan sendika **Şili Ulusal Maden İşçileri Konfederasyonu**'du. Yönetim üyeleri tutuklandı ve bazıları işkenceden geçirildi.

12 Ekim 2010 tarihinde kurtarma ekiplerinin ilk işçileri çıkarmaya başlaması ile burjuva medya olayı çarpıtmaya başladı bile. Örneğin Türkiye basınında en çok gösterilen sahne bir maden işçisinin eşinin gözyaşları içinde sevgilisinin ortaya çıkmasıydı. Ancak işçilerin ve ailelerinin yaşadıkları travma ve etkisi ve her şeyden önce bu kazanın esas sorumlu emperyalist-kapitalist sistem ve onun yerel işbirlikçileri olduğu gösterilmedi. Zaten bu yapılsaydı TC devleti kendi tarihine yüzleşmek zorunda kalacaktı. Yoksa Zonguldak, Malatya ve diğer maden ocaklarında yaşanan kazaların unutulduğu sanılmasın. Aynı gün 16 Ekim'de Çin Henan bölgesinde maden işçileri göçmük altında kalmış ve bazıları hayatını kaybetmiş.

Evet 33 işçi şimdi aileleri ile birlikte. Aileleriyle, sevdikleriyle kavuştular. ABD onlara "özel güneş gözlükleri" gönderdi. İşçiler tazminat davaları açacaklarını ve maden ocaklarının güvensiz olduklarını teşhir edeceklerini açıkladılar. Şimdi onların çıktığı gün birlikte haykırdıkları "**Yaşasın Maden İşçileri**" sloganı herkesin kulağında.

(Yurtdışından bir İK okuru)

Filistin'de sağlık işgal altında!

"Filistin için İsrail'e boykot Girişimi", gerçekleştirdiği etkinliklerle Filistin'de sağlık alanında yaşananlara dikkat çekti, uluslararası dayanışma ve boykot çağrısı yaptı.

"Filistin'le beyaz dayanışma: Sağlık emekçileri konuşuyor" adı altında yapılan etkinlik çerçevesinde Türkiye'den ve Filistin'den sağlık çalışanları biraraya geldi. Bu çalışma kapsamında ilk etkinlik İstanbul Tabip Odası Kadıköy Bürosu'nda gerçekleştirildi. **Batı Şeria'dan Dr. Ra'ed Hamadeh** ile İstanbul Tabip Odası Genel Sekreteri Dr. Ali Çerkezoğlu'nun söz aldığı etkinlikte Filistin'de sağlık manzaraları masaya yatırıldı.

İkinci etkinlik 18 Ekim Pazartesi günü İstanbul Eczacı Odası Galatasaray Kültür Merkezi'nde gerçekleştirildi. Ra'ed Hamadeh ve Ali Çerkezoğlu'nun yine konuşmacı olarak katıldığı etkinlikte Filistin'de yaşanan sağlık trajedisi ve uluslararası dayanışmanın olanakları tartışıldı. 2008 yılındaki Gazze saldırısı sırasında Filistinli sağlık çalışanlarının yaşadığı sorunları gösteren "**To shoot an elephant**" isimli kısa bir filmi göster-

rildi. Etkinlikte konuşan Ra'ed Hamadeh; Filistin'in işgal altında olduğunu aynı zamanda sağlığın da işgal altına alındığını, en küçük sağlık ihtiyacına bile çok zor koşullarda ulaşılabildiğini söyleyerek sağlık sistemi hakkında bilgi verdi. Ali Çerkezoğlu ise Filistin'de yaşananların yabancılaşması, dışsal bir olay olmaktan çıkarılması gerektiğini belirtti. İlk günden farklı olarak Filistin'le dayanışmanın olanakları ve İsrail'in boykot edilmesi üzerinde duruldu. (İstanbul)

PKP komutanı tutsak düştü!

Peru Komünist Partisi'nin üst düzey komutanlarından "**Komutan İzula**" kod adlı Edgar Mejia'nın Peru polisi tarafından tutsak edildiği iddia edildi. ANF'nin haberine göre gerici Peru devletine bağlı polis ekiplerinin Huallaga bölgesinde gerçekleştirdikleri operasyonda iki gerilla şehit düşerken komutan İzula da tutsak edildi. Komutan İzula daha önce de iki defa polisle çatışmaya girmiş ve kurtulmayı başarmıştı.

İsrail'den Kudüs'e yeni yerleşim yerleri

Siyonist İsrail devletinin Filistin işgali yeni yerleşim yerleri ile her gün biraz daha ağırlaştırılıyor.

İsrail Batı Şeria'da yerleşimlere başladık-tan sonra Doğu Kudüs'te de 240 yeni yerleşim yerinin inşa edilmesine yeşil ışık yaktı. İsrail İskan Bakanlığı tarafından açıklanan karar, Filistinlilerin çoğunlukta olduğu Doğu Kudüs'teki gayri resmi yerleşim yasağının sona ermesi anlamı taşıyor.

Filistin Baş Müzakerecisi Saeb Erakat ise bu kararın İsrail'in "barış görüşmelerinin" yeniden başlaması için her fırsatı öldürme niyetinin ispatı olduğunu söyledi. Erakat; ABD'ye barış sürecinin çöküşünden İsrail'i sorumlu tutma çağrısı da yaptı

2010 yılının başında ABD Başkan Yardımcı Joe Biden'in ziyaret sırasında da İsrail, Doğu Kudüs'e bin 600 yeni yerleşim inşa edilmesi kararını almıştı. 1967 savaşıyla işgal edilen Doğu Kudüs'te 250 bin Filistinli yaşıyor.

"Barış Hemen" adlı insan hakları örgütü de bu denli geniş bir yerleşim kararının Mart'tan bu yana ilk defa alındığını açıkladı. Örgüt sözcüsü Hagit Ofran "Böyle bir karar görüşmelerinin sürmesi için sorun yaratacak tür ve bu da tam olarak İsrail'in yapmak istediği şey" şeklinde konuştu.

ABD'nin Irak yalanları bir bir ortaya saçılıyor!

ABD Savunma Bakanlığı, geçtiğimiz günlerde işgalden 2008 Ağustos'una kadar öldürülen Iraklıların sayısını açıkladı. Buna göre; toplam 63 bin sivil ve 14 bin Irak askeri hayatını kaybetti. Ayrıca yaklaşık 122 bin Iraklı sivil yaralanırken, 3 bin işgal askeri hayatını kaybetti ve 30 bini de yaralandı. Pentagonun bu açıklamasının büyük bir yalan ve dezenformasyon olduğu kısa sürede açığa çıktı.

Irak İnsan Hakları Bakanlığı 2009 Ekim ayında hazırladığı raporda öldürülen Iraklıların sayısının 85 binden fazla olduğunu, 150 bine yakın da yaralı olduğunu açıkladı. Bağsız kamu bilgi kurumu ise "**Irak Kayıp Sayımı**" öldürülenlerin sayısının 110 bine yakın olduğunu belirtiyor. İngiltere merkezli bağımsız araştırma kurumu Düşünce

Araştırma İşleri(ORB) bu sayının Ağustos 2007 itibarıyla 1 milyon 120 bini bulunduğunu açıklamıştı. İngiliz gazetesi "**Lance**" in 2006'da yaptığı araştırmaya göre ise bu rakam yaklaşık 655 bin. Lance'in araştırmasında 2004 yılında bir ayda ölenlerin sayısı yaklaşık olarak 239 civarındayken, bu rakam 2006'da 2 bin 100'e 2007'de ise 3 bine kadar çıkıyor. Uluslararası Atom Enerji Kurumu eski başkanı Muhammed El Baradayt, Guardian gazetesine verdiği demeçte Irak'ta 1 milyon insanın işgal nedeniyle katledildiğini açıklamıştı.

Diğer kuruluşların açıkladığı rakamlara göre Irak'ta ölenlerin sayısı ABD'nin açıkladığının 10 katı. Öyle görünüyor ki ABD emperyalizmi katlettiği her 10 Irak'lıyı bir kişi olarak hesaplıyor.

EVRENSEL BAKIŞ

NATO'nun 3. Dönem "Stratejik saldırı konsepti"

Kuruluşundan bu yana geçen 60 yılı aşkın süre boyunca emperyalistlerin dünya halklarına dönük katliam vb. çok yönlü saldırılarının en önemli araçlarından biri olan **NATO'nun** yeniden yapılandırılması gündemde! Bu emperyalist savaş aygıtının 2. Emperyalist Paylaşım savaşı sonrasında ABD emperyalizmi öncülüğündeki batılı emperyalist güçler tarafından kurulduğu biliniyor.

Kuruluşu sonrasında asli misyonunu, komünizmin dünya üzerindeki yayılmasını engellemek, yani sıra ABD emperyalizmine karşı gelişen- gelişebilecek halk hareketlerini yok etmek/etkisizleştirmek oluşturmuştur. Çok sayıda ülkedeki kontrgerilla faaliyetlerini de yine CIA tarafından yürütülmesine karşı, NATO bünyesinde toplandığı da yine yıllar içinde açık ve net biçimde ortaya çıkmıştır ki bu faaliyetler hala sürmektedir. Emperyalizmin, ABD emperyalizmi öncülüğündeki askeri vd. saldırganlık politikalarında on yıllardır önemli bir yerde duran bu savaş aygıtının yeniden yapılandırılmasına dönük uzunca zamandır devam eden çabaların önümüzdeki günlerde 19-20 Kasım'da Portekiz/Lizbon'da yapılacak olan NATO zirvesinde somut bir hal alacağını rahatlıkla söyleyebiliriz.

Lizbon zirvesinde NATO'nun aralarında ABD eski Dışişleri Bakanı Madeleine Albright'in de bulunduğu "akıl adamlar" tarafından hazırlanan "Yeni Stratejik Konsept" taslak belgesi üzerinde uzlaşma aranacak. Ancak Kasım zirvesi öncesi yapılan mini zirvelere ve buraldan kamuoyuna yansıyan tabloya bakıldığında uzlaşma noktasında pek bir sıkıntı yaşanmayacağı daha şimdiden söylenebilir. NATO'nun stratejik konseptinde yapılacak olan 3. esaslı değişiklik olacak bu. Buna NATO'nun 3. dönemi de denilebilir.

NATO 1,0 olarak adlandırılan birinci dönem, "Soğuk Savaş" dönemini kapsadı. Bu dönem boyunca halklara bu savaş aygıtı üzerinden yaşatılan acılara burada ayrıntılı olarak girmeyeceğiz. "Soğuk Savaş"ın sona ermesinin ardından (gerçekte RSE'nin çöküşünden) sonraki dönem ise NATO'nun 2,0 olarak tanımlandı. Bu dönemin ilk yıllarından başlayarak stratejisinin merkezine "Demir Perde" bloğunun ittifaka (NATO'ya) dâhil etme çabaları oturtuldu.

Bu çabaların özünde yatan esas neden ise batı emperyalizminin eski doğu bloğu ülkeleri üzerinden tam hâkimiyet sağlaması, kendine yeni yağma-talan alanları oluşturmasıydı. Çünkü buralardaki çöküş böyle bir potansiyele de yaratmıştı. Bu yönelimin belirgin dış vurumu ise Yugoslavya'nın parçalanması, bu parçalanmanın Avrupa'nın göbeğinde yaşanan savaş olarak ortaya çıkmasıydı. Yugoslavya halkının başına yağdırılan bombalar "NATO şemsiyesi" altında gerçekleşiyordu!

NATO'nun dünya halkına dönük "terörle mücadele" adı altında 2000'li yılların başlarından itibaren hız kazanan işgal vb. askeri saldırılarında giderek merkezinde yer almaya başladığı biliniyor. NATO'nun misyonu tek tek birkaç emperyalist gücün öncülüğünde işletilmekten ziyade (işgal vb. saldırılar) daha fazla ülkenin dâhil olması saklanıyor.

NATO'nun iki dönemlik stratejik konseptlerinin zamanlamalarına bakıldığında bunların dünya konjonktüründe ortaya çıkan ciddi değişimlerle paralel olarak gerçekleştirildiğini rahatlıkla görebiliyoruz. "Değişim" olarak adlandırılanların nerede-hangi alanlarda yaşandığına gelince; yaşanan yeni durum-durumlar (örneğin; RSE'nin çöküşü ile ortaya çıkan) ve de esas olarak emperyalist-kapitalist sistemin ekonomik siyasal krizinin aldığı boyut olarak özetlenebilir.

Sonuncusunda bugün yaşanan derinleşme-gelinen boyut ortadadır. NATO'ya yeni bir stratejik konsept oluşturma ihtiyacını doğuran esas neden de işte budur.

NATO 3,0 olarak adlandırılan yeni dönem stratejisinin taslağında, önümüzdeki süreçlerde yapılacak istenen değişiklikler-hedefler özetle şunlar: **NATO'nun ittifak üye ülkeler dışındaki ülkelerde askeri müdahalelere devam edebileceği ancak daha geniş bir uluslararası işbirliği oluşturulması!**

Burada önemli bir kusurunu altını çizmek gerekiyor.

NATO'nun daha kuruluşundan itibaren ABD emperyalizminin askeri (ve diğer) yönelimine uygun bir hareket tarzına göre şekillendirildiği biliniyor. Bunun içindir ki burada alınan-alınacak tüm kararlar ABD emperyalizminin kararlarıdır. Aynı zamanda bunda ittifak bileşenlerinin büyük bölümünün ABD güdümlü ülkelerin oluşturulmasının büyük payı var elbette. ABD emperyalizmi bu süreçte kendi kararlarını-yönelimini diğer ülkelerin kararları haline getirmek istemekte. Bu süreçte tek fark, rekabet halinde bulunduğu diğer emperyalist güçlere karşı elinin eskisi kadar güçlü olamaması, içinde bulunduğu krizin bunlarla uzlaşmaya adeta şart koşmasıdır. Bu noktada ise fazla zorlanacağı söylenemez. Çünkü dünya zenginliklerinin yağma ve talanından en az ABD kadar pay almak için çırpınan bu güçlerin, paylarının artmasına olanak sunacak kararlara ayak direyecekleri düşünülemez.

ABD emperyalizminin işgal savaşlarının faturası başta olmak üzere askeri yükünü diğer NATO ülkelerine paylaşma çabasına onay vermeleri de yine alacakları payların artışıyla ilintilidir. Yeni stratejik konsept de yönelimi daha geniş yer verilmektedir. Paylaşılacak istenen askeri harcamalarda en öne çıkan ise maliyeti 200 milyon Euro'yu geçen füze kalkani projesidir. Yine Lizbon zirvesinde yeni strateji kapsamında onay bekleyen bu proje için en başta da silah teknolojileri-müteahhitleri acele etmekte, bastırılmaktadır

NATO 3,0 stratejisinde tehdit algısına yeni bir kavram- algı yerleştiriliyor. "siber saldırı" kavramı adı altında internet kaynaklı saldırılar ve balistik füze saldırıları, tehdit algılamalarından bundan böyle üst soralara yerleştirilecek.

Çeşitli konularla ilgilenen 14 ajansın sayısı 3'e çekilecek. Yani buradaki bilgi akışı haber ağı ile iletişim mekanizmasında merkezileşmeye gidilirken denetim sıkılaştırılacak.

Personel sayısının ise 13 binden 9 binine düşürülecek. Yani buradaki personel sayısında azaltmaya gidilmesinin NATO üyesi ülkelerin ordularında düşünülen yeniden yapılandırma çabalarıyla yakından alakalı olduğu söylenebilir. 28 üye ülkenin 23'ünde ordularının profesyonelleşmesi için kararlar alındı bile. Yeniden yapılandırma denirken kastedilen de budur. NATO bünyesindeki tüm bu değişiklikler "terörle mücadele"de ortaklaşarak başarı şansını arttırmaya dönük gibi görünse de, özü başarısızlıklarını paylaşmaya döndüktür.

Gerillanın "atom karıncası"na...

Her sonbahar, yeni bir yaşamın doğumuna hazırlanma sürecidir. Tohumların toprakla buluştuğu, göğün yaşam suyuna döndüğü andır. Yeniye yaşatmak içindir, onca sıkıntı.

Yine bir sonbahar sürecindeyiz. Önümüz kış, bu da gerillanın pratik faaliyetinin sonuna yaklaştığı anlamına geliyor. Biz de Samsun faaliyet grubu olarak, faaliyetimizi bitirip ana grubun bulunduğu alana doğru yola çıkıyoruz. Tarih 1 Kasım, yürüyüşümüzün 2. günü, radyo haberlerinde Tokat'ta çatışma çıktığını ve iki gerillanın şehit düştüğünü öğreniyoruz. Haberi duyan herkesin aklında ilk soru acaba hangi örgüt? Sonra faaliyet alanına göre hangi örgütün olabileceği üzerine yorumlar yapılıyor; uzayan yorumlar, olasılıklar sonucu bizim yoldaşların olması ihtimali daha ağır basıyor. Peki, o zaman kim ya da kimler olabilir sorusu geliyor aklılara? Kim ne yorum yaparsa yapsın, bunu netleştirmenin tek çaresi akşamüstü kurulacak telsiz bağlantısıdır. Beklemekten başka elden bir şey gelmez. Herkeste ürkek bir sabırsızlık; hem biran önce öğrenme isteği hem de olası kaybı kabullenmek zorunda kalmanın kaygısı. Karmaşık duygular uzağıp gidiyor...

Saatler geçmek bilmiyor. Hâlbuki sayılı zaman "tez geçer" derler. Ama olumlu haberler alıcaksak böyledir; yoksa aslı kalır güneş tepende. Gelin misali salınır ha salınır... Belli olan günün saatleri, böylesi anlarda belirsizleşir, uzağıp gider... İnanmak istemediğin için, her saat başı verilen haberleri tekrar tekrar dinlersin. Belki yoldaşlar değildir ve olmadıklarına dair haberlerde birkaç cümle yakalayabileceğini düşünürsün... Ama hiç fark etmezsin zamanın ilerlediğini.

Zaman sanki durmuş, ilerlemiyormuş gibi geliyordu. Herkes düşüncelerinde kimler olabileceğini aklından geçiriyor ve hiçbir yoldaşın olabileceği ihtimalini getirmek istemiyordu kimse aklılara. Zamanın nasıl ilerlediğini bile anlamadan nöbetçi yoldaşın sesi getiriyor herkesi kendine, "kalkın yoldaşlar akşam yemeği hazır" hep beraber sofrayı kuruyoruz. Kimsede yemek yeme isteği yok. Ama her gerilla, yemesi gerektiğinin bilincindedir. Zor da gelse yaşamın zorunlulukları, yerine getirilmesi şarttır. Yola çıkma zamanı gelmişti, telsizle irtibat kuracağımız tepeye doğru harekete geçiyoruz. Biraz yürüdükten sonra Komutan yoldaş "burası uygun buradan telsiz rahatlıkla çeker" diyor. Beklemeye başlıyoruz. Önce karşı tarafın çağrı yapması gerekiyor. Telsizden ilk çağrı geliyor.

- Musa, Musa...
- Dinliyorum
- Durumunuz nasıl?
- Bizim durumumuz iyi. Siz nasılsınız?
- Bizim durumumuz da iyi. Haberlerde çatışmadan bahsediyor.
- Doğrudur. Şifreye bak sana şifreden vereceğim.

Herkes komutanın etrafında toplanmış, merak-

Barış Aslan'a

lı gözlerle şifreyi takip ediyor. Verilen ilk şifrede ilk isim Cem Ergüldü yoldaş oluyor, herkes başka bir isim daha olmaz umarım diye geçirirken şifreden Barış Aslan yoldaşın da şehit düştüğü veriliyor. Duymayan yoldaşların kimmiş sorularına karşılık, komutan yoldaş isimleri tekrarlıyor. İsimleri duyan "kahretsin sırası mıydı?" diye hayıflanıyor. Herkesi derin bir hüznün kaplıyor, şehit düşen yoldaşlarla yaşananlar bir film şeridi gibi gözler önünden geçiyor. Anılar tazeleniyor, düşünme karşı kim bir kez daha tekrardan bileniyor...

Ve yeniden yola devam ediyoruz. Bugünkü yol yorucu olmamasına rağmen, konaklayacağımız araziye yaklaştıkça yorgunluk iyiden iyie çöküyor. Çantalar daha da ağır gelmeye başlıyor. Ertesi gün öğlen yemeğinden sonra Siyasi Komiser yoldaş, şehit düşen yoldaşları anmak için ayağa kalkarak grubu şehit düşen yoldaşlar şahsında parti ve devrim şehitleri anısına bir dakikalık saygı duruşuna çağırıyor. Saygı duruşundan sonra sözü Barış Aslan yoldaşın çocukluk arkadaşlığı olduğum için bana bırakıyor. Yoldaşlarla konuşurken onunla konuşuyorum sanki. Yoldaşlarımız da onu dinliyor gibi...

"İçimde seni gerektiği gibi anlatamamanın kaygısı var. Herhalde en zor iş şehit düşen bir yoldaşı anlatmaktır. Seni anlatmaya nereden başlamalıyım? En zor koşullarda bile gülen yüzünü, hangi cümle ile ifade edebilirim? Nereden başlamalıyım seni anlatmaya? Gerillaya gelişimin ilk kışında, çeşitli aksiliklerden kaynaklı, kişin en zor koşullarını dışarıda geçirdiğimiz o günlerde; haftalar süren açlığa, soğuk koşullara aldırış etmeden her işe koşturana ve gerilla

birliğinin "atom karıncası" olarak bilinen yoldaş. Gazetede çıkan kar üzerinde, beyazlıkla yürürken çekilen o resimlerine "ne kadar romantik" diyebilirler. Ancak senin o yürüyüşte 25 kilo çanta, roket atar, iki roket, bir kalashnikof ve bir tabanca taşıdığını ve zorlanma sonucu bayıldığını anlatabilir miyim? Ayıldığında ise yükünü hafifletmeye çalışan yoldaşlara izin vermeyip, çantayı yine kendinin taşıdığını anlatabilir miyim? Gerillaya gelişinin ilk günlerinde görevle giderken patlamış ayak tabanlarının üzerine inatla basıp nasıl yürüdüğünü anlatabilir miyim? "Ayağın nasıl?" diye soran yoldaşlara "patlasın ben de onları nasırlaştırırım" dediğin günleri mi anlatabilir miyim? Ailenle tartışırken kafanda gerillaya gelmen o kadar netti ki, onları ikna etmeye çalışırken "Ben gideceğim. Gerillada daha fazla şey yapabilirim, Avrupa bana göre değil" deme cüretini mi anlatabilir miyim?

Ama **Barış Aslan deyince ilk akla gelen yanını anlatayım. Sade olmanın ve sade yaşamın getirdiği mütevazılık, saf ve insana huzur veren bir gülümseme, görevler ve zorluklar karşısında bahane bulmadan koşan bir partizan, bir yoldaş...**

Şehitlerin bize bıraktığı bayrak ve çantalarımızdan daha ağır olan onlara karşı sorumluluk yükü bizi daha da yürütmekte ısrarlaştırıyor ve adımlarımızın hızlanmasına neden oluyordu. Ana gruba ulaşmak için çıktığımız yolculuk bir hafta sürmüştü. Bir haftanın sonunda ana gruba buluşacağız. Buluşma yerine öğle yemeğinden sonra hareket ediyoruz. İlk olarak öncüler grupla irtibat kurduktan sonra biz de noktaya doğru hareket ediyoruz. Aylardır Karargâh grubu bizi bekliyor. Görmediğimiz yoldaşlarımızla kucaklaşıp hasret gideriyoruz. Espriler, gü-lüşler dalga dalga grubu sarıyor. Grubun son üyeleriyle tokalaşırken gözler şehit yoldaşları arıyor, gö-rülp de duyduklarını yalanlamak istemiyorsene. Bulamayınca tekrar bir burukluk yaşıyor arayıp da bulamayan. Bir yanda yoldaşlarıyla buluşmanın sevinci, diğer yanda şehit düşenlerin derin hüznü. Gerillada her ayrılıkta söylenen o söz geliyor aklılara; "gidip de dönmek, dönüp de görmemek var."

Yoldaş seni tekrar göremeyecek miyim? Memleket şivesi ile konuşup, çocukluk anılarımızı anlatıp gülemeyecek miyiz? Tanıdıklarımıza birlikte mektup yazamayacak mıyız? Benim kuralımsızlığımıza kızmayacak mısın artık? Memleket gerilla olarak gitmenin hayallerini kuramaması da hayallerimiz daha da büyüdü. İntikam ve zafer yeminleriyle bilindi. Hedefine kilitlenen bir ok gibi yayından fırlamıştır artık. Partizan öfkesi büyüyor ve saflara her düşen yoldaşın yerini doldurmak için gelenler artıyor. **Ve saflar yeni Cem'ler, Barış'larla yeniden dizildi ve dizilmeye devam ediyor...**

Şehit düşen yoldaşlara en büyük yeminimiz bu bayrağı hedefine ulaştırmaktır... Söz sana yoldaşım, söz! Bayrağımız hedefine ulaşacak!

(Dersim'den bir gerilla)

ÖLÜMSÜZLEŞENLER

KAVGADA

İsmet Akdemir: 1966 Erzincan doğumlu olan Akdemir, ağırbaşlılığı ve haksızlıklara boyun eğmeyen kişiliği ile çevresinde sempati topluyordu.

Hüseyin Akdemir- Rıza Akdemir: 1949 Erzincan-Çayırılı doğumlu Hüseyin Akdemir, 1975'te Erzincan'da yaşanan olaylarda ezilen halkın yanında mücadele etti. 10 Kasım 1976 günü faşistler tarafından pusuya düşürüldü. Hüseyin Akdemir burada şehit düşerken kardeşi Rıza Akdemir 17 Kasım'da yaşamını yitirdi.

Eşref Şahlar-Veli Karasu: Adana'da öğrencilik yıllarında Partizanlarla tanışan Veli Karasu ve Eşref Şahlar, 8 Kasım 1979'da İGD, DDKD, SGB ve Emegün Birliği sosyal faşistlerinin ortaklaşa kurdukları bir tuzakla katledildiler. Sosyal faşistlerin elebaşısı daha sonra Partizanlar tarafından cezalandırıldı.

1962 yılında Dersim'de doğan Veli Karasu Adana'da gençlik faaliyeti sürdürürken tanışır Partizanlarla. Veli Karasu'nun cenazesi Ovacık'a götürüldü.

1962 doğumlu olan Eşref Şahlar da Partizanlarla öğrencilik yıllarında tanıştı.

Necdet Oynargül: 1959 doğumlu Necdet Oynargül Balkanlardan göç etmiştir. Genç yaşında Partizanlarla tanışır. Kod adı Asker'dir. Kasım 1980'de MİT'çi Ahmet Öztürk'ün cezalandırılmasından sonra tutsak düşer. Necdet Oynargül işkenciler ser verip sır vermemeye işkenciler intikam için onu Çağlayan semtinde bir eve götürerek kurşuna dizer.

Özcan Ezigül: 1960 yılında Edirne Uzunköprü'de dünyaya gelen Ezigül, 1980'de lisede iken şehit düştü.

Nubar Yalınyan: Ermeni milliyetinden Nubar Yalınyan, 1957 yılında Mar-din'in Silopi ilçesinde doğdu. Geçim sıkıntısı nedeniyle İstanbul'a göç eder. Dericayan Lisesinde öğrenci iken 1976 yılında Partizanlarla tanışır. 1978'de Hollanda'ya gider. 5 Kasım 1982'de Hollanda'nın Utrecht kentinde MİT tarafından katledilir.

Ali Haydar Aslan: Ali Bom kod adlı Ali Haydar Aslan 1957 yılında Dersim'in Mazgirt Nazım köyünde doğdu. 8 Kasım 1983'te Nazimiye merkezinde bombalı pankart asmak isterken bombanın elinde patlaması sonucu şehit düştü.

Doğan Erdem: Erzincan-Tercan doğumlu ve kod adı Bektaş olan Doğan Er-

dem, gerilla komutanlarından. Kasım 1984'te çığ altında kalarak yaşamını yitirdi.

Hasan Özüm: 1955 Bingöl-Kığı doğumlu Hasan Özüm, 1984 yılında idama mahkûm edilen Feridun İhsan Berk'in Ankara'da kaçırılması olayından dolayı aranırduruma düştü. Bunun üzerine Hollanda'ya gitti. Faaliyetlerine burada devam etti. 1985'te yakalandığı hastalık sonucu yaşamını yitirdi.

Tuncay Çarıkcıoğlu: 1962'de Kastamonu'da dünyaya gelen Tuncay Çarıkcıoğlu, 1982 yılında İstanbul'da Mühendislik Fakültesinde okurken Partizanlarla tanıştı. 1985 yılında gözaltına alındı. İşkencelerde polise kök söktürdü. İsmail Oral'a birlikte komsomolun ilk kurucu önderleri arasındadır. 1989 yılında gerillaya katıldı. Dağların Çetin'i 2-3 Kasım 1992'de Tokat'ın Almus ilçesi Arısı Eskiçi mezrasında kurulan pusuda şehit düştü.

Fethiye Batmaz: 1976 yılında Dersim Ovacık'a bağlı Ada köyünde doğdu. 93'te gerillaya katıldı. 7 Kasım 93'te Hozat'ta çıkan bir çatışmada şehit düştü.

Hızralan şehitleri
1 Kasım 1999 tarihinde Tokat'ın Erbaa ilçesi Hızralan deresi mevkiinde TC askerlerinin pususu sonucu halk ordusu savaşçıları Barış Aslan ve Cem Ergüldü şehit düştü.

Muharrem Yiğitsoy: 1970 Yozgat-Şefaati Arife köyünde Türk-Alevi bir ailede dünyaya geldi. Devrimci düşüncelerle Eskişehir'de Maden Mühendisliği okuduğu yıllarda tanıştı. Komsomolda örgütlendi. 98'de Özgür Gelecek gazetesinde çalışmaya başladı. Yaklaşık 4 yıl gazetenin Matlatya temsilciliğini yaptıktan sonra 2002 yılında Karadeniz'de özlemini çektiği gerillaya katıldı.

Aşkın Günel: 1984 yılında Tokat'ın Daduk'ta (Çambulak) Türk-Alevi yoksul bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi. Gerilla ile iç içe büyüdü. Ekonomik nedenlerden dolayı ailesiyle İstanbul'a göç etti. 13 yaşında bir yandan matbaada işçi olarak çalışırken bir yandan Komsomol'da faaliyet yürüttü. 99'da 15 yaşında iken Karadeniz'de gerilla birliklerine katıldı.

Cafer Kara: Maraş'ın Elbistan ilçesi Ambar köyünde Kürt-Alevi yoksul bir ailede dünyaya gelen Cafer Kara gençlik yıllarına kadar köyde kalmıştı. Daha sonra yurtdışına çıkan Cafer Kara Partizanlarla burada tanıştı. Burada uzun süre örgütlü faaliyet yürüttü. 2002 yılında Karadeniz'deki gerilla birliklerine katıldı.

PUSULA

KİTLE ÇALIŞMASINA DAİR BAZI NOTLAR

Kitle çalışmasına dair değerlendirmeler yayınlarımızda, sözlü tartışmalarımızda oldukça geniş yer tutmaktadır. Mevcut problemin görülmesi ve bunun üzerinde tartışmanın yürütülmesi olumlu bir durumdur. Ama yürütülen tartışmaları anlamlı kılacak olan bu yönlü ortaya çıkarılan pratik sonuçlarıdır. Eğer ortada tartışmaya paralel olumlu sonuçlar yoksa bu olumsuz bir durumdur.

Bu durumda ya doğru noktalarda tartışmadığımız ya da tartışmalarımıza uygun bir pratik izlemeye sahip değiliz. Hiç şüphesiz ki tartışmalarımız yetersiz olabilir. Kavrayış düzeyimiz mevcut tikanlıkları aşacak çözümler sunmada geri kalabilir veya ortaya çıkardığımız olumlu sonuçlara uygun bir pratik duruş sergileyemeyebiliriz. Bu soruları ve ihtimalleri daha da çoğaltmak mümkündür. Yine tüm yetmezliklere ve yetersizliklere rağmen, sorunun görülmesi ve tartışılması çözüm için sistemli kazanmasa da pratik çabalar içine girilmesi, gelecek açısından ortaya konulan bir irade beyanıdır. Bu durum önemsenmelidir. Ve özellikle pratiğe dönük adımlara daha bir netlik kazandırılmalıdır. Pratik; kararlarımızın testi, eksikliklerimizi görmenin en yalın durumudur. Dolayısıyla kitle çalışması, kitlelerle ilişkili sürdürüş biçimimizi sürekli sorgulamalıdır. Pratik içinde yürütülecek sorgulamalar her zaman gerçeklemede daha yakın sonuçlara ulaşmamıza hizmet eder.

Bu bakış açısına uygun olarak hareket et-

tğimizde yapmamız gereken ilk iş; **her bölgedeki faaliyetçilerimizin kitlelerle ilişkilerde karşılaşılabilecek somut sorunları tespit etmek ve ona göre ortaya bir hareket planı çıkarmaktır.** Buna ön bir hazırlık da diyebiliriz. Ön hazırlığın kolektif bir tarzda yapılması ve alana giden faaliyetçilerin daha donanımlı kılınması, sorunlara dair bilgilendirilmesi planlamanın ilk adımının aşgari düzeyde atılması anlamına gelir. Hiç şüphesiz böylesi durumlarda hesaba katılmayan, öngörülmeleyen bir dizi sorunla karşı karşıya kalmak mümkündür. İşte tam da burada karşıya uygulamaların önderlik, yaratıcılık kapasiteleri çıkarıyor. Çünkü sorunların çözümünde ortaya konulacak yaratıcı ve ısrarcı tutum, engellerin aşılmasını kolaylaştırır.

Yani kitle çalışmalarımızda verdiğimiz her sözün, yaptığımız her propagandanın arkasında durmalıyız. Kitle toplantılarında pratiğe dönük alınan kararları mutlaka uygulamalıyız. Kararları alıp uygulamamak, verilen sözlerle uygun davranmamak kitlelerle aramızdaki ilişkileri bombalamak anlamına gelir. Bu anlamıyla kitlelere dönük çalışmalarımızda, o anda kulağa hoş gelen ama altı boş her türlü söylemden kaçınmalıyız. Uygulanabilir kararlar almak ve uygulamak kitleleri mücadeleye yakınlaştırmak ve örgütlemek için bize büyük avantajlar sağlar.

Bugün ileri kitlelerin dahi devrimcilere ve komünistlere karşı güvensizlik beslemeleri, yapılan çağrılara karşı esasta sessiz kalmaları pratik başarısızlıkların, yerine getirilmeyen veya pratikle uyumlu olmayan söylemlerin yıllardan beridir yaratmış olduğu tahribattır.

Gelinen aşamada bu ve benzeri olumsuz-

luklara sürekli dikkat çekmek pek bir anlam ifade etmiyor. Tüm enerjimizi tüm gücümüzü değiştirme, olumsuzlukları aşma noktasına yönetmeliyiz. Dönemin ve sürecin ihtiyacı budur. Var olan nesnel koşullar bu yönlü devrimci hamleler için uygundur. Dolayısıyla kaybettiklerimizi yeniden kazanmak, daha büyük kazanımların yolunu aralamak için yoğun bir emek ve atak bir pratik içine girmeliyiz. Ve bu pratik yaşanacak genel değişimlere ayna tutacak, birçok gerçeği de görmemizi sağlayacaktır.

Diğer önemli noktalardan biri ise, yukarıda altını çizdiğimiz pratik duruşa uygun olarak **kitleleri somut sorunları üzerinde mutlaka ama mutlaka tartışma süreçlerine katma** gereğidir. Onlar adına düşünme onlar adına karar verme yerine; tartışma ve karar süreçlerine onları katma çabası ana prensibimiz olmalıdır. Köy çalışmalarımızda, işçi sınıfı içindeki çalışmalarımızda, semt çalışmalarımızda bu yöntemi izlemeliyiz. Bunun için dar ve geniş toplantılar örgütlemeliyiz. Toplantıların örgütlenme süreçlerinde geniş kesimlerin fikirlerini almalı, onları toplantıları örgütlemenin bir parçası haline getirmek için ortaya azami bir çaba koymalıyız.

Örgütlenen her toplantı mutlaka somut gündemli olmalıdır. Ve mümkün olduğu kadar gündemler dar tutulmalıdır. Bu hem tartışılan sorunun daha etraflıca ele alınmasına hem de daha yerinde ve uygulanabilir kararların alınmasına vesile olabilir. Temel sorun birçok meseleyi tartıştıktan çok, öncelikli olan sorunların tartışılmasını sağlamak ve çözümleri için ortaya güçlü bir irade çıkarmaktır. Elde edilecek her pra-

tik başarı, yeni hamlelerin zeminini hazırlar. Kitlelerin kendine güven duymalarını sağlar. Ve en önemlisi de ortaya çıkan davranış birliğidir. Pratik birliği, bencil, bireysel çıkarlar temelinde ezilenler arasında oluşan güvensizliklerin giderilmesinin en büyük panzehiridir.

Kitle çalışmasında edilgenlik ve kendiliğindenci tutumlar tüm faaliyetleri sakatlar. Dolayısıyla planlı çalışma, çalışmalarda ısrarcılık, koparıcı yaklaşımlar olmazsa olmazdır. Bu bir özgüven sorunudur. Bu yüklenen misyonun, yapılan işin önemini ve ciddiyetini kavrama sorunudur. Bu demektir ki, kitle çalışmalarında niteliğin yükseltilmesi, bizim niteliğimizden, sorunlara vakıf olma düzeyimizden bağımsız değildir. Sorunlara ne kadar vakıf olursak, propaganda ve ajitasyon çalışmalarımız da o kadar etkili olur. Sorunların çözümüne dair genel söylemlerden çok ortaya daha somut daha anlaşılır çözümler sunma imkânımız artar. Bu da propaganda hedefi olan güçlerin ikna olma ve sürecin içinde yer alma zeminini güçlendirir. Bu demektir ki, kadro ve militanların niteliğinin yükseltilmesi tüm çalışmalarımızın başarı çitasının yükseltilmesi anlamına gelir.

Ama şu da bir gerçek ki; ortada teorik, politik bir birlik varsa kitleleri ikna etme gücünde bir zayıflığın olması kaçınılmazdır. Yani, inanmak ve inandırmak. **Propaganda edilen güçleri ikna etmek için ortaya her zaman ikna edici veriler sunmak ve sunulan verilere uygun bir yaşam tarzı ve duruş sergilemek zorunludur.** Nereden bakarsak bakalım karşıyız aşgari düzeyde ideolojik, siyasal donanımlı, örgütsel

tecrübeli bir militan gerçekliğinin yaratılmasını çıkarıyor.

Sınıf mücadelesi içindeki geri düzeyimizin, hatalarımızın, başarısızlıklarımızın kitleler içinde eleştirilmesi anlaşılır bir durumdur. Esas olarak anlaşılacak olan bu eleştiriler karşısında ezilmemiz ve bir suçluluk psikolojisi içine girmemizdir. Her faaliyetçinin şu gerçeği görmesi gerekir; **Başarısızlıklarımız, haklılığımızı asla gölgelemez.** Başarısızlıklarımız, kitleler karşısında haklı ve meşru bir davanın savunucusu olduğumuz gerçeğini haykırmamızı asla engelleyemez. Suçlu olmakla, başarısız olmak arasındaki fark doğru kavranılmalıdır.

Eleştiriler ve pratik başarısızlıklar karşısında ezilmek, geri düzeyde bir savunmaya geçmek veya söylenenleri onaylamak militan bir duruşla bağdaşmaz. Elbette ki kitlelerden, devrimci güçlerden, yakın çevremizden gelen eleştirilere açık olacağız. Özgürce bir tartışma ortamı yaratmak için her türlü çabayı sarf edeceğiz-etmeliyiz. Ama eleştiriler ne kadar ağır olursa olsun, asla eleştiriler karşısında yıkılmamalıyız. Unutmamak gerekir ki, suçluluk psikolojisi özgüven yıkımına yol açar, "işe yaramaz" duygusunu geliştirir. Bu duruş, bu ruh hali egemen sınıfların ezilenleri, emekçileri süren anlayışlarına hizmet eder. Devrimci kişilik, devrimci militanlık bu tür anlayışların reddiyle başlar. Dolayısıyla tarihsel misyonumuzu ve sorumluluğumuzu doğru kavramalıyız. Haklılığımız ve meşruluğumuzdan aldığımız güçle her türlü saldırılara ve zorluklara karşı savaşma kudretini göstermeliyiz.

Azınlıklar için sessiz bir soykırım;

Varlık Vergisi, toplumun homojenleştirilmesi ve sermayenin Türkleştirilmesi amacıyla hazırlanan oldukça kapsamlı ve etkili bir sessiz imha ve tasfiye politikasıdır.

Cumhuriyet tarihi abartısız denilebilir ki kuruluşundan bugüne Türk ve Müslüman olmayan kesimlere yönelik sistemli bir asimilasyon, imha ve inkârın tarihidir.

Önce gayrimüslimlere, ardından Türk olmayanlara yönelik soykırım, sürgün, imha-katliam ve asimilasyon TC'nin tarihinin her safasında tüm gerçekliğiyle karşımıza çıkmaktadır. Osmanlı İmparatorluğu'nun son döneminde başlatılan yeni bir toplum projesi, bu topraklarda yaşayan çeşitli milliyetlerden, inançlardan, kültürlerden yığınlar için tam bir tradeji olmuştur. Osmanlı'dan arta kalan toprak parçasında devletin devamlılığını sağlama hedefi ile hareket eden İttihat ve Terakî'nin yeni toplum projesi, aynı zamanda Cumhuriyet'in temellerini oluşturdu. Ne var ki kurulması tasarlanan bu yeni toplumda Müslüman-Sünniler ve Türkler dışında hiç kimseye kendi kimliği, inancı ve kültürü ile yaşam hakkı tanınmayacaktı. Bunda ısrar edenlere karşı Osmanlı'dan devraldıkları korkunç tecrübeler-dene-yimler bir devreye girecekti. "Sınıfsız, imtiyazsız, kaynaşmış bir kitle" böylelikle yaratılmı ş olacak ve devletin bekaası sağlanacaktı.

Osmanlı'nın son dönemlerinden bugüne süregelen bu yolculukta elbette önemli duraklar, dönemeçler, virajlar da olacaktı. **Varlık Vergisi** de İttihatçılardan devralınan bu geleneğin en önemli halkalarından birini oluşturmaktadır.

Sermaye Türkleştirilecek...

Varlık Vergisi, toplumun homojenleştirilmesi ve sermayenin Türkleştirilmesi amacıyla hazırlanan oldukça kapsamlı ve etkili bir sessiz imha ve tasfiye politikasıdır. İkinci Paylaşım Savaşı'na girmeyen Türkiye'de buna rağmen kara borsa, vurgunculuk tavan yapmıştır. Halkın hükümete büyük bir öfkesi vardır. Ekmek karne ile verilmekte, ülke büyük bir kıtlıkla boğuşmaktadır. Genç emekçi yığınlar açlık ve sefalet içinde yüzerken bir avuç asalak savaştan büyük bir rant elde etmiş, kasalarını doldurmak-

tedir. İşte böyle bir atmosfer içinde egemenler bir taşla iki kuş vuracak bir politikayı devreye soktular.

11 Kasım 1942 yılında kabul edilen bir yasa ile "Varlık Vergisi" adıyla bir vergi icat edilir. Buna göre tespit edilen vergi mükellefleri en geç bir ay içinde öngörülen vergiyi ödemek zorundadır. Ödemeyenler çalışma kamplarına gönderilecektir.

Vergi listeleri ise Şükrü Saraçoğlu başkanlığındaki bir heyet tarafından Milli İstihbarat Teşkilatı ve Emniyet Genel Müdürlüğü tarafından yürütülen "titiz" çalışmalar sonucunda belirlendi. Vergilendirmeyi yöneten heyet tamamen CHP'nin kontrolü altındaydı. Milli Şef İsmet İnönü ise her şeyden haberdardı ve uygulamanın altına imza atmıştı.

15 Mart 1944'te çıkarılan bir kanunla Varlık Vergisi tamamen yürürlükten kaldırıldı. Vergi kaldırılmıştı ama gayrimüslimler için felaketler sona ermeyecekti...

Hükümet bu yasayla savaşı bahane ederek büyük rant elde eden kesimlere yönelik bir yaptırım uyguladığı görüntüsü verecekti. Bununla beraber kendisine yönelen tepkileri törpüleyecek ve oluşan öfkeye başka bir hedef gösterecekti. Böylece **ekonomik ayağı sermayenin Türkleştirilmesi, toplumsal ayağı azınlıkların ülke topraklarından sürgün**

"Varlık Vergisi"

edilmesi ve kültürel ayağı toplum yaşamındaki etkilerinin kırılması olan proje mükemmel bir şekilde yaşama geçirilecekti.

Kanun kâğıt üzerinde tüm kesimleri kazancı oranında vergilendirmekteydi. Gerçekte ise Rum, Ermeni ve Yahudilere kesilen vergi, aynı durumdaki Müslümanların çoğu zaman on katıydı. On binlerce gayrimüslim, kesilen vergileri ödemek için tüm mal varlıklarını satmak zorunda kaldı. Verginin yüzde 70'i İstanbul'daki mükelleflere tahakkuk ettirildi. **Bunların yüzde 87'si gayri-müslim, yalnızca yüzde 7'si müslümandı.** İzmir, Antakya, Balıkesir, Bursa ve Ankara'da yaşayan gayrimüslimler de bu haraçtan paylarına düşeni aldı.

Azınlıklar susturulacak...

1941 Mayıs'ında İstanbul ve Trakya'da yaşayan 25-45 yaşları arasındaki tüm gayrimüslim erkeklerin askere alınması ve oluşturulan "Amele Taburları"nda insanlık dışı koşullarda ölüme sürüklenmeleri, gelecek felaketin habercisiydi aslında.

5 bine yakın insan her şeylerini satmalarına karşın sürgüne gönderilmekten kurtulamadı. Sürgüne gönderilenleri Erzurum ve Eskişehir'de soğuk ve karlı bir kış ve çalışma kampları bekliyordu. Burada her şey sürgünlerin hastalanması ve ölmeleri için ayarlanmıştı. Kurtulmak bir mucizeydi. 5-6 kişilik gruplar halinde köylere gönderilen sürgünler çalışacak, devlete borçlarını ödeyeceklerdi. Taş kırdılar, yol yaptılar, en ağır işlerde çalıştırıldılar. Sürgünlerin yaşadığı korkunç tradejiyi kendi sözlerinden dinleyelim: "Eve dönebilir miyiz bilmiyorum, her dakika ölüm üzerimizde, çocuklarımızla ilgilenen ve onları özgür bir ülkeye götürmen için yalvıyorum, burada asla bir köleden daha fazlası olamayacaklar." (Rifat N. Bali, **The "Varlık Vergisi-2005"**.)

Sürgünlerin birçoğu burada hastalandı, bir kısmı ise öldü. Geriye dönmeyi başarabilenler ise çareyi göç etmekte buldu. Bu projenin başarılı bir şekilde yaşama geçirilmesinden sonra 1948-50 yılları arasında 30 bin Yahudi İsrail'e gitti. Binlerce Ermeni ve Rum da her şeylerini bırakarak değişik ülkelere göç etti. Kökleri bu toprakların derinlerinde olan gayrimüslimler kılıç zoruyla yüzyıllar içinde yaratıklarını terk etmek zorunda bırakıldı.

Bu projenin sonunda özellikle ticaret alanında etkili olan gayrimüslimlerin büyük bir çoğunluğu tasfiye edildi, mallarına-mülklerine el konuldu ve ekonomik alandaki tüm etkileri yok edildi. 1943 yılının sonlarına doğru hedeflenen gelirin yüzde 80'i elde edilmişti.

15 Mart 1944'te çıkarılan bir kanunla Varlık Vergisi tamamen yürürlükten kaldırıldı. Vergi kaldırılmıştı ama gayrimüslimler için felaketler sona ermeyecekti...

Tarihten kısa kısa...

* **2 Kasım 1917:** Filistin'de Yahudilere bir yurt verilmesini öngören Balfour Deklarasyonu yayımlandı. Bu deklarasyon bugünkü Siyonist İsrail'in temellerini oluşturdu.

* **14 Kasım 1925:** Sivas'ta şapka inkılabına karşı duvarlara yazılar yazıldı. İmamzade Mehmet Necati, bu gerekçeyle idama mahkûm oldu.

* **15 Kasım 1937:** Dersim İsyanı liderlerinden Seyit Rıza 6 yoldaşıyla birlikte Elazığ Buğday Meydanı'nda idam edildi.

* **9 Kasım 1938:** Berlin'de 7 bin Yahudi dükkanı yağalandı, yüzlerce sinagog ateşe verildi, çok sayıda Yahudi öldürüldü.

* **8 Kasım 1941:** Arnavutluk Komünist Partisi kuruldu.

* **4 Kasım 1947:** Bulgaristan Halk Cumhuriyeti ilan edildi.

* **1 Kasım 1954:** Cezayir bağımsızlığını kazandı.

* **29 Ekim 1956:** Siyonist İsrail ordusu, Mısır sınırını geçerek Sina Yarımadası'nı işgal etti.

* **7 Kasım 1963:** İlk yasal grev Bursa'da yaşandı. Otobüs İşletmesi'nde çalışan 222 işçi greve çıktı. İşçiler Motorlu Taşıt İşçileri Sendikası üyesiydiler.

* **10 Kasım 1965:** Büyük Proleter Kültür Devrimi başladı. Kültür Devrimi yığınların devrimci enerjisini ortaya çıkarmak hedefi taşıyordu.

* **15 Kasım 1968:** İtalya'da çalışanlar genel greve gitti.

* **10 Kasım 1970:** Şehirlerarası otobüs ve kamyon şoförleri boykota başladı

* **10 Kasım 1980:** Yayıncı İlhan Erdost, Marmak Askeri Cezaevi'ne götürülürken dövülerek katledildi.

* **5 Kasım 1984:** Güney Afrika'da ırkçılığa karşı genel grev yapıldı.

* **7 Kasım 1988:** Hapishanelerde bine yakın tutsak açlık grevine gitti. Grev, tek tip elbise ve sevk zinciri takılması uygulamalarına karşı yapıldı.

* **13 Kasım 1990:** Metal işkolunda örgütlü 50 bin işçi Madeni Eşya Sanayicileri Sendikası MESS'i protesto için işyerlerinde yürüyüş yaptı.

* **15 Kasım 1990:** İstanbul Metaş Fabrika-sı'nda çalışan 950 işçi üretimi durdurdu. İşçiler eş ve çocuklarıyla birlikte açlık grevine başladılar.

* **3 Kasım 1996:** Susurluk'taki trafik kazasında İstanbul Emniyet Müdür Yardımcısı Hüseyin Kocadağ ile birlikte 3 kişi öldü, DYP Şanlıurfa Milletvekili Sedat Edip Bucak yaralandı. Ölenlerden birinin "Mehmet Özbay" sahte kimlikli Abdullah Çatlı olduğu ortaya çıktı. Ülke gündemine bomba gibi düşen bu olayla devlet-polis-mafya üçgeni geniş kesimlerin gözünde teşhir olmuş oldu.

KÜLTÜR-SANAT

"Sanatınızı Nasıl Alırdınız?"

"Sanatlar, sanatların en büyüğü olan yaşama sanatına katkıda bulunmalıdır..."

(B. Brecht)

Son günlerde bir tartışmadır alıp gidiyor başını. Boşnak asıllı Sırp, (kimilerine göre Yugoslav) çok önceleri Hıristiyan sonra Müslüman şimdilerde ise Hıristiyan (Ortodoks); Müslüman Boşnak adıyla Emir ya da Ortodoks bir Sırp olarak **Nemanja Kusturica...** Bu yazıda az önceki etnik ve dini kargaşanın bir daha oluşmaması için "Kusturica" olarak anacağız gündemimize "bomba" gibi düşen yönetmeni...

Bilindiği üzere; bu yıl 47.si gerçekleştirilen **Antalya Altın Portakal Film Festivali**, bir hayli hareketli ve tartışmalı geçti. Tartışmalar da genel hatlarıyla Kusturica'yı protesto edenleri haklı görenler ya da görmeyenler diye iki koldan uzadı gitti.

Peki neydi Kusturica gibi uluslararası başarıları olan bir yönetmene bu kadar tepki gösterilmesinin nedeni? Balkanlardaki iç savaşta Sırp tarafından Boşnak olarak kullanılan soykırımı görmezden gelmiş ve bu soykırımı uygulayanlarla kolkola fotoğraf çek-tirmiş, tecavüze uğramış birlerce Boşnak kadın için "ne olmuş ki kürtaj olurlar" deyip ve üzerine resmi kaynaklar (Kızıl Haç) ölü sayısi-

ni 110.000 olarak gösterirken (Boşnak kaynaklarına göre 300.000'den fazla) "abartılıyor" diyebilen bir sanat insanıdır.

Yazının ilk paragrafındaki etnik-dini ayrımlar Kusturica tartışmalarını kısır bir döngüye oturtmaktadır. Sağlıklı bir analiz yapılamamaktadır. Olaya nedense hep Boşnak Sırp oldukularıyla, Müslüman Hıristiyan (Ortodoks) oldukular, o birleşik Yugoslavya'yı savunan anti-emperyalist bir kişiydiler, faşist bir Sırp milliyetçisiydiler gibi kutuplaşmanın arasında geçip gidiyor.

Aslında burada sır Sartre'in Fransa'nın Cezayir-Fas işgaline tepki göstermeyen, üyesi olduğu Fransız Komünist Partisi'ne dediği cümlede saklı: "**Bir sanatçı yaşadığı dönemin hem tanığı hem de sanığıdır!**" Bu cümleden sonra Sartre, partisiyle tüm ilişkilerini askıya almıştı. Ama her zaman sanatın sistemle ya da güçle (iktidar oranıyla) ilişkisi böyle olmamaktadır.

Tüm sinema sanatının adını asla reddedemeyeceği bir isim olan D.W. Griffith "Intolerance" adlı filmini 1915'lerde çektiğinde sinemada dev-

rim niteliğinde bir iş yapmıştı. Fakat aynı zaman diliminde çektiği "The Birth of a Nation" adlı film aşırı derecede ırkçı bir filmidir. 1915 yılı için dahi! Siyahileri yeren, barbar gibi gösteren, köleliği savunan, siyahilere karşı saldırılarıyla bilinen ırkçı Ku Klux Klan'ı ise öven bir yapımdır.

Leni Riefenstahl'ın "Olympia"sı ve "İradenin Zaferi" adlı çalışmalarını sinema sanatının yapı taşlarındandır. Gerek Olympia gerekse İradenin Zaferi, bugün genel-geçer olmuş, sayısız sinema tekniğinin, kamera açısının da yaratıcısıdır. Sinematografi açısından mükemmeldir bu iki film. Riefenstahl Nazi işbirlikçisi bir sinemacıdır. "Olympia"da "üstün-insan", "beyaz", atletik açıdan mükemmel, "Aryan" profili; "İradenin Zaferi"nde ise Nazi partisidir, tanrısallaştırılan. İradenin Zaferi, dünyanın belki de en önemli ve en kaliteli "propaganda" filmidir ve Hitler'i ilahî, mükemmel, hakikî lider olarak sunar... Nitekim Riefenstahl Hitler ile bizzat arkadaşır. Belki bireysel olarak toplama kamplarında insanlara eziyet etmemiştir ama o eziyetin kurumsallaşmasının halk tarafından kabulü ve halka aktarılışında

doğrudan rol oynamış, katil bir düzeni hakikat gibi sunmuştur.

Yukarıda adı geçen iki yönetmen Kusturica'dan çok daha önemli iki yönetmen olmakla beraber kişilik yapıları birbirine benzemektedir. Sartre "tanıklığı" bile kaldıramazken, Kusturica da "sanıklığı" seçmiştir ve bugün gelinen nokta da bu sanık olma halidir.

Kendisinin Sosyalist Yugoslavya'ya bakışını da çekinmeden söyler Kusturica. Sosyalizm tukakadır! Avrupa'nın göbeğinde bir tehlike olan, Nazi tuğaylarına karşı Avrupa'daki en büyük direnişi gösteren "partizan"ların kurduğu Yugoslavya, elbetteki yok olmalıdır (Özellikle Almanya için). Senaryo basittir... Zaman geçmeden uygulamaya geçilmelidir ve geçilmiştir. Fakat bu noktada dışarının içeriği görmesi için tüm ideolojik ve politik argümanların yanında sanat yüceleştirilmiştir. Bunda da günümüzün en büyük ve etkili sanat biçimi olan sinemaya ihtiyaç vardır. Bu ihtiyacı elbette karşılayacak en iyi kişi Kusturica'dan başkası değildir. Yönetmenliği gerçekten etkileyici, sinema zekası iskanamayacak kadar güçlü olan bu Boşnak-Müslüman da

Boşnak asıllı Sırp, (kimilerine göre Yugoslav) çok önceleri Hıristiyan sonra Müslüman şimdilerde ise Hıristiyan (Ortodoks); Müslüman Boşnak adıyla Emir ya da Ortodoks bir Sırp olarak **Nemanja Kusturica...**

bu görev için dünden razıdır. Denklem iki tarafı da bir birine eşitlendiğinde

sonuç ortadadır.

Festivaldeki protestolara dönecek olursak bana referandum sürecini hatırlattı nedense. Ulusalçı-Dinci tartışmasında değerlendirildi. Hatta festivali protesto eden Semih Kaplanoğlu (Bal filmi Türkiye'yi Oscar'da temsil edecek olan yönetmen) AKP'li olarak lanse edildi. Dahası Kusturica onu "soykırım" üzerine yastığı bu protestosu nedeniyle "Ermeni soykırımı" için ne yaptığını sormuştu. Merak edenler için söyleyeyim. Semih Kaplanoğlu "Ermeni kardeşlerimden özür diliyorum kampanyası"nda ilk imzacılardandır. Aynı zamanda bu yıl

"Bal" filmi "Altın Ayı" ödülünü aldığı Semih Kaplanoğlu kürsüden egemenlerin H.E.S (Hidro Elektrik Santralleri) politikalarını eleştiren bir konuşma yapmıştır.

Bunca tartışma içinde sanatın-toplumla ilişkisi üzerine tek kelime edilmemiş hatta "sanatçı kişiliği" ayrı tutulmuştur Kusturica'nın. Oysa ki söyledikleri "kişiliğini" yok etmiştir. O zaman sanattan da çok söz etmenin anlamı kalmamaktadır. Kusturica'nın yapıtları sanat eseri midir peki? İşte soru burada başlıyor?

Buna en iyi yanıt Brecht veriyor: "**Sanatçılar, sanatların en büyüğü olan yaşama sanatına katkıda bulunmalıdır...**"

Kusturica'nın söyledikleri ve yapıtları onaylaması ne kadar insanıye sanatı da o kadar sanatır...

(İzmir'den bir okur)

“Bu ülkede herkes insanca yaşamayı hak ediyor!”

Peki sizce Ağaoğlu tüm bunları hak ediyor mu?

ge kamulaştırılan Ayazma.

Artık her şey daha da netleşmeye, fotoğraf zihnimize oluşmaya başlamıştı. Ayazma'da yaşayan yoksulların yağmura-çamura, soğuğa almadan acımasızca sokağa atılmasının, küçük barakalara dozerlerin getirilmesinin, şafak vakti yapılan baskınların nedeni buymuş demek! **Ayazma yeni sahipleri için hazırlanıyor, peşkeş çekiliyormuş. Yapılacak reklâm filmleri için saha temizliğiymiş her şey.** Golf sahaları, güzelim bahçeler, havuzlar içinmiş. Herkesin insanca yaşabilmesi için binlerce Ayazmalının evsiz yurtsuz kalması gerekiyormuş meğer.

Onlar bu ülkenin lanetlileri, en altta-

emekçilerin bedduası ile karılmış.

Bu ülkede **tüm emekçiler insanca yaşamayı hak ediyor. Emegi ile geçinen, üreten, alnteri ile yaşayan herkes;** havuzlu evlerde, yüzde 87'si yeşil yaşam merkezlerinde yaşamayı hak ediyor! **Peki ya Ağaoğlu? Sizce Ağaoğlu tüm bunları hak ediyor mu?**

Emekçiler sefalet, Ağaoğlu sefahat içinde!

2001 yılında yaşanan krizle birlikte yatırımlarına hız veren Ağaoğlu da **krizi fırsata çevirenlerden.** Ağaoğlu en büyük çıkışını ise **2009 yılında yaşanan krizle birlikte gerçekleştirdi.**

My World Europe projesi kapsamında yüksek gelir grubu için İstanbul Ataşehir'de 3.636 konutluk yeni bir kent inşa etti. Buna ek olarak Ataşehir'de bulunan arazileri üzerine inşa edeceği "My Towerland", yüksek binalardan oluşacak.

Kriz emekçileri yerden yere vururken sermayesine sermaye katan Ağaoğlu'nun şehrin değişik bölgelerinde yeni inşaat projeleri bulunuyor. Avrupa yakasındaki en büyük "yatırımın" ise Başakşehir'de gerçekleştiriyor. Küçükçekmece Belediyesi, İBB ve TOKİ tarafından "**Kentsel Dönüşüm**" alanı ilan edilen bölgeyi **sudan ucuza alan Ağaoğlu,** burada "**My World Europe**" adı altındaki proje ile toplam 3 bin 100 konut inşa edecek. Ağaoğlu'nun İstanbul Avrupa Yakası'ndaki en büyük

yatırımı olan bu proje Başakşehir'in Ayazma bölgesinde Olimpiyat Stadı'na komşu 200 dönümlük bir arazi üzerinde yükselinecek. Proje "**My World Europe**", "**Pool Residence**", "**Arena Residence**", "**Golf Residence**" ve "**Villa**" bölümlerinden oluşacak. My World Europe'ta büyüklükleri 70 metrekareden başlayan 1 + 1 daireler, 94 metrekareden başlayan 2 + 1 daireler, 156 metrekareden başlayan 3 + 1 ve 190 metrekareden başlayan 4 + 1 daireler olmak üzere tam 26 farklı tipte konut yer alıyor. Projede 10 adet de ikiz villa var.

Ağaoğlu'nun Ispartakule'de Emlak Konut GYO'dan 38 bin metrekare arsası da bulunuyor. Bahçelievler'de "**My City Bahçelievler**" de 35 farklı modelde toplam 1220 dairelik bir inşaatı devam ediyor. Bomonti'de Ağaoğlu Şirketler Grubu bünyesindeki Net Holding 2 parçadan oluşan 17.000 metrekarelik bir arsa satın aldı. Bu araziye 2011'de Residence kule inşa etmeyi hedefliyor. Özellikle zenginler için yaptığı inşaatları ile kamuoyuna yansıyan Ağaoğlu; en büyük emlak ihalelerini de kaçırmıyor. İstanbul'un en değerli gayrimenkullerinden biri olan Emlak Konut Gayrimenkul Yatırım Ortaklığı'na (Emlak Konut) ait Ayazağa'daki 241 bin 905 metrekarelik arsının 'hâsılat paylaşımı' ihalesini alamasa da, ikinci oldu. Seyrantepe'de 46 bin metrekare büyüklüğündeki turizm ve ticaret imarlı arsada yapacağı proje için 605 milyon TL'lik hasılat öneren Ağaoğlu, ihaleyi kazandı; G.Saray stadına komşu arazide otel, ofis ve rezidans yapacak. **Ağaoğlu milyonlarca emekçiyi evsiz yurtsuz bırakacak olan kentsel dönüşüm projesinin ilk vurguncularından. Son olmayacağı ise kesin...**

kileri, yoksulları. Ağaoğlu işte bunların yerle bir olan emegi, alnteri üzerinde inşa edecek süper lüks yaşam merkezlerini. **Sizce de büyük bir haksızlık değil mi? Büyük bir sahtekarlık, riyakarlık...**

Önümüze örnek diye atılan bu maskenin ardındaki gerçek yüzü de görmeli herkes! O çokça övündüğü milyarderlerinde emekçilerin emegi, alnteri var. Yapılan binaların harcı,

"**Bu ülkede herkes insanca yaşamayı hak ediyor.**" Bu sözler Ağaoğlu şirketler grubu başkanı Ali Ağaoğlu'na ait. Hani şu son günlerde suretini sıklıkla görmeye başladığımız "iyi niyetli, dürüst" iş adamına. **Mustafa Kemal misali "istikbal göklerde"** manzaralı fotoğrafları ile gazetelerin manşetlerinden inmeyen Ağaoğlu.

10. katta bahçeli, manzaralı, yüzde 87'si yeşil alan, hatta içinde golf sahası olan yaşam merkezinin mimarı Ağaoğlu... Her şey sudan ucuz olacak, 10 bin lira peşinat veren herkes bu süper lüks konutlarda hak ettiği yaşama kavuşacak. Böyle söylüyor **Forbes** dergisinin **milyarderler listesine** giren Ağaoğlu televizyon reklâmında tüm kibiri ile bize bakarken. Basketbol Milli Takımı'na hediye ettiği dairelerle yoğun bir sempati de kazanmıştı üstelik. O depremle yerle bir olmuş bir ülkenin geçmişinden bir kopuşu temsil ediyor sanki. **Artık binalar çökmeyecek, salanmayacak, yaşam merkezlerinde havuzlar olacak ve herkes insanca yaşayacak.** İzledikçe içimizde bir ferahlık bir huzur...

Az şeyler değil söyledikleri.

Doğayı ve insanını böylesine seven, sözünü sakınmayan, gizlisi-saklısı olmayan milyarder az bulunur cinsten olmalı. Ama durun "**Burası İstanbul Ayazma. Burada 3100 konutluk yeni bir yaşam merkezi kuruyoruz**" mu dedi? Bir anda **barakalar, moloz yığınları arasında birkaç çadır, taşların, pisliğin içinde yaşam savaşı veren çocuklar geçti gözlerimizin önünden.** Doğru mu duymuştuk, **Ayazma** mı demişti? Başakşehir Ayazma, Olimpiyat Stadyumu'nun orası... Reklamın arka fonunda yükselen stadyumun silüeti de bizi gerçeğin soğuk iklimine çekilmişti. Evet, orası yoksulların-yoksunları bu şehirde az sayıdaki sığınaklarından biri... **Evlerinden zorla, dövülerek, kış ortasında sokağa atılmışlar mıydı? Yoksa biz mi karıştırıyorduk?** Hani yağmur yağdığında evleri sel sularının bastığı, Türkiye Kürdistanı'ndan korucu, asker, polis baskısı ile göç eden Kürt yüreklerin mekânı, Tokat, Ordu ve Giresunluların bu şehirdeki ilk durağı. Küçükçekmece Belediyesi ve TOKİ'nin ortak bir marifeti ile yaşadıkları böl-

Merdivenleri yıkıntılara çıkan bir bölge:

Muş, Bitlis, Ağrı, Erzurum ve Dersim'den aldığı göçler ile emekçi Kürt halkının oluşturduğu bir mahalle. Burası güneş ışıklarının düştüğünde ısıtacağı az sayıda evleri bulunan Ayazma-Hamamdere Bölgesi.

Uzun bir yokuş ile birlikte yollara yayılan moloz yığınları, fabrika atıkları ve zehirli suların yaydığı kötü kokularla doludur Ayazma yolları. İstanbul'un mahrumiyet bölgesi... **Yapısı ile savaşı alanlarını andıran, sessizliği ile yaşamın varlığını noktasında şüpheleri artıran bir ortam.** Üzerinde uçan alıcı kuşları, otlayan inekleri ve koyunları ile İstanbul'un bir "köyü" sanki. Muş, Bitlis, Ağrı, Erzurum ve Dersim'den aldığı göçler ile emekçi Kürt halkının oluşturduğu bir mahalle. Burası güneş ışıklarının düştüğünde ısıtacağı az sayıda evleri bulunan Ayazma-Hamamdere Bölgesi.

Yıkımlar ve inadına yaşam çığıkları ile tekrardan kurulan evlerle ve 2009 yılında sel sularının vahşice can aldığı günlerde çeşitli başlıklarla dile getirmişti Ayazma bölgesini. "**Kentsel dönüşüm projesi**" ile yaratılmak istenen rant alanları ile bölge halkı sağlıklı bir yaşama mahkûm ediliyor. İki bin evden bu gün sadece yüz elli ev kalmış. **Yol üzerinde bulunan merdivenler evlere değil, yıkılmış harabeler ve moloz yığınlarına çıkıyor. Bu yıkıntılar üzerinde ise eli ve yüzleri çamura bulanmış ve bu çamurların altında bizlere gülümseyen küçük mutluluk suretleri.**

Son dönemlerde gazete ve televizyon reklâmlarında geniş yer kapla-

yan Ali Ağaoğlu'nun projelerinden biri de bu bölgede yapılıyor. Biz de ses kayıt cihazımızı alarak Ayazma sakinlerine bir röportaj gerçekleştirdik. Ağaoğlu'nun milyar dolarlık reklamlarının gerçeği ne kadar söylediğini kendi sözlerinden dinleyelim;

"Ayazma'nın temeli çok sağlamdır, deprem riski az"

- **Ayazma bu hale nasıl geldi?**

- **Kasım Aydın (2000 yılından beri Ayazma'da yaşıyor):** 2005'te burası imar alanı ilan edildi. "Kentsel dönüşüm projesi" kapsamında buraların yıkılacağı ve yerine lüks konutların yapılacağı söylendi. Buradaki halka ise peşinatı, kurasız dairelerin verileceği söylendi. Toplumsal bir olay çıkmasını diye süreci ağır işlettiriler. 2006-2007 yılları arasında Ayazma Bezirganbahçe'de yıkımlara başladılar ve buralara konut yaptılar. Bizim buralara geldiklerinde ise biz evlerimizi vermediğimizi söyledik ve yıktırmadık. Bu dönemde 120 aileydik. Aileler olarak evraklarımızı topladık ve Ankara'da TOKİ Başkanlığına ilettik. Ancak bize ret yanıtı geldi. Biz de onların reddine ret çektik. Bu arada dayanamayanlar oldu ve mücadeleyi bıraktılar. Tabii aynı zamanda yıkımlar sürdü. O dönemde si-

zin arkadaşlar da buralara geldiler. Birlikte çadır kurduk. Burada yapılan her şeyde sizlerin emegi çok fazla. Ayazma'yı yeniden yarattık.

- **Bu sürede verilen vaatlere ne oldu?**

- Hepsini yalan oldu. O dönemde bir televizyon programına katıldık. Küçükçekmece Belediye Başkanı canlı yayına çıktı. "**Benim sözüm sözdür. Ben bunları hiçbir zaman mağdur bırakmayacağım. Ancak Bezirganbahçe'de ev kalmadı. Ben onları Kayabaşı'na yerleştireceğim**" dedi. Hâlbuki Bezirganbahçe'de 2646 konut yapıldı. Bu konutlara ise Ayazma ve Tepeüstü yerleşecekti.

1300 aileyi yerleştirdiler. Geri kalanları ise kendi yandaşlarına verdiler. Açıkta kalan, aldatılan, kandırılan yine biz olduk. Küçükçekmece Belediyesi'nin Kayabaşı'nda birer daire vereceği vaadi ve koşulu bizler için imkânsızdı. Daireler için 15.000 TL peşinat istedik. Biz de bunun üzerine hukuki işlemleri başlatarak her pazar Küçükçekmece Belediyesi önünde 24 saatlik eylem kararı aldık. Yandaki bölge yeşillendirilerek bir siteye dönüştürülecek. 32 katlı bloklar dikilecek. Bu konutları Ali Ağaoğlu tarafından yapılıyor.

- **Neden burayı tercih ediyorlar?**

- **Ayazma'nın temeli çok sağlamdır, deprem riski az. 50 katlı binaları kaldıracak güçte.** O yüzden tüm rantçıların gözü burada. Yıkımda buradaki evler bu siteler için sıkıntı teşkil edecek. Bu insanları burada barındırmamak için ellerinden geleni yapacaklar. **Çünkü Ağaoğlu girdiği bölgelerde bu durumlara tahammül edemez, elinden geleni yapacak.** Her türlü yola başvuracak. Ancak bu bölge halkı olarak birbirimize kenetlenirsek kazanırız.

"Burası ölüme mahkûm edilmiş bir bölge"

- **Aşur Aşkın (Esnaflık, Muş'lu 20 yıldır Ayazma'da yaşıyor):** Her şeyden önce bizler için Ayazma'nın yaşanmayacak bir bölge olduğunu söylüyorlar. Ancak kendileri bizleri buradan çıkarmak için ellerinden geleni yapıyorlar. Bu akıl dışıdır. **Burası ölüme mahkûm edilmiş bir bölge.** Buraya yıkım çıkmadan önce buralara bakım yapıldı. Asfaltlar döktüldü. Yıkımların çıkmasının ardından burası ölüme terk edildi. Ne felaketler yaşandı, kimse yüzünü çevirip de bakmadı. Aksine molozlar döktüldü. Çöpler, fabrika atıkları dökmeye başladılar.

Tüm bunlar bilinçli yapılan şeyler. Özü, halkı yıldırma. 20 yıldır burada yaşıyorum. Ben su yüzü görmedim. Buraya set ördüler. Olimpiyat stadının sularını buraya verdiler. Yağmur yağdı sular birikti yıllarca görmediğimiz su geldi bizi boğdu. Ne oldu? İnsanlar öldürüldü.

- **Neden buraya bu kadar önem veriyorlar?**

- Burası bizim köyümüz. Buradaki her insanın buraya gelmelerinde geçerli nedenleri var. Devletin bu gün yaşadığımız köylerde gerçekleştirdiği katliamlardan kaynaklı geldik buralara. **Kimimiz işsizlik vb. nedenlerden. Burada olan yaşam bizlere köyümüze, o dayanışma dolu yaşamı-**

mızı andırıyor. Buradaki yaşam başkadır. Burada birine bir şeyler olsa hemen duyulur ve yardım elleri uzatılır. Bunların amacı hem rant hem de buradaki o birlik beraberlik dayanışma kültürünü yıkmak. Tüm her şey bu iki şey üzerinden yürüyor. Ama bunu bilsinler ben evimi vermem. Ellerinden geleni ardlarına koymasınlar.

"Yıkılmış bir hayatın nesini yıkacaksınız?"

- **İsmi vermek istemeyen bir ev emekçisi kadın:** Bizleri buradan çıkartıp konutlara yerleştirmek istiyorlar. Bu gün domatesin tanesi hemen 1 TL'ye geliyor. Benim çocuklarım domates yemiyor. **Ben çocuklarım yemek yediremezken nasıl olur da bu evden çıkıp 15.000 TL peşinat vereyim, nasıl olur da borçsuzken borcun altına gireyim.** Ama bizleri tehdit ediyorlar. Yıkılmış bir hayatın nesini yıkacaksınız?

**A
Y
A
Z
M
A**

(İstanbul)

Yıldız Teknik Üniversitesi'nde Polis Saldırısı

MERSİN ÜNİVERSİTESİ'NDE POLİS BASKISI

Biz öğrenciler; onlarca mobeseyle, okul kameralarıyla bir de geçen sene Mersin Üniversitesi'nde uygulamaya konulan okul girişindeki zorunlu KGS geçişleri ile kendi okullarımızda suçluymuş gibi gösterilmeye çalışılıyor. Üniversitelere sivil polislerin girmesinin tartışılmaya başlanmasıyla birlikte arkadaşlarımızda polis baskısı daha da artmıştır. Bizler okullarımıza turnikelerden geçmeden giremezken polisler ellerini kollarını sallayarak giriyorlar.

21 Ekim Perşembe günü rektörlük seçimlerini izlemek için toplantının yapıldığı salona girmek isteyen Gençlik Muhalefeti'nden arkadaşlara sivil polisler tarafından "hepinizin kafasını kopartırım, öldürürüm sizi" şeklinde tehdit savrulmuş, bunların ardından polis silahını çekerek karşıdaki kitleye doğru tutup, "sıkıyım mı, sıkıyım mı?" diyerek kitleyi bir kez daha tehdit etti. Bu yaşananlardan sonra kitle geri çekilmeyip polisler üzerine yürüyünce, sivil polisler çareyi arkalarına bakmadan kaçmakta buldu. Daha sonra okula çok sayıda çevik kuvvet polisi ve sivil polis desteği geldi.

(Mersin'den bir YDG'li)

Üniversiteler döneme bilindiği üzere "özgür ve güvenli bir üniversite" söylemiyle sivil polisler oda tahsis edilmesini içeren genelge tartışmalarıyla başladı. Genelge uygulamaya geçmeden üniversitelerde artan sivil polis sayısı ise oldukça dikkat çekicidir.

Gergin bir ortamda açılan üniversitelerden biri olan Yıldız Teknik Üniversitesi'nde 21 Ekim Perşembe günü kolluk kuvvetlerinin saldırısıyla gerginlik tırmandı. Bir önceki gün (20 Ekim) Müslüman Öğrenciler olarak kendilerini ifade eden grup, Öğrenci Kolektifi'nin ve TKP'nin türbanla ilgili afişlerini hakaret içerdiği gerekçesiyle indirmelerini söyledi ve gerginlik başladı. Ertesi gün çevik kuvvet gerginlik bahanesiyle okula sokulmuştu. Sabahın erken saatlerinde tüm afişlerimizi yaptıktan sonra ÖGB, Rektör'ün gerginlik son buluncaya kadar 15 gün süre içerisinde hiçbir afişin asılmayacağını ve asılan afişlerin çıkartılması gerektiğini ifade etti. Bizler de gerginliğin bahane edildiğini ve hiçbir gerekçeyle afişlerimizi indirmeyeceğimizi ifade ettik. Kısa süreli görüşmenin ardından polis hazırlığını yaparken, Müslüman öğrenciler ellerindeki sopa ve soda şişelerini bırakarak polislin müdahale girişimine tepkilerini gösterdiler. Aradaki gerginliği bahane eden polis-idare ve ÖGB, Müslüman öğrencilerin de çekilmesiyle bahanesiz kaldı. Buna rağmen her gün afişlerimizi yaptığımız alana saldırmakta

ısrarcı oldular. Toplanmış beklerken önce ÖGB, baş edemeyen ÖGB'nin hemen ardından çevik kuvvet saldırı. Coplara darp edilmemize rağmen zincir oluşturarak alanı terk etmemekteki ısrarımızı gösterdik, ardından yakın mesafeden kimyasal gaz sıkıldılar. Hepimiz gazdan yoğun bir şekilde etkilenirken yaklaşık 5 arkadaşımız yaralandı, 1 arkadaşımız da gözaltına alındı.

Büyük kin ve öfkeyle afişlerimize saldırdılar. Hep birlikte aldığımız karar doğrultusunda yırtılan afişlerimizin yerine yenilerini yapmak için tekrar Tonos Kantinin önüne geldik. Her köşeyi afişlerimizle donattık. Ardından okulumuzda Polis-İdare-ÖGB işbirliğini ve saldırısını teşhir eden bir basın açıklamasını Ekim Gençliği, TKP, Öğrenci Kolektifi, SDP, Kaldıraç, Yeni Demokrat Gençlik olarak Ekim Gençliği, Artı İvme Genç, Gençlik Federasyonu ve Kaldıraç'la ortak bir çalışmaya başladık. 22 Ekim'de başlayan çalışmalarımız önümüzdeki haftalarda da devam edecek.

(İstanbul YDG)

"Geleceğimiz ve Özgürlüğümüz İçin"

Yeni Demokrat Gençlik, Genç-Sen, Ekim Gençliği, Kaldıraç, PDG, Tüm-İGD ve DYG olarak 21 Ekim Perşembe Günü YÜT önünde yaptığımız basın açıklamasıyla ilgili bir arkadaşımızın konuşmasıyla başladı ve saldırı protesto edildi. Ardından bugün birçok kesimin YÖK'ü kaldırmayı tartıştığını ancak bu tartışmaları yürütenlerin üniversiteleri ablukaya aldıklarını ve YÖK'ün bu sistemin kurumlarından biri olduğunu, onu kaldırıp yerine herhangi bir şeyin getirilmesinin çözümünden öte çözüm-süzlük olduğunu ve YÖK'ü kaldıracak olanların bizler olduğunu ifade ettik. Demokratik ve özgür üniversite mücadelemizin sonuna kadar süreceği vurgulandıktan sonra yaklaşık iki dönemdir izinsiz bildiri dağıtmak, afiş asmak gerekçesiyle okula alınmayan arkadaşımız bir konuşma yaptı. Soruş-

turmaların hukuksuzca yapıldığı ve keyfi cezaları protesto etmek için okula alınana dek kapı önünde direneceğini ifade etti.

(İstanbul YDG)

YÖK'E KARŞI FAALİYETLERİMİZ

Yaklaşan 6 Kasım süreci ile yoğunlaşan çalışmalarımız '80 Cuntası'nın bir ürünü olan YÖK'ün teşhiri bizler için büyük bir önem taşımaktadır. Biz de YDG olarak Genç-Sen içerisinde faaliyete katılmaktayız. Bu süreçte Çiftlik Köy Kampüsü içerisinde stant açıp, bildiri dağıtıyoruz. Sosyal Bilimler Yüksek Okulu ve Yenışehir Kampüsü'nde de yaygın bir şekilde bildiri dağıtım yapıyoruz. Bunların yanısıra YÖK tipi üniversitelerin teşhirini yapan karikatürlere, gazete yazılarından oluşan duvar gazetelerini okullara astık.

(Mersin YDG)

Merhaba....

Ben bir Yeni Demokrat Kadın olarak hepinizi örgütlü kadınlık duygularıyla selamlıyorum. Biz kadınlar olarak ne kadar da çok eziliyoruz. Ama bence buna artık bir dur demenin vakti geldi. Sizce de öyle değil mi? Ben bir ev emekçisiyim, kendimi bir işe yaramıyor olarak görüyordum. Aslında her şeyi yapan benmişim. Bir kere her şeyden önce ben bir çocuk yetiştiriyordum. Bu kirlenmişliğin, çürümüşlüğüğün içinde bir birey yetiştiriyordum. Ama artık biz kadınlar örgütleniyoruz. Artık biz kadınları görmeliler. Emegimizin, hakkımızın gücünü bilmeliler. Kendimizi olduğumuzdan daha iyi göstermek istemiyoruz. Biz bu talebi ülkemizin güzel hatırı için değil tam tersine kadın arkadaşlarımızın, kadın yoldaşlarımızın sınıfsal çıkarı için yükseltiyoruz. Ufak bir satır anımsıyorum. Beyin olarak büyük olan bizleriz ama benden olarak büyük olan da bizleriz. Amacım burada erkeği küçültmek ya da alçaltmak değil. Eşitliğimizden bahsediyorum. Aslında bizler her alanda olmalıyız. Ve siyasal anlamda güçlü bir kadın istiyorsak ev sanayisine karşı mücadele etmek, ocakların başından kalkarak erkek egemenliğine karşı mücadele ederek alanlarda olmalıyız. Ve örgütlenmeliyiz. Örgütlenmeliyiz" dedim de ben de her şeyden bihaberdim sonra Yeni Demokrat Kadın'la tanıştım. Bunu size nasıl ifade etsem bilmiyorum, kadın yoldaşlarımızın sıcaklığını hissettim, onlar bilgi ve tecrübelerini bana da aktardılar. Buradan kadın arkadaşlara seslenmek istiyorum eğer eşitlik istiyorsak, eğer özgürlük istiyorsak tekrar söylüyorum kadın emeğini görmeyenleri; tacizi tecavüzü, işyerindeki köleliği, ev sanayisindeki köleliği, erkek egemenliğini yok etmek istiyorsak ki istiyoruz bunu bütün kadınların istediğinden eminim ve buna dur demeli ve örgütlenmeliyiz ve alanlara çıkmalıyız. Haydi kadınlar sesimizi duyuralım ve diyelim ki yaşasın örgütlü mücadelemiz.

(Tuzla'dan bir Yeni Demokrat Kadın)

ÖĞRENCİLER ÜCRETSİZ ULAŞIM HAKKI İÇİN EYLEMDE!

İzmir Dokuz Eylül Üniversitesi Tınaztepe Yerleşkesi'nde kampüs içerisinde daha önceden ücretsiz olan Belediye otobüslerinin ücretli hale getirilmesi öğrencilerin tepkisine neden oldu.

Öğrencilerin tepkilerini Rektöre sunmak istemeleri de karşılıksız kaldı. Daha sonra öğrencilerle muhatap olan Rektör Yardımcısı öğrencilerin şikayetlerini "yalancılık"la suçladı. Görüşmeden bir sonuç alamayan öğrenciler otobüsleri işgal ederek, yol kesme eylemi yaparak kampüs içerisinde ulaşımı durdurdular. Eylemin ardından üniversite yönetimi öğrencilere İzmir'de ulaşımın sorunlu olan ESHOT Genel Müdürlüğü ile randevu ayarlamak sözünü verdi. Yapılan görüşmede öğrencilere ücretin kaldırılmayacağı söylendi. Bunun üzerine öğrenciler her sabah 8.30'la 10.00 arası akşam 16.00'la 17.00 arası yol

kesme eylemi yaparak kampüs içerisine hiçbir aracın girmesine izin vermediler. Yaklaşık 300 öğrencinin katıldığı bir haftalık eylem zincirinin ardından rektörlük kampüs içerisinde ulaşımın ücretsiz yapılması için 5 tane ulaşım aracı tahsis etmek zorunda kaldı. Öğrenciler bunun bir kazanım olduğunu ancak yeterli olmadığını söyleyerek ulaşım tamamen ücretsiz olana kadar eylemlerinin devam edeceğini dile getirdiler.

(İzmir)

Üniversite Var Ama Öğrenciler Okuyamıyor

"Her İle Bir Üniversite" yaygarasıyla şaşalı törenler ile açılan üniversiteler yeni öğretim yılına da sorunlarla başladı. Öğrencileri çileden çıkararak sorun yumağıyla açılan üniversitelerden biri de Tunceli Üniversitesi. Ulaşım, yemek, derslik sorunlarıyla boğuşan öğrencilerin en büyük sorunu ise barınma. İlde Kredi ve Yurtlar Kurumu'na bağlı yurtların ve kiralık evlerin yetersiz olması ve fazla kira bedelleri nedeniyle çok sayıda öğrenci birlikte evlerde kalıyor.

YDG, SGD, Gençlik Federasyonu ve DGH'li öğrenciler konuyla ilgili bir basın açıklaması gerçekleştirdi. 20 Ekim Çarşamba günü saat 12.00'de birara-

(Dersim YDG)

İŞÇİ KÖYLÜ'DEN

Gerçek gündemleri örtmenin adresi: Türban

Taktik yönelimimizde propaganda-ajitasyon faaliyetlerimizde geneli güncelle birleştirmek, günceli genele hizmet eder duruma getirme prensibine uygun çalışmalıyız. Egemen sınıfların her türlü gündem sapırcı, karşı devrimci çabalarına karşı mücadele etmeliyiz. Sınıfın, geniş emekçi yığınlarının gerçek gündemleri üzerinde yoğunlaşmalıyız. Bunu savunmak, bu politikada ısrarlı olmak yığınların gündemine sokulan her türlü soruna kayıtsız kalmak anlamına gelmez. Bu gündemlerin sahteliğini ortaya koymak, emekçileri gerçek gündemleri hakkında duyarlı hale getirmek için kayıtsız değil, müdahaleci olmalıyız.

Somutlayacak olursak bugün ezilenlerin, emekçilerin gündeminde işsizlik, yokluk ve yoksulluk vardır. İşsizliğin, yokluğun yaratıcıları olan egemen sınıf kliklerinin gündeminde ise yine "Türban" tartışmaları vardır. Yine diyoruz, çünkü türban eksensiz tartışmalar yeni değildir. Önümüzdeki genel seçimler sürecini de dikkate aldığımızda "Türban rantçısı" AKP kurmaylarının seçimler sürecinde ana propaganda malzemelerinden biri yine "türban meselesi" olacaktır.

Bu tartışmalarda bizi esas olarak ilgilendiren iki ana nokta vardır: Bunlardan birincisi egemen sınıf kliklerinin bu yönlü tartışmalarla ezilenlerin gerçek gündemlerini örtbas etme çabalarıdır. İkincisi ise, Erdoğan ve suç ortaklarının "özgürlük" sorununu türbana endeksleme tutumlarıdır. AKP ve cenahı türban tartışmalarıyla, kadının özgürlüğünü ve iradesini siyasi meta haline getirmenin adını "özgürlük" olarak koyuyorlar. Oysa daha geçtiğimiz günlerde açıklanan ve kadın-erkek eşitliğinde 134 ülke arasında 131. olduğumuzu görmezlikten geliyor, artan kadın cinayetlerini teşvik etmekten geri durmuyor ve kadına yönelik ayrımcılıkla mücadele adı altında tek bir adım dahi atmıyorlar. Buna yalnızca birçok genç kadının üniversite eğitimi hakkından mahrum kalmasına neden olan "türban sorunu"na" eğilmeleri, hem de bunu yine mağdur olan kadını dışarıda bırakarak, "erkek erkeğe" tartışmaları, bu kliğin -en az diğer klikler kadar- ikiyüzlüce bir yaklaşım içinde olduğunu kanıtlamaz mı?

Türban sorununda "özgürlük" fırtınası koparan Tayyip ve suç ortakları KCK davasında ana dilleriyle savunma yapmaya çalışan Kürt siyasetçilerinin talebinin reddi karşısında suskunluğu yeğliyorlar. Keza, her fırsatta TRT 6 ile övünen, türban sorunundan dolayı mahkeme kararlarına isyan eden Tayyip Kürt siyasetçilerinin ana dilde savunma istemleri karşısında sağır sultanı oynuyor. İnanç özgürlüğü kapsamında türban sorununu her daima gündemde tutanlar milyonlarca alevi mezhebine mensup halkımızın inanç özgürlüğü kapsamındaki taleplerini ya duymazlıktan geliyorlar, ya da ileri sürülen talepleri sulandırmak için her türlü entrikaya başvuruyorlar!

TC tarihinde ırkçılık, şovenizm yalnız Kemalistlere özgü değildir. Tayyip'ten Fethullah Gülen'e kadar tüm Türkçü İslamcılarının hepsinde aynı ideolojik zeminde buluşmaktadırlar.

TC tarihine baktığımızda dinsel gelişmelerin, dinsel akımların arkasında hep devlet olmuştur. Bu anlamıyla "laik Türk devleti" "laik Kemalistler" söylemleri birer yalandan ibarettir. Din olgusunu egemenler her zaman iktidarlarını sürdürmenin, kitleleri uyutmanın, uyuşturmanın bir aracı olarak kullanmışlardır. AKP'nin "özgürlük" deyince hemen aklına türban gelmesi tesadüf değildir. Çünkü türban eksensiz her tartışma, onların hükümte kalma çabalarına katkı sunuyor. Şu da bir gerçek ki, emperyalizm uşağı dini motifi bu klik, türban ve benzeri sorunlarla geniş yığınların gerçek gündemlerini saptırabiliyor, yığınların gerçekleri görmesini engellemek için bu ve benzeri tartışmalar adeta bir perde görevi görüyor.

Bu perdeyi ortadan kaldırmak, yığınların gerçeklerle buluşmasını ve dahası ortak sorunlar üzerinde birleşmesini sağlamanın yolu onları aydınlatmaktan geçer. (Elbette ki bu görev öncelikle ilerici-devrimci-yurtsever güçlere ve aydınlar düşmektedir.) Kimi burjuva aydınlarının iddia ettiği gibi Kemalizm laik, aydınlık bir geleceğin ideolojisi değildir. Kemalizm ırkçılıktır-şovenizmdir. Dolayısıyla egemen sınıf klikleri arasındaki laik-anti laik tartışmaları da yanıltıcı ve aldatıcı tartışmalardır.

Yukarda egemen sınıfların dini siyasal iktidarları için bir araç olarak kullandıklarına dikkat çekti. Bunun için yeri gelince kitleleri mezhepsel temelde çatırtmak için provokasyonlara başvurulurken yeri gelince de tıpkı Kürt coğrafyasında Hizbullah örneğinde olduğu gibi ilerici-devrimci güçlere karşı kontra örgütlemelere gidilmektedir. Hizbullah denilen kontra örgütlenmenin arkasında devletin olduğu bugün bütün verileriyle ortaya çıkmış durumdadır. Bugünde AKP kurmayları bir yanda geçmişe dönük Kürt illerinde işlenen cinayetlere atıfta bulunarak demagoji yaparken (Hizbullahın bu cinayetlerdeki rolü biliniyor) diğer yanda Kürt ulusal sorununu "çözümü" için "manevi bağları" güçlendirmenin peşindedir. Kürt illerine yeni din görevlileri-imamlar- tayin ederek sorunu halletmenin peşindedir. Elbette ki bu bir devlet politikasıdır.

Demokratik Halk İktidarı İçin İşçi-köylü

BİZ HALKIZ, GELECEK ELLERİMİZDEDİR!

Umur Yayıncılık ve Basım Sn. Ltd. Şti.
Yönetim yeri: Gureba Hüseyin Ağa Mh.
İmam Murat Sk. No: 8/1 Aksaray-Fatih/İs-
tanbul Tel: (0212) 521 34 30 Faks: (0212) 621
61 33 Sahibi ve Yazışmaları Müdürü: Çilem
İLİSLAN Baskı: SM Matbaacılık Adres:
Çobançeşme Mh. Sanayi Cad. Altay Sk. No:
10 A Blok Yenibosna Bahçelievler İstanbul
Tel: 0212 654 94 18

BÜROLAR
Kartal: İstasyon Cd. Dörtler Ap. No: 4/2 Tel: (0216) 306 16 02
Ankara: Sağlık 1 Sk. No: 17/19 Çankaya Tel: (0312) 430 67 65
İzmir: 856 Sokak, No: 48/203 Kemeraltı Konak, Tel: (0232) 446 78 07
Malatya: Dabakhane Mh. Turgut Temelli Cd. Barış İşhanı Kat: 3 No: 95
Erzincan: Ordu Cd. Ordu İşhanı Kat: 3 Tel: (0446) 223 67 18
Bursa: Selçuk Hatun Mh. Ünlü Cd. Sönmez İşsarayı Kat: 2 No: 185 Heykel, Tel: (0224) 224 09 98
Mersin: Silişk Cd. Çavdaroğlu İşhanı Kat: 3 No: 1/8
Avrupa Büro: Weseler Str 93 47169 Duisburg-Almanya Tel: 0049 203 40 60 958 Faks: 0049 203 40 60 959

Diyarbakır'da bir tiyatro gösterisi: Kürdistan Topluluklar Birliği mahkemesi

Diyarbakır Adliyesinde bir mahkeme salonu... Hakimler, iddia makamı olarak savcı, 300 civarında avukat ve 103'ü tutuklu 152 "sanık"... Her şey bir mahkemeyi andırıyor! Ama sergilenenler ne bir duruşmaya benziyor ne de tecelli eden ucube şey, bir adalete... **Siyasi bir tiyatro gösterisi izliyor salona girebilenler...** Kapıda bekleyen binlerce kişi işe bu oyuna bir an önce son verilmesini ve tutuklanmaların derhal serbest bırakılmasını istiyor. Haklı olarak!

18 Ekim günü başlayan KCK/TM (Kürdistan Topluluklar Birliği/Türkiye Meclisi) davasının görüldüğü Diyarbakır Adliye binasında yaşananlar tüm bunlar. Hatırlanacağı gibi Nisan 2009 ile Aralık 2009 tarihleri arasında KCK'ya yönelik gerçekleştirildiği iddia edilen 4 ayrı operasyonla evler basılmış, yüzlerce kişi gözaltına alınmıştı. Aralarında BDP'li 12 belediye başkanının da bulunduğu 103 kişinin tutuklanmasıyla 152 sanıklı KCK ana davası da başlamış oldu.

Sözde 2007 yılında teslim olduğu iddia edilen PKK'lilerin verdiği ifadeler ile isimsiz ihbar mektupları üzerine Diyarbakır Cumhuriyet Başsavcılığı'nın teknik takibe başlamış. Ama ne hikmetse ilk operasyon hemen 27 Mart yerel seçimlerinin ardından, 14 Nisan'da gerçekleştirilmişti. Yani BDP'nin T. Kürdistanı'nda 40 belediye başkanlığını kazandığı seçimlerin hemen ardından... Bu ilk operasyonda gözaltına alınan 72 kişiden, aralarında DTP'nin genel başkan yardımcılarının da bulunduğu 52 kişi tutuklandı. Bundan iki ay sonra yani Haziran ayında da (11 ve 17) iki operasyon daha gerçekleştirilerek DTP'li yöneticiler ve il genel meclisi üyelerinin de aralarında bulunduğu 18 kişi daha tutuklandı.

KCK operasyonlarından en büyüğü ise, DTP'nin Anayasa Mahkemesi tarafından oybirliği ile kapatılmasının hemen ardından Aralık ayında gerçekleştirildi ve Diyarbakır Emniyet Müdürlüğü Siyasi Şube tarafından Diyarbakır, İstanbul, Ankara, Siirt, Van, Şırnak, Batman, Urfa ve Mardin'de eşzamanlı operasyonlarla 76 kişi gözaltına alındı. Gözaltına alınanlar

arasında 10 belediye başkanı da vardı. Halk tarafından seçilmiş belediye başkanlarından 7'si ile birlikte 23 kişi bu operasyonla tutuklandı.

Bu operasyonlardan akılda kalan en önemli kare ise hiç kuşku yok ki, belediye başkanları da dahil mahkemeye götürülen Kürt siyasetçilerin tek sıra halinde dizilerek elleri kelepçelenmiş görüntüleri...

Açılım budur!

Başbakan başta olmak üzere, devlet görevlilerinden her kim bir demokratikleşmeden bahsetse, her kim değişimden söz etse, her kim "açılım" adımı ağzına alsın hemen ardından kapsamlı bir saldırı beklenir oldu. Bakalım saldırı nasıl ve kime yönelik olacak bu kez diye... Nitekim bu "beklenti" hiç de sonuçsuz kalmadı. AKP hükümetinin sözcüleri "açılım"dan bahsetmeye başladıklarından bu yana 2 bine yakın Kürt siyasetçi hapisanelere dolduruldu, Kürt halkının partisi DTP Anayasa Mahkemesi kararıyla kapatıldı, PKK'nin ilan ettiği tek taraflı ateşkes dönemlerinde onlarca gerilla katledildi, bir yandan silahlar sussun denilirken diğer taraftan sınır ötesi operasyonları için tezkere çıkarmaya devam ettiler. Ne zaman ki halk içinde küçük bir umut kıvılcımı çaksın, devlet o kıvılcımı söndürmek için tonlarca su harcadı. Hem de tazyikli...

Açılım hikayelerinin tasfiye amacı taşıdığı artık herkesin malumu iken, yalan söylemekten yine de hiç vazgeçmediler. Nitekim, daha dün kadar devlet olarak PKK lideri Abdullah Öcalan ile görüştiklerini açıklayıp "barış" çığlıklarını atanlar KCK davasıyla birlikte bir kez daha tasfiye amaçlarını ortaya koymuş oldular.

İddianame de Kürt Ulusal Hareketini tasfiyeye yönelik

Devlet tarafından PKK'nin gizli şehir yapılanması olduğu iddia edilen KCK davasında özel yetkili cumhuriyet savcısı 7 ayda 7 bin 500 sayfalık iddianame hazırladı. KCK davasından yargılananlardan 12'si için "örgüt üyesi ve yöneticisi olmak", "terör örgütüne yardım ve yataklık etmek" suçlamalarıyla 36,5'ar yıl, 11 kişi için "devletin birliğini ve bütünlüğünü bozmak" suçlamalarıyla ağırlaştırılmış müebbet, 124 kişi için ise 5 ila 15 yıl arasında değişen hapis cezaları isteniyor.

İddianame PKK/Kongra-Gel'in tarihsel oluşumu ve KCK/TM

oluşumu ile ilgili iddialara yer vererek başlarken, temel argümanlarından biri olarak 2004 yılında hazırladığı iddia edilen "PKK'nin yeniden inşası için tüzük taslağı" başlıklı doküman ile KCK sözleşmesinin ana çerçevesinin çizildiği iddia ediyor. Buna dayanak olarak da tüzük taslağının üçüncü bölümünün 17. maddesinde; "Parti, kitle faaliyetlerini geliştirmek amacıyla oluşturulan değişik halk kesimlerinin kültürel kol örgütlenmelerine öncülük yapar. Bunlar özgür kadın birlikleri, demok-ratik gençlik birliği, sendikalar, kooperatifler, göçmenler, çiftçiler, esnaf, işadamları birlikleri gibi örgütlenmelerdir" şeklindeki düzenleme gösteriliyor.

Yine PKK/Kongra-Gel'in yasama meclisi olarak kabul ettiği Kongra-Gel'in "amaçlarının gerçekleştirilmesi hususunda sözcü örgütün anayasası gibi değerlendirdiği KCK sözleşmesini Ortadoğu (4 parça) ve Avrupa'dan katılan sözcü 213 delegenin katılımı ile kabul ettiği" ifade ediyor iddianamede...

Kendilerince bu kanıtlamayı yaptıktan sonra, çok becerikli özel yetkili savcı, DTP-BDP ve diğer tüm Kürt demokratik kurumlarının ve Kürt halkının gerçekleştirdiği tüm eylem ve pratikleri KCK ile ilişkilendirerek bir de örgüt şeması oluşturmuş.

İşte tam da bu nedenle BDP Genel Başkan Yardımcılarından ve KCK davasının avukatlarından **Meral Danış Beştas** "Yasal olan etkinlikler iddianamede yasa dışı olarak kabul edilmiştir. Bu dava Kürtlerin yok sayılıp sayılmayacağı, eşit kabul edilip edilmeyeceği davasıdır" demektedir.

Kapatılan DTP'nin genel başkanı ve Demokratik Toplum Kongresi Başkanı **Ahmet Türk** de adliye önünde yaptığı açıklamada bu davayı "iradeyi kırmaya yönelik bir dava olarak değerlendirdiklerini" ifade etti.

Evet hazırlanan binlerce sayfalık iddianame de hala 1.800 Kürt siyasetçinin tutuklu bulunması da kendilerinin "açılım" dediği devletin tasfiye saldırısının bir parçasıdır. İddianame, "demokratik haklarını savunma!", "irademi ortaya koyma!" diyerek aksi takdirde başına gelecekleri, yani devletin sopasını gösteren bir belge niteliğinde.

Tek dil, tek millet, tek bayrak mahkeme salonunda

İrkçi "tek dil, tek millet, tek bayrak" ideolojisi Osmanlı'dan TC'ye devletin temel resmi ideolojisini oluşturmuş söylemdir ve bugüne kadar gayri-müslimlerden, azınlıklara ve Kürt ulusuna kadar pek çok kesime çeşitli şekillerde dayatılmıştır. Bu ideolojinin görünümü kimi zaman tehcir adı altında Ermeni, Süryani ve Rumlara karşı soykırım olurken; kimi zaman

imha ve inkar politikaları doğrultusunda Kürt ulusuna dayatılan asimilasyon olmuştur. Ki bu asimilasyonun en temel ayaklarından biri ise hiç kuşku yok ki bir ulusa kendi anadilini konuşmayı yasaklamaktır.

Her sabah "Türküm, doğuyum" diye başlayan andların okunduğu okul sıralarında başlayan Kürt çocuklarının asimilasyon süreci, hiç anlamadıkları bir dile sahip milletten olduklarını söylemeye zorlanmıştır/zorlanmaktadır. Tabii eğer sürgünde yaşamıyorsa, zira sürgündeki bir Kürt çocuğu kendi dilini dahi öğrenemedi büyüme, en hafifinden ne dediğini "anlamakta ama konuşamamaktadır".

İşte adına mahkeme dedikleri tiyatro salonunda gerçekleştirilen KCK davasının duruşmasında da Kürt ulusunun anadiline yönelik "yok sayma/etme" politikası işletildi.

Duruşmaların başladığı 18 Ekim günü KCK davasından yargılananlar adına **Hatip Dicle** konuşarak, Kürtçe savunma talebini dile getirdi ve "Anadilde savunma yapmak savunma hakkının bir parçasıdır. Çünkü kendimizi en iyi anadilimizde ifade edebiliyoruz... Biz Türkçeyi bir tavır olsun diye reddetmiyoruz. Dilimizi korumak, savunmak ve özgürce kendi anadilimizi burada kullanmak istiyoruz..." dedi.

Avukatlardan **Tahir Elçi** de "Sanıkların Kürtçe savunma yapması Türkiye'nin uluslararası yükümlülüğündedir" diyerek Dicle'nin talebini hukuki olarak destekledi.

İlk gün ayrıca avukatlar, iddianemeyi de eleştirerek, siyasi bir iddianeme olduğunu söylediler. Avukat **Ercan Kanar** iddianemeyi "Savcı emniyetin adeta noteri gibi iddianeme hazırlıyor" dedi. Avukatlar, iddianamenin yok sayılmasını ve savcıya geri gönderilmesi taleplerini dile getirdikten sonra mahkeme heyeti, bu talepleri değerlendirmek üzere duruşmaya ara verdi.

19 Ekim Salı günü devam edilen duruşmada, heyet Kürtçe savunma talebini reddettiğini açıkladı ilk olarak. CMK 202/1. maddesi ve AİHM Sözleşmesinin 6. maddesi E fıkrası uyarınca başka bir dil kullanan sanıkların kendi dillerinde savunma yapabileceklerinin düzenlendiğini ancak bu maddelerin sanıkların Kürtçe bilmemesi durumunda geçerli olacağını iddia ederek talebi reddetmesinin gerekçesini açıkladı! Ayrıca Kürtçe savunma yapmanın davayı çok uzatacağını da ifade etti! Heyet, yarg-

Mahkeme salonundan notlar...

✘ Tüm sanıklar adına konuşan **Hatip Dicle**, "Ana dilde savunma yapmak savunma hakkının bir parçasıdır. Çünkü kendimizi en iyi anadilimizde ifade edebiliyoruz" dedi.

✘ Sanıklar sanki Türkçe bilmediklerini iddia etmiş gibi heyet, "Sanıkların bugüne kadar sorgu ve soruşturma aşamasında Türkçe konuştukları, eğitim ve sosyal durumlarını, Türkçe bildiklerini gösterdiği"ni keşfetti!

✘ Tutuklulardan **Mehmet Abbasoğlu**, sürgünde büyüdüğü için Kürtçe bilmediğini söyleyerek Türkçe konuştu.

✘ Avukat **Ercan Kanar**, duruşma salonundaki Terörle Mücadele Şube polislerinin dışarı çıkarılmasını talep etti. Tartışma üzerine TMŞ müdürü salondan çıktı.

✘ Duruşmada verilen kısa aralarda avukatlar müvekkilleriyle konuşurken jandarma komutanı avukatları heyete şikayet etti! Ardından görüşmeleri engellemek için salonu askerle doldurdu. Avukatlar sanıkların vekillerinin yüzüzelgi esastır diyerek jandarmanın dışarı çıkarılması talebine karşı heyet, "güvenlik nedeniyle sıkıntı olduğundan bu konudaki takdirlerin böyle olduğunu" söyledi.

✘ Kimlik tespiti sırasında sanıklar **Kürtçe** konuştu. Mahkeme başkanı dosyada yer alan kimlik bilgilerini okuyarak sanıkların yerlerine gönderdi. Bu esnada kimlik ve adres bilgilerinde yanlışlık olan sanıklar, yine Kürtçe olarak bunların düzeltilmesini istedi ancak bu talepleri de dikkate alınmadı. Kimi sanıklar bu durumu Kürtçe sözlerle kınadı.

✘ Mahkemeye çeşitli illerin barolarına bağlı 300'den fazla avukat sanık avukatı olarak katıldı.

✘ Mahkemeye katılmak üzere Avrupa başta olmak üzere birçok ülkeden onlarca avukat, parlamenter, insan hakları savunucuları ve gazeteci Diyarbakır'a geldi.

✘ Duruşmaları takip etmek üzere binlerce insan ordaydı ancak duruşma salonuna sadece 96 kişi alındı.

✘ Hatip Dicle konuşmasında istatistik de çıkardı: "Tutuklu olan 103 arkadaşım arasında kısa bir arastırma yaptım ve gördüm ki bu arkadaşarımdan 47'si 10 yıldan, yedisi ise 20 yıldan az olmamak üzere hayatlarının çeşitli dönemlerinde hapisanelerde yatmışlar."

ilanen kişilerin eğitim ve sosyal konuları, bugüne kadar Kürtçe savunma yapmaları nedeniyle Kürtçe savunmaya izin vermedi. Ve duruşmaların bundan sonraki kısmı Kürtçe konuşan sanıklarla, onları duymaktan gelen heyetin arasında ilginç görüntülere sahne oldu. Duruşmaların ikinci gününde 2008'de tutuklanan **Serdar Ziri**'nin dosyasını KCK ana davasıyla birleştirdi ve tutuklu sayısı 104'e çıkmış oldu.

Burası Diyarbakır...

"güvenlik önlemi(!)" aldığını görebiliyorduk. Kalabalık giderek artıyordu. Mahkeme salonuna girmek için oradan oraya koşturuyorduk, binlerce kişi ile birlikte; ancak kolluk kuvvetleri, ellerindeki 90 kişilik liste dışında kimseyi "almayacaklarını" söylüyor.

Adliyenin bitişiğinde yer alan Büyükşehir Belediyesi önünde 5 binden fazla insanla bekliyorduk. Yol kesilmişti. Kolluk kuvvetleri ellerinde gelişmiş silahları ile kitlenin etrafında dolanıyordu, kimi zamanda saldırma tehditleri savuruyordu. Gerginlik had safhadaydı. Bölge halkı, diken üstündeydi adeta... Adliyenin karşısındaki ara sokaklar, kahveler, kafeler tıklım tıklım doluydu. Herkesin gözü, adliye üzerindeydi.

Amed yerelindeki yoldaşlarla birlikte kalabalığın arasında geziyor, savaşla pişen insanlarla sohbet ediyorduk. Yaşlı bir ana dikkatimizi çekti. Hafif kambur, ama dinç görünümülü; boynuna asılı "kesuk u-

zor u zer" el işlemeşi çantası, çantasının üzerinde DÖKH (Demokratik Özgür Kadın Hareketi) imzalı rozetler var... Ve boynunda 20'li yaşlarında bir gencin resminin bulunduğu kolye... Hemen resmini çekiyoruz, tam o sırada ana ile göz göze geliyoruz. Hafif nemli bu gözlerde direnç, öfke ve düşmana karşı bir mağrur ifade var! Sohbet ediyoruz; gözlerindeki direnç ve öfkenin öyküsünü dinliyoruz dersek, daha doğru olur. Bu yiğit ananın; 3 evladı, gerillada iken şehit düşmüş (kolyesindeki resim bu şehit oğullarından birine ait); köylerini basan TC askeri, ablasını katletmiş. Anayı dinle dikeyce ve bu hikâyenin binlercesinin var olduğunu bildiğince, o adliye binasının sırf bu halkın bakışları ile havaya uçması ve yerle bir olması gerektiğine inanıyordunuz.

Bölge halkının en canlı ve havayı ısındıran kişileri kuşkusuz ki **kadınlar ve gençler**... Gençler; "Kızıl güller

açınca Kürdistan dağlarında...

"Oremare blinde...", "Gerilla..." gibi marşlar ve sloganlarla; kadınlar da zılgıt, TC'yi "bölen" giysileri ve halaylarıyla coşturuyordu kitleyi... Öfkeyle büyüyen Kürt çocukları ve gençlerinin direngen sesleri, halayları, alkışları ve "gerilla" söz konusu olduğunda gösterdikleri o coşkun tavırları TC'nin faşizmi ile mecabur bıraktığı silahlı mücadelenin bölgede kolay kolay sona ermeyeceğinin göstergesi oluyordu. Dikkatimizi en çok çeken nokta, gün boyu dağılık halde bekleyen kitlenin, BDP'li milletvekilleri geldiğinde yüz ifadelerinin dahi nasıl değiştiği ve hemencecik alana toparlanabilirdi. Erdoğan, BDP'nin oylarını "hak-sız" yollarla aldığı iftirası ile yoluna devam edersün, biz gözlerimizle Kürt halkının siyasi irade olarak gördüğü milletvekillerini nasıl sahiplendiklerini gör-

dük. Ki KCK duruşmalarını bölge halkının bu kadar yakıcı bir şekilde takip etmesi başka nasıl açıklanabilir!

KCK duruşmaları sürüyor. Kürt ulusal mücadelesinin tasfiyesinde gelinin yeni aşamayı "2. Açılım Süreci" olarak lanse eden egemenler, "bir tiyatro sahnesi"nden farklı olmayan bu davada demokrasi sınavı vermiyorlar elbette... Çünkü bu dava "A"sından "Z"sine" siyasi bir dava! Amaç bir halkın direnişini yok etmek ve onları asimile edebilmek... Davayı yakından takip ediyoruz!

(İşçi-köylü Çalışanı)